

νά επηρεασθῶν τὰ ἄχρι τοῦδε εἰς κίνησιν ὑδροκίνητα καταστή-
ματᾶ.

Ἄρθρ. Ε'.

Τὴν διὰ τὰ ἐργαστάσια τῶν ἀναγκάων κάψιμον ὕλην θέλουν
λαμβάνει οἱ ἐργολάβοι ἀπὸ τὰ ἐθνικὰ δάση ἢ λιθάνθρακορυεῖα
μὲ τιμὴν, ἥτις θέλει προσδιορίζεσθαι ἐν γένει ἀπὸ καιρὸν εἰς
καιρὸν.

Ἄρθρ. ΣΤ'.

Δίδεται εἰς τοὺς ἐργολάβους τελωνικὴ ἀτέλεια δι' ὅλας τὰς
ἐν διαστήματι τῶν τριῶν πρώτων ἐτῶν εἰσάχθισμας μηχαν-
νὰς, ἐργαλεῖα καὶ λοιπὰ διὰ τὴν ἐπιχειρήσιν τῶν ἀναγκαῶν
εἰδῶν.

Ἄρθρ. Ζ'.

Τὸ μετὰξί, τὸ ὁποῖον τὰ ἐργαστάσια τῶν ἐργολάβων ἤθελαν
ἐξάξει τὰ πρῶτα δύο ἔτη θέλει θεωρεῖσθαι ὡς πρὸς τὸν τελω-
νισμόν ἀπαράλλακτως ὡς καὶ τὸ διὰ τῶν ἤδη συνειληφθέντων
μαγκάνων ἐξεργαζόμενον, καὶ ἐπομένως θέλει ἐκτιμᾶσθαι ὡς νὰ
ἦτον τοιοῦτον.

Ἄρθρ. Η'.

Εἰς πᾶσαν πρωτεύουσαν Νομοῦ τῆς Πελοποννήσου θέλουν
δοθῇ εἰς τοὺς ἐργολάβους, κατ' ἐκτίμησιν, ἀνὰ δύο στρέμματα
ἐθνικῆς γῆς τῆς ἐκλογῆς τῶν, διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν κατα-
στημάτων τῶν.

Ἄρθρ. Θ'.

Ὅποταν παύσῃ ἡ εἰς εἶδη ἀποδεκάτωσις, οἱ ἐργολάβοι θέλουν
παραιτηθῇ τῆς ἐνοικιάσεως τῶν δεκάτων τῶν κουκουλιῶν, πε-
ριοριζόμενοι εἰς μόνην τὴν ἐνοικίαν τῶν ἐθνικῶν συκαμινο-
μωρέων Λακεδαιμόνος, χωρὶς νὰ ἔχουν δικαίωμα νὰ ζητήσουν
ὅποιανδήποτε ἀποζημίωσιν διὰ τὴν παῦσιν τῆς ἐνοικιάσεως
τῶν κουκουλοδεκάτων. Ἐν ὅσῳ ἡ εἰς εἶδη ἀποδεκάτωσις ἐξα-
κολουθεῖ, οἱ ἐργολάβοι λαμβάνουν ὅλας τὰς ὠφελείας καὶ
ὑπάγονται εἰς ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας θέλουν ἐν-
διαλαμβάνουν οἱ περὶ φορολογίας Νόμοι, καθόσον οἱ ὅρισμοι
τῆς παρούσης συνθήκης δὲν ἤθελαν ἀντιβαίνει καὶ αὐτοῦς.

Ἄρθρ. Ι'.

Ἐν περιπτώσει μεγάλης ἀποτυχίας τῆς ἐσοδείας τῶν κουκ-
κουλιῶν ἐνὸς Νομοῦ, οἱ ἐργολάβοι δὲν ἔχουν μὲν δικαίωμα νὰ
ζητοῦν ἀποζημίωσιν, ἡ Κυβέρνησις ὅμως ἐπιφυλάττεται εἰς
τοιαύτην περίπτωσιν νὰ δώσῃ εἰς αὐτοὺς δείγματα πατρικῆς
εὐμενείας.

Ἄρθρ. ΙΑ'.

Ἡ Κυβέρνησις θέλει δίδει εἰς τοὺς ἐργολάβους πᾶσαν προσ-
τάσιαν καὶ πᾶσαν δικαίαν καὶ δυνατὴν συνδρομὴν πρὸς ἐπι-
τυχίαν καὶ διατήρησιν τῆς ἐπιχειρήσεως τῶν. Ἡ Κυβέρνησις
θέλει δώσῃ εἰς τοὺς ἐργολάβους τοῦλάχιστον δέκα μῆνητάς,
τοὺς ὁποίους αὐτοὶ ὀφείλουν νὰ γυμνάζουν εἰς τὰ ἐργαστά-
σια τῶν.

Ἄρθρ. ΙΒ'.

Ἡ Κυβέρνησις ὑπόσχεται νὰ προτιμήσῃ τοὺς ἐργολάβους
μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ὀκτὼ χρόνων εἰς πᾶσαν περὶ προά-
ξεως ἢ ἐπεξεργασίας μετὰξῆς πρότασιν ἐπὶ ταῖς παρ' ἄλλων
γεννησομέναις προτάσεσι, καὶ διὰ τὰ μέρη περὶ ὧν ἐνδιαλαμ-
βάνει ἡ παρούσα συνθήκη.

Ἄρθρ. ΙΓ'.

Οἱ ἐργολάβοι θέλουν δώσῃ ἀξιοχρεῶν ἐγγυητὴν καὶ πῆ-
ρωτὴν διὰ τὴν ἔγκαιρον καὶ ἀκριβῆ πληρωμὴν τῶν ἐνοικίων,
καὶ διὰ τὴν ἐκκαταβολὴν πάσης ἄλλης ἀπαιτήσεως τοῦ Δη-
μοσίου κατὰ τῶν ἐργολάβων, ἀναπορικῶς ὡς πρὸς τοὺς ὅρι-
σμούς τῆς παρούσης συνθήκης.

Ἄρθρ. ΙΔ'.

Οἱ κληρονόμοι τῶν ἐργολάβων θεωροῦνται καὶ κληρονόμοι

αὐτῶν εἰς τὴν παρούσαν συνθήκην μέχρις ἀποπληρώσεως τῶν
ὀκτὼ ἐτῶν.

Ἄρθρ. ΙΕ'.

Πᾶσα μετὰξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἐργολάβων τυχοῦσα
διένεξις θέλει δικάζεσθαι διὰ διαιτητῶν κατὰ τοὺς περὶ ἀίρε-
τοκρισίας καθεστῶτας Νόμους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ὀκτωβρ. (6 Νοεμβρ.) 1835.

Οἱ ἐργολάβοι
Κωνσταντῖνος Γεωργ. Δουρού-
της διὰ τὸν ἐκυτόν μου,
Καὶ δυνάμει τοῦ ἐσωκλεί-
στου ἐπιτροπικοῦ, διὰ τὸν
Ἐμμ. Χ. Τζούχλον.

Ὁ Πάρεδρος τῆς ἐπὶ τῶν
Ἰσωτ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ.
Σ. ΡΩΣΣΕΤΟΣ.

Ὁ Ὑπουργ. Σύμβουλος τῆς
ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμμ.
Κ. Ν. ΛΕΒΙΔΗΣ.

Ἐγκρίνεται ἡ ἀνωτέρω συνθήκη καθ' ὅλους τοὺς ὅρισμούς τῆς.
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ὀκτωβρ. (6 Νοεμβρ.) 1835.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικ. Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας
Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

Ἀριθ. 212.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ εἰς ἐμὲ εὐρισκομένου ἐπιτροπικοῦ
ἐγγράφου τούτου, τὸ ὁποῖον κατεχωρίσθη εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν
ἐγγράφων τοῦ εἰρηνοδικείου τούτου ὑπ' ἀριθ. 188 καὶ τὸ πα-
ρόν ἀντίγραφον δίδεται πρὸς τὸν Κ. Ἐμμ. Χ. Τζούχλον κατὰ
προφορικὴν αἰτησίν του.

Ἐν Γυθείῳ, τὴν 15 Μαΐου 1835.

Ὁ Εἰρηνοδίκης Γυθείου, ἐν ἐλλείψει Συμβολαιογράφου
Χ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΑΚΗ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 25

(Παρελείφθη)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 26.

ΑΘΗΝΑΙ, 27 Δεκεμβρίου.

— 0 —
Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ ἔτος 1839.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμ-
ματείας ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπι-
κρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν

Ἄρθρ. 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος, διὰ τὸ ἔτος 1839 προσδιορίζεται
ὡς καὶ διὰ τὸ παρελθὸν ἔτος κατὰ τὴν ἀκόλουθον ἀναλογίαν

1. Διὰ τὰ μικρὰ ζῶα (αἰγας καὶ πρόβατα) τριάκοντα πέν-
τε λεπτά κατὰ κεφαλὴν

2. Διὰ τοὺς χοίρους δραχμὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν

3. Διὰ τοὺς ὄνους δραχμὴν μίαν

4. Διὰ τὰ λοιπὰ μεγάλα ζῶα δραχμὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν.

Ἱεξακουσθῶνται παντὸς φόρου

Α'. Ὅλα τὰ θηλάζοντα τῶν μικρῶν ζώων (αἰγῶν, χοίρων
καὶ προβάτων)

μίσθ, αλλά πληρώνεται ανά 3ν λεπτόν την όκάν διά πᾶσαν ώ-
ραν. Απαγορεύεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἐν τούτοις ἡ ἀνευ εὐλό-
γου αἰτίας καὶ πρὸς κατάθληξιν ἀπαιτούμενη μετακóμισις ἀπὸ
τὸν φορολογούμενον διὰ δυσβάτων δρόμων.

*Ἀρθρ. 30.

Ὁ φορολογούμενος ὑποχρεοῦται νὰ μετακομίσῃ τοὺς φόρους
τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἐντὸς ἐξήκοντα ἡμερῶν ἀνυπερθέτως μετὰ τὴν
εἰς τὴν ἀποθήκην παράδοσιν. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἤθελε
τοὺς μετακομίσει ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, τοὺς μετακο-
μίζει ὁ ἐνοικιαστὴς καὶ λαμβάνει τὰ ἐξόδα τῆς μετακομίσεως
ἀπὸ τὸν φορολογούμενον.

Περὶ τῶν εἰς εἶδος ἐπ' ἐκτιμήσει φορολογουμένων.

*Ἀρθρ. 31.

Τὰ βαμβάκια καὶ ὁ καπνὸς ἀποδεκατίζονται εἰς τοὺς ἀγροὺς
κατ' ἐκτίμησιν. Ἡ ἀπόδοσις δὲ τοῦ φόρου τοῦ βαμβακίου γίνε-
ται εἰς εὐγαλμένον ἀπὸ τὸ καρύδι καπνὸν, καὶ ἡ παράδοσις πρὸς
τὸν ἐνοικιαστὴν πρέπει νὰ τελειώσῃ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου.
Ἡ μετακóμισις τῶν φόρων τούτων γίνεται ἀπαρχλακτικῶς ὡς τὰ
γεννήματα.

Περὶ τῶν εἰς χρήματα κατ' ἐκτίμησιν φορολογουμένων.

*Ἀρθρ. 32.

Ὁ φόρος καὶ ἡ ἐπικαρπία τῶν λαχανικῶν, περιβολίων, γρασι-
δίων, καὶ λοιπῶν προϊόντων, μὴ ὑπαγομένων εἰς τὴν εἰς εἶδη φο-
ρολογίαν, θέλει πληρωθῇ εἰς χρήματα ἐπὶ προηγουμένη ἐκτιμή-
σει τοῦ ποσοῦ τοῦ προϊόντος.

Ὁ οἶνος μετράται καὶ φορολογεῖται εἰς τὸ ληνοστάσιον, ἢ
εἰς κάδδους, ὅπου δὲν ὑπάρχουν ληνοστάσια, κατ' ἀρέσκειαν
τοῦ ἐνοικιαστοῦ, εἴτε εἰς μούστον, εἴτε εἰς χρήματα, κατ' ἐκτί-
μησιν τοῦ μούστου, γενομένην ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούτης τι-
μῆς τοῦ τόπου, ὅπου καίται· ἀλλ' ὁ φορολογούμενος ὀφείλει νὰ
προσκαλέσῃ τὸν ἐνοικιαστὴν διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐπὶ ἀ-
ποδείξει· ὁ δὲ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ παρευρεθῇ ἐντὸς τριῶν ἡ-
μερῶν, ὅταν ὁ οἶνος ᾖ εἰς ληνοὺς, καὶ 10 ἡμερῶν, ὅταν εἰς
κάδδους, ἀφ' ἧς ἔλαβε τὴν πρόσκλησιν τοῦ φορολογουμένου, διὰ
νὰ μετρήσῃ καὶ ἐκτιμήσῃ τὸν μούστον, παρελθούσης δὲ τῆς προ-
θεσμίας, ὁ φορολογούμενος δύναται νὰ μεταφέρῃ τὸν μούστον,
καὶ νὰ τὸν βάλῃ εἰς βουτσιὰ, ἐν δὲ ὁ μούστος κατετέθη ἤδη
εἰς βουτσιὰ, ἡ ἐκτίμησις θέλει γυνῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τοῦ
μούστου. Ὅτε δὲ τὰ σταφύλια μετακομίζονται ἀπὸ ἓν χωρίον
εἰς ἄλλο, διὰ νὰ χρησιμεύουν εἰς κατασκευὴν οἴνου δεκατίζον-
ται κατ' ἐκτίμησιν ἐντὸς τοῦ χωρίου, εἰς τὸ ὅποιον καίται ὁ
ἀμπελὼν καὶ ἀποδίδονται εἰς εἶδη ἢ εἰς χρήματα, κατ' ἀρέ-
σκειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καὶ διὰ ν' ἀπομακρυνθῇ πᾶσα διένεξις,
λαμβάνει ὁ φορολογούμενος ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστὴν ἀπόδειξιν πε-
ριέχουσαν τὸ ποσὸν τῶν ἀποδεκατισθέντων σταφυλίων.

*Ἀρθρ. 33.

Αἱ ἐκτιμήσεις τῶν μὲν περιβολίων γίνονται ἐντὸς τοῦ Μαΐου
καὶ Ὀκτωβρίου, τῶν δὲ γρασιδίων καὶ ὀπωροφόρων δένδρων
ἀπὸ τὴν 15 Μαΐου μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου· αἱ δὲ τοῦ βαμβα-
κίου, καπνῶν καὶ μποστάνων ἀπὸ τὰς 15 Αὐγούστου μέχρι τῶν
15 Σεπτεμβρίου· τῶν δὲ ἀμπελῶν ἀπὸ 15 Ἰουλίου μέχρι 15
Σεπτεμβρίου, καὶ τοῦ μούστου ἡ καταμέτρησις ἀπὸ 15 Αὐγού-
στου μέχρι 15 Ὀκτωβρίου.

*Ἀρθρ. 34.

Αἱ παρὰ τοῦ Νόμου διατεταγμέναι ἐκτιμήσεις γίνονται παρὰ δύο
ἐκτιμητῶν εἰδημόνων διοριζομένων τοῦ μὲν ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστὴν,
τοῦ δὲ ἀπὸ τὸν φορολογούμενον. Διορίζεται δὲ συγχρόνως παρὰ τοῦ
ἐνοικιαστοῦ καὶ τοῦ φορολογουμένου εἰς τρίτος ἐκτιμητὴς, διὰ
νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἐπιδιαιτητὴς ἐν περιπτώσει διαφωνίας με-

ταξὺ τῶν δύο ἐκτιμητῶν. Ἄν δὲ ὁ ἐνοικιαστὴς καὶ ὁ φορολο-
γούμενος δὲν συμφωνήσουν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ τρίτου ἐκτιμη-
τοῦ, τότε διορίζεται οὗτος ἀπὸ τὸν διοικητὴν ἢ ὑποδιοικητὴν,
ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ὀρκίζεται καὶ ἀποφασίζει ὀριστικῶς καὶ ἀ-
νεκκλητῶς.

*Ἀρθρ. 35.

Ὁ παρὰ τοῦ διοικητικοῦ ἢ τοῦ ὑποδιοικητικοῦ διοριζόμενος
τρίτος οὗτος ἐκτιμητὴς, εἴτε συμβιβάζῃ, εἴτε ἀποφασίσῃ, λαμ-
βάνει ὡς ἀντιμισθίαν τῆς ἐργασίας του δέκα δραχ. τὴν ἡμέραν,
πληρωνομένας ἐξ ἡμισείας παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τοῦ φορο-
λογουμένου. Ἀλλὰ πᾶσα ἐκτίμησις ἀποπερατοῦται ἐντὸς μιᾶς
ἡμέρας ἀνυπερθέτως. Ἐὰν ὁ τρίτος οὗτος ἐκτιμητὴς ἀποπερα-
τώσῃ διὰ μιᾶς πολλὰς ἐκτιμήσεις, λαμβάνει ὡς ἀντιμισθίαν
δέκα δραχ. τὴν ἡμέραν, ἐξ ὧν τὸ ἥμισυ διανέμεται μεταξὺ τῶν
διαφόρων φορολογουμένων.

*Ἀρθρ. 36.

Ὁ διοικητὴς ὑποδιοικητὴς ἢ ὁ εἰρηνοδίκης ὀφείλει νὰ ἐκλέξῃ
ἓνα ἢ καὶ πλείονους εὐσυνειδήτους καὶ ἀξιοπίστους ἀνθρώ-
πους, ὡς τρίτους ἐκτιμητάς, πρὸ τῆς παρὰ τοῦ Νόμου ὠρισμέ-
νης προθεσμίας ἐκάστης ἐκτιμήσεως. Συγχρόνως προσκαλεῖ τὸν
μὲν ἐνοικιαστὴν ἀμέσως, τοὺς δὲ φορολογουμένους διὰ τοῦ δη-
μοτικοῦ παρέδρου, νὰ ἔχωσιν ἕκαστος ἑτοιμον τὸν ἴδιον αὐτοῦ
ἐκτιμητὴν, διὰ νὰ γυνῇ, τυχούσης περιπτώσεως, ἐγκαίρως
ἐναρξίς τῶν ἐκτιμήσεων, καὶ γίνεται πρωτόκολλον ἐκτιμή-
σεως, ὑπογραφόμενον παρὰ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ καὶ τῶν δύο
ἐκτιμητῶν.

*Ἀρθρ. 37.

Ἐνοικιασταὶ καὶ φορολογούμενοι δύναται νὰ κάμωσιν ἰδιαι-
τέρας ὡς πρὸς τὴν ἀποδεκάτωσιν συμφωνίας, αἵτινες θεωροῦν-
ται ἰσχυραὶ μεταξὺ τῶν μερῶν. Ἀλλ' αἱ τοιαῦται συμφωνίαι
πρέπει νὰ ᾖ ἐγγράφοι, αἱ δὲ ἐκ τῆς ἀθετήσεως αὐτῶν διε-
νέξεις ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν διοικητ. δικα-
στηρίων.

*Ἀρθρ. 38.

Ἄμα ἐξακριβωθῇ τὸ ποσὸν τοῦ ἀποδοτέου φόρου, εἴτε διὰ
μετρήσεως, ἢ ζυγίσεως τοῦ προϊόντος, κατὰ τὸ ἀρθ. 26, εἴτε
δι' ἐκτιμήσεως, κατὰ τὰ ἀρθ. 29, 30 καὶ ἐπόμενα, ὁ φορο-
λογούμενος ὑπογράφεται εἰς τὸ στέλεχος ἐνὸς διπλοτύπου βι-
βλίου, τὸ ὅποιον κρατεῖ ὁ ἐνοικιαστὴς, καὶ, ἐὰν ὁ φορολογού-
μενος δὲν γνωρίζῃ γράμματα, ὑπογράφουσι δύο μάρτυρες ἀντ'
αὐτοῦ, ἐξ ὧν ὁ εἰς πρέπει νὰ ᾖ ὁ ἱερεὺς τοῦ χωρίου, ὁ
ἐνοικιαστὴς, ἢ, ἀντ' αὐτοῦ ὁ ἐπιστάτης τῆς φορολογίας ἀπο-
σπᾷ τὸ διπλότυπον καὶ δίδει αὐτὸ εἰς τὸν φορολογούμενον ὑπο-
γεγραμμένον παρ' αὐτοῦ. Μετὰ τὴν ἀπόδοσιν δὲ τοῦ φόρου,
εἴτε εἰς χρήματα, εἴτε εἰς εἶδη, ὁ ἐνοικιαστὴς πιστοποιεῖ τὴν
παραλαβὴν εἰς τὸ ὀπισθεν μέρος τοῦ διπλοτύπου τοῦ μένοντος
εἰς χεῖρας τοῦ φορολογουμένου, ἢ εἰς ἰδιαιτέρον ἐγγράφον. Οἱ
ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν νὰ παραδώσωσι τὰ στελέχη τῶν βιβλίων
εἰς τὸν ἀρμόδιον διοικητὴν περὶ τὰ τέλη Μαρτίου τοῦ ἐρχομέ-
νου ἔτους, ἐπὶ ποινῇ προστίμου πεντακοσίων ἕως τριῶν χιλιά-
δων δραχμῶν.

*Ἀρθρ. 39.

Πᾶσα ἀπαίτησις φόρου ἀπὸ μέρους τοῦ ἐνοικιαστοῦ, μὴ στη-
ριζομένη εἰς τὴν ἐν τῷ στελέχει τοῦ διπλοτύπου βιβλίου ἐγ-
γραφὸν ἀπόδειξιν θεωρεῖται ὡς ἄδικος, καὶ ὁ φορολογούμενος
δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοιούτου φόρου.

*Ἀρθρ. 40.

Μετακóμισις τοῦ οἴνου, ἐλαίου, κουκουλοδεκάτων καὶ τῶν
ῥητινοκατραμίων δὲν γίνεται, μήτε προμήθεια ἀποθήκης.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἄχρι τοῦδε εἰκοσιπέντε Οἰκονομικῶν Ἐπιτροπειῶν, συστηθεῖσων δυνάμει τοῦ ἀπὸ 19 (31) Μαρτίου 1836 ἡμετέρου Διατάγματος, ἐλαττοῦται εἰς εἴκοσι.

Ἄρθρ. 2.

- 1) Ἡ οἰκονομικὴ Ἐπιτροπεία Ἀργολίδος περιλαμβάνει τὴν Ναυπλίαν, Ἀργος, Ἐρμιονίδα, Τροιζηνίαν καὶ Ὑδραν—ἐδρα τὸ Ναύπλιον·
- 2) Ἡ τῆς Ἀρκαδίας, τὴν Μαντινείαν καὶ Κυνουρίαν—ἐδρα ἡ Τρίπολις·
- 3) Ἡ τῆς Ἐπιδάουρου Λιμηρᾶς, τὴν Ἐπίδαυρον Λιμηρὰν καὶ τὰς Πρασσιάς—ἐδρα Μολάου·
- 4) Ἡ τῆς Γορτυνίας, τὴν Γόρτυναν καὶ Μεγαλοῦπολιν—ἐδρα ἡ Καρίταινα.
- 5) Ἡ τῆς Μεσσηνίας, τὴν Μεσσήνην, Καλάμας, καὶ τὴν Μεθώνην—ἐδρα αἱ Καλάμαι·
- 6) Ἡ τῆς Λακεδαιμόνος, τὴν Λακεδαίμονα, ἐξαιρουμένης τῆς ὑπὸ στοιχ. 3 ἀναφερομένης Ἐπαρχίας καὶ τὴν Λακωνίαν—ἐδρα ἡ Σπάρτη·
- 7) Ἡ τῆς Τριφυλίας, τὴν Τριφυλίαν καὶ Ὀλυμπίαν—ἐδρα ἡ Κυπαρισσία·
- 8) Ἡ τῆς Ἠλείας, τὴν Ἠλίδαν—ἐδρα ὁ Πύργος·
- 9) Ἡ τῆς Ἀχαΐας, τὰς Πάτρας καὶ τὴν Αἰγιάλειαν—ἐδρα αἱ Πάτραι·
- 10) Ἡ τῆς Κυναιθῆς—ἐδρα τὰ Καλάβρυτα·
- 11) Ἡ τῆς Κορινθίας, τὴν Κορινθίαν, Σικυωνίαν—ἐδρα ἡ Κόρινθος·
- 12) Ἡ τῶν Θηβῶν, τὰς Θήβας—ἐδρα αἱ Θῆβαι·
- 13) Ἡ τῆς Λεβαδίας, τὴν Λεβαδίαν καὶ Λοκρίδα—ἐδρα ἡ Λεβαδία·
- 14) Ἡ τῆς Φθιώτιδος, τὴν Φθιώτιδα καὶ Εὐρυτανίαν—ἐδρα ἡ Λαμία·
- 15) Ἡ τῆς Αἰτωλίας, τὴν Ναυπακτίαν, τὸ Μεσολόγγιον καὶ Ἀγρίνιον—ἐδρα τὸ Μεσολόγγιον·
- 16) Ἡ τῆς Ἀκαρνανίας, τὴν Ἀκαρνανίαν—ἐδρα τὸ Ἀμφιλοχικὸν Ἀργος·
- 17) Ἡ τῆς Φωκίδος, τὴν Δωρίδα καὶ Παρνασίδα—ἐδρα ἡ Ἀμφισσα·
- 18) Ἡ τῆς Εὐβοίας, τὴν Εὐβοίαν—ἐδρα ἡ Χαλκίς·
- 19) Ἡ τῆς Σύρου, τὴν Σύρον, Ἄνδρον, Κύθον καὶ Τήνον—ἐδρα ἡ Ἐρμούπολις·
- 20) Ἡ τῆς Νάξου, τὴν Νάξον, Θήραν καὶ Μῆλον—ἐδρα ἡ Νάξος.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ ὁροθεσία τῶν Ἐπαρχιῶν, ὅσαι ἀπαρτίζουσι τὴν δικαιοδοσίαν ἐκάστης Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπείας, εἶναι ἡ αὐτὴ μετὰ τὴν ὁροθεσίαν τοῦ διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ.

Ἄρθρ. 4.

Τὰ χρέη τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπείας Ἀττικῆς ἀνατίθενται εἰς ἓνα ὑπουργικὸν Γραμματέα, ἐργαζόμενον ἐντὸς τοῦ γραφείου τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν, καὶ προσηρτημένον εἰς

τὰ διάφορα τμήματα. Ἡ θέσις τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου Ἀττικῆς καταργεῖται.

Ἄρθρ. 5.

Εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐπίτροπον Νάξου ἀνατίθενται τὰ χρέη τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἁλατος καὶ τῆς ἐπιστάσεως τῆς Σμυρίδος, καταργουμένης τῆς ἰδιαιτέρας θέσεως τοῦ ἐπιστάτου τῆς ἁλαταποθήκης Νάξου καὶ τῆς Σμυρίδος, καθὼς καὶ τῆς θέσεως τοῦ ἰδιαιτέρου βοηθοῦ τῆς ἁλαταποθήκης.

Ἄρθρ. 6.

Εἰς τὰς ἐπαρχίας ὅπου δὲν ἐδρεύουν, οἱ οἰκονομικοὶ Ἐπίτροποι, ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ προσκαλῇ τοὺς ἐκεῖσε διαμένοντας διοικητικοὺς ὑπαλλήλους πρὸς ἐκτέλεσιν οἰκονομικῶν ἔργων. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν γραμματεία θέλει ἔχει ἄμεσον ἀλληλογραφίαν μετὰ τῶν Διοικητῶν ἢ Ὑποδιοικητῶν, οἵτινες θέλουν συμμορφοῦσθαι μετὰ τοὺς ὑπάρχοντας οἰκονομικοὺς Νόμους, τὰς ὁδηγίας καὶ τὰς διαταγὰς τῆς εἰρημένης Γραμματείας.

Ἄρθρ. 7.

Τὰ χρέη τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Βορείων Σποράδων ἀνατίθενται εἰς τὸν ἐν Λοκρέλῳ διαμένοντα ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου· ἐπὶ τούτῳ θέλει δοθῇ εἰς αὐτὸν ἐπιμίσθιον ἐκ δραχμῶν ἐξήκοντα.

Ἄρθρ. 8.

Οἱ οἰκονομικοὶ Ἐπίτροποι εἶναι ἰσοβάθμιοι μετὰ ὑπουργικοῦς παρόρους, ἀλλ' ἔπονται εἰς αὐτούς. Ὁ μηνιαίος μισθὸς αὐτῶν προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς 230-δικασίας τριάκοντα συμπεριλαμβανομένων μετὰ τῶν αὐτῶν καὶ τῶν γραφικῶν ἐξόδων καὶ τῶν τῆς περιουσίας· ἔχουν ἓνα γραμματέα, διοριζόμενον παρ' ἡμῶν, μετὰ μισθὸν 100 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 9.

Καθήκοντα τῶν γραμματέων εἶναι·

Α'. Τὸ νὰ διευθύνωσι καὶ ἐκπληρῶσι τὰ γραφικὰς ἐργασίας τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτροπῶν προσυπογραφομένων εἰς ὅλα τὰ ἔγγραφα, ἐκτὸς τῶν αἰτιολογητέων περιπτώσεων, ἀπουσίας, δηλ., ἀσθενείας, ἢ ἄλλης ἐκτάκτου αἰτίας.

Β'. Νὰ ἐκπληρῶσιν ἐν ἀπουσίᾳ τῶν οἰκονομικῶν Ἐπιτροπῶν τὰ χρέη αὐτῶν, ἢ ν' ἀποστέλλωνται εἰς τὰς ἄλλας ἐπαρχίας πρὸς ἐκτέλεσιν διαφόρων ἀντικειμένων τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 10.

Οἱ οἰκονομικοὶ ἐπίτροποι θέλουν διαμένει συνήθως εἰς τὴν διὰ τοῦ ἀριθ. 2 ὠρισμένην ἐδραν· θέλουν δὲ μεταβαίνει καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῶν ἐπαρχιῶν, ὅσαι ἀποτελοῦν μέρος τῆς δικαιοδοσίας των, ὡςάκις ἡ χρεία τὸ καλέσῃ.

Ἄρθρ. 11.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1839 (4 Ἰαν. 1840.)

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Διευθυντὴς Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 18 καὶ 19

(Παρελείφθησαν)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 20.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 5 Ὀκτωβρίου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐγκρίσεως τῆς αἰτήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως Κυρίου Γ. Σπανιολάκη ἀφορώσης τὴν ἀπὸ τῆς θέσεώς του ἄρσιν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀποφασίζομεν καὶ ἐγκρίνομεν τὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας Κ. Γ. Σπανιολάκη περὶ τῆς ἀπὸ τὴν θέσιν του ἀφέσεως αἰτήσιν, εὐαρεστούμενοι συγχρόνως νὰ ἐκφράσωμεν πρὸς αὐτὸν τὴν Ἡμετέραν εὐχαρίστησιν διὰ τὸν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς εἰς αὐτὸν ἐμπιστευθείσης ἀνωτέρω διευθύνσεως ἀποδεδειγμένον ζῆλον καὶ τὴν πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας προθυμίαν του.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 (16) Ὀκτωβρίου 1839.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΛΤΣ.

—ο—

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προσωρινῆς ἀναθέσεως τῆς διευθύνσεως τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα Κύριον Α. Παῖκον.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσκαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐξῆς:

Ἄρθρ. 1.

Ἡ προσωρινὴ διεύθυνσις τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν ἀνατίθεται εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας Κύριον Α. Παῖκον.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν προσυπογραφὴν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 (16) Ὀκτωβρίου 1839.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΛΤΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 21.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 10 Ὀκτωβρίου

ΝΟΜΟΣ

Περὶ διαιτητῶν παρὰ τῇ μικτῇ ἐπιτροπῇ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ

ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, θεωροῦντες ὅτι τὸ ἄρθρον 24 τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1836 Νόμου καθίστησιν ἀποκλειστικῶς ἓνα τῶν Ἀντιπροέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐπιδιαιτητὴν εἰς τὰς ἐν τῇ μικτῇ ἐπιτροπῇ μεταξὺ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Ὀθωμανικῶν μελῶν αὐτῆς περὶ τὴν ἀπόφασιν τῶν ὑποδίκων ὑποθέσεων συμβαινούσας διχοψηφίας θεωροῦντες ὅτι, κωλυομένων συγχρόνως τῶν Ἀντιπροέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας δι' ἀσθένειαν, ἢ ἀπουσίαν, ἢ δι' ἄλλο τι κώλυμα, ματαιοῦται ὁ σκοπὸς τοῦ Νόμου καὶ βλάπτονται οὐσιωδῶς τῶν δικαζομένων τὰ συμφέροντα.

Θεωροῦντες, ὅτι πρὸς εὐκολίαν καὶ ἐπίτευσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς, συμφέρει νὰ λαμβάνωνται πρὸς διάλυσιν τῆς διχοψηφίας, ἢ καὶ ὡς ἀπλὰ μέλη ἀναπληρωτικὰ καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν ἀνωτέρων δημοσίων ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους. Λαβόντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίζομεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐξῆς:

Ἄρθρ. 4.

Παρεκτὸς τῶν Ἀντιπροέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐξ ὧν, κατὰ τὸ ἄρθρον 24 τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1836 Νόμου, λαμβάνεται ἀποκλειστικῶς, ἐφ' ἑαυτῷ διοριζόμενος, ὁ πρὸς διάλυσιν τῆς μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς, συμπεσοῦσας διχοψηφίας, ἐπιδιαιτητῆς, δύναται νὰ διορισθῇ παρ' αὐτῇ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἐφ' ἑαυτῷ δηλαδὴ, καὶ πᾶς τῶν ἀνωτέρων διοικητικῶν καὶ δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

Εἰς τοὺς ἀνωτέρους δικαστικούς ὑπαλλήλους δύνανται ὡσαύτως ν' ἀνατεθῶσι καὶ ἔργα ἀναπληρωτικοῦ μέλους τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρ. 2.

Ὡς πρὸς τὸν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διορισμὸν δικαστικοῦ τινος ὑπαλλήλου τροπολογεῖται παρὰ τοῦ παρόντος Νόμου τὸ ἄρθρον 276 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ.

Ἄρθρ. 3.

Οἱ Ἡμέτεροι ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 (13) Ὀκτωβρίου 1839.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 22.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 18 Ὀκτωβρίου

—ο—

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διευθύνσεως τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν καὶ περὶ συστάσεως ἰδιαιτέρου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Σκοπὸν ἔχοντες νὰ τελειοποιήσωμεν τὸν ὀργανισμὸν διαφόρων κλάδων τῆς Οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας, καὶ θεωροῦντες κατάλληλον νὰ συστήσωμεν παρὰ τῷ προϊσταμένῳ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἰδιαίτερον Συμβούλιον διὰ τὴν συζήτησιν διαφόρων σπουδαίων οἰκονομικῶν ἀντικειμένων, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐξῆς.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί διορισμού Διευθυντού τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν νὰ διορίσωμεν, καὶ διορίζομεν

Ἄρθρ. 1.

Διευθυντὴν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, τὸν μέχρι τοῦδε Ἐλεγκτὴν τοῦ Ἡμετέρου Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου Κύριον Γ. Καρχιαννόπουλον Τισαμενόν, ἐφαρμοζομένων τῶν ὁρισμῶν τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἐκδοθέντος ὀργανικοῦ Διατάγματος περὶ τῆς Διευθύνσεως τῆς εἰρημένης Γραμματείας.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῶν τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν προσυπογραφὴν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1839.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΛΤΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί διορισμοῦ τῶν μελῶν τοῦ παρὰ τῇ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας συστηθέντος ἰδιαίτερου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν νὰ διορίσωμεν, καὶ διορίζομεν

Ἄρθρ. 1.

Μέλη τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἐν τῇ Ἡμετέρᾳ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας συστηθέντος ἰδιαίτερου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, τὸν Ὑπουργικὸν Πάρεδρον Κύριον Ἰωάννην Σουτζόν, μέχρι τοῦδε Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, καὶ τὸν μέχρι τοῦδε Οἰκονομικὸν Ἐπίτροπον τῆς Ἀργολίδος Κύριον Ἰω. Βιζούλαν μὲ βαθμὸν, τίτλον καὶ μισθὸν Ὑπουργικοῦ Παρέδρου.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῶν ἐπιφορτίζεται τὴν προσυπογραφὴν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1839.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΛΤΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 23.

ΑΘΗΝΑΙ, 6 Νοεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί διαμετακομίσεως ἐμπορίου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀπὸ 21 Ὀκτωβρίου (2 Νοεμβρ.) ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

1. Ἐπιτρέπομεν, αἱ πρὸς διαμετακομίσειν διωρισμέναι πραγματεῖαι, αἱ εἰσερχόμεναι εἰς τὸ ἐν Πειραιεὶ κατάστημα τῆς διαμετακομίσεως νὰ μετακομίζωνται ὡς τοιαῦται εἴτε διὰ ξηρᾶς, εἴτε διὰ τῆς ὑπὸ τῆς εἰς Ἀσμίαν, καὶ ἐκεῖθεν ἐκτὸς τῶν ὁρίων τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου.

2. Ἐπιτρέπομεν ὡσαύτως νὰ εἰσερχωνται ἀπὸ τὰ Τουρκικὰ μέρη διὰ τῆς Ἀσμίας πραγματεῖαι, χάριν διαμετακομίσεως, καὶ νὰ μεταφέρονται αὗται εἰς τὸ ἐν Πειραιεὶ κατάστημα τῆς διαμετακομίσεως, ὅθεν ἀκολούθως νὰ ἐξάγωνται ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου, ἢ καὶ νὰ καταναλίσκωνται ἐντὸς αὐτοῦ.

3. Αἱ περὶ ὧν λόγος πραγματεῖαι θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς τὸ νενομισμένον δικαίωμα τῆς διαμετακομίσεως, (§. 17 τοῦ ἀπὸ 25 Μαρτίου 1830 ὑπ' ἀριθ. 1018 ΙΔ'. Ψηφίσματος) τὸ ὅποῖον θέλει πληρῶνεσθαι εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης τετραμηνίας κατὰ συνέπειαν τῶν ἀπὸ 15 (27) Ἰανουαρίου 1836 (ἐφημ. Κυβερν. ἀριθ. 3 καὶ ἀπὸ 14 (26) Ὀκτωβρ. 1838) Ἡμετέρων Ἀποφάσεων. Ὅταν δὲ κατὰ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένην περίπτωσιν καταναλίσκωνται ἐντὸς τοῦ Κράτους, θέλουν καθυποβληθῆ προσέτι εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ νενομισμένου δικαιώματος τῆς εἰσαγωγῆς.

4. Πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένων καταχρήσεων θέλουν ἐνεργεῖσθαι ἀνάλογα μὲ τὰ διὰ τοῦ ἀπὸ 8 (20) Μαΐου ε. ε. (ἐφημ. τῆς Κυβερν. ἀριθ. 22) Ἡμετέρου Διατάγματος ἐγκριθέντα μέτρα.

5. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ὀκτωβρ. (4 Νοεμβρ.) 1839.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Διευθυντὴς
Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 24.

ΑΘΗΝΑΙ, 18 Νοεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί ἀναθέσεως τῆς διευθύνσεως τῆς ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας Κ. Α. Παῖκον.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀροῦ διὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν 18 (30) Ὀκτωβρίου τ. ε. ἐπεφορτίσαμεν τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας μὲ ἀποστολὴν ἐκτακτον διὰ Κωνσταντινούπολιν ἐπὶ διαρκείᾳ καιροῦ ἀπροσδιόριστου, ἀναθέτομεν ἤδη τὴν διεύθυνσιν ταύτης τῆς Γραμματείας ἐν τῇ ἀπουσίᾳ του εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα Κύριον Α. Παῖκον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 (16) Νοεμβρίου 1839.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεῶν τῆς Ἐπικρατείας
Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

—ο—

οχρεώτης των έγγυητών και πληρωτών, εκτός αν το μη αξιο-
χρεων του έγγυητού επήλθε μετά την δημοπρασίαν και παρα-
δοχήν αυτού.

Είς τας αύτας αποζημιώσεις υπόκεινται και αν εκ της μη πα-
ραδοχής ομολογουμένως αξιοχρεώτου έγγυητού ήθελε προκύψει ζη-
μία εις το δημόσιον.

Μετά το τέλος της δημοπρασίας οφείλουν να υπογράφουν άμ-
φότεροι, ο,τε πλειστηριαστής και ο έγγυητής τα πρακτικά της
δημοπρασίας, τα όποια επικυρούνται παρά των διενεργουσών την
δημοπρασίαν Αρχών.

Άρθρ. 20.

Τα πρακτικά πάσης δημοπρασίας υποβάλλονται εις την Γραμ-
τείαν των Οικονομικών, ή όποια αν υπάρχουν ελλείψεις ή παρα-
βάσεις τύπων, άκυροί τας δημοπρασίας.

Άρθρ. 21.

Ο φόρος και ή επικαρπία των λεμονίων του Πόρου, όρυζίων,
κουκουλιών, έλαιών και λοιπών δασικών προϊόντων, εξαίρουνται
εκ της όλικης ένοικιάσεως των λοιπών προϊόντων, και δημοπρα-
τούνται ιδιαίτέρως κατά τας εκδοθησομένας περί τούτου όδη-
γίας παρά της επί των Οικονομικών Γραμματείας, εκτός μόνον
όπου διά το άσήμντον του είδους πρέπει να συμπεριληφθώσιν
εις τους φόρους των λοιπών προϊόντων, άλλ' ή συμπεριλαβή αύτη
πρέπει να όρισθ ή ρητώς εις την διακήρυξιν. Η επί των Οικονο-
μικών Γραμματεία δύναται να διατάξη και εις άλλας πόλεις,
παρά την πρωτεύουσαν της έπαρχίας, την δημοπράτησιν των έ-
ξαίρουμένων ειδών, αν τούτο κριθ ή συμφορώτερον. Τόν τρόπον
της διαθέσεως των σταφίδων και των βλαανοκηκιδίων θέλει κα-
νονίσει ιδιαίτερον διάταγμα.

Άρθρ. 22.

Ο φόρος του δεκάτου των διαλελυμένων και διατηρουμένων
μοναστηρίων συνεισδικάζεται με τα δέκατα των χωρίων εντός
των όρίων, των όποιων κείνται αι εις τα μοναστήρια ανήκουσαι
γαίαι. Περί του δευτέρου δεκάτου των διατηρουμένων μοναστη-
ρίων και της επικαρπίας των διαλελυμένων, θέλει διατάξει τα
δέοντα ή επί των Έκκλησιαστικών Γραμματεία της Επικρατείας.

Άρθρ. 23.

Οί ένοικιασταί του δεκάτου και της επικαρπίας θέλουν πλη-
ρώσει το ποσόν του ένοικίου εις εξ ίσας δόσεις.

Την 1 Σεπτεμβρίου,

» Οκτωβρίου,

» Νοεμβρίου,

» Δεκεμβρίου,

» Ιανουαρίου και

» Φεβρουαρίου

έπομένου έτους.

Άρθρ. 24.

Τα ένοίκια των έλαιών θέλουν πληρωθ ή εις τρεις ίσας δόσεις.

Την 1 Δεκεμβρίου,

» Ιανουαρίου,

» Φεβρουαρίου

του έπομένου έτους.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Υποχρεώσεις του ένοικιαστου προς τους φορο-
λογουμένους και έναλλάξ.

Άρθρ. 25.

Αναγνωρισθ ή ένοικιαστής παρά της αρμοδίας αρχής ο τε-
λευταίος πλειοδότης, οφείλει να μεταβή εις το χωρίον ή τα χω-
ρία διά να παρευρεθ ή εις την έποχήν, καθ' ήν γίνεται έναρξίς του
θέρους.

Διά πᾶσαν άναβολήν προερχομένην εκ του ένοικιαστου, οί φο-
ρολογούμενοι δέν έμποδίζονται εις τας εργασίας του θερισμού των
προϊόντων.

Άρθρ. 26.

Ο φορολογούμενος όστις φωραθ ή ότι συνεχόμισε λαθραίως ή

έκρυψε προϊόντα διά να υπακρύγη τον νόμιμον φόρον, υποβάλλε-
ται εις την πληρωμήν τριπλασίου φόρου· αλλά περί τούτου είναι
ανάγκη ο άνακαλύψας ένοικιαστής να συλλέξη απογράφας απο-
δείξεις και να συντάξη πρόχειρον πρωτόκολλον, το όποιον θέλει
υποβληθ ή εις το αρμόδιον διοικητικόν δικαστήριον διά να επι-
βληθ ή ή ποινή. Τα περαιτέρω θέλουν διαταχ ή κατά τους τύπους
του από 9 (21) Ιουλίου 1838 Νόμου, περί συστάσεως διοικητι-
κών δικαστηρίων.

Άρθρ. 27.

Διά την συγκομιδήν, το άλώνισμα, ή κοπάνισμα των προϊόν-
των, οφείλουν οί φορολογούμενοι να ζητήσουν την άδειαν του έ-
νοικιαστου, εκν ούτος ή αντιπρόσωπος αυτού εύρεθ ή εις το χω-
ρίον. Εάν δέν εύρεθ ή παρών, ειδοποιείται πρό πάντε ήμερών πριν
της έναρξεως των άλωνίων, διά της δημοτικής αρχής επί απο-
δείξει. Παρελθούσης της προθεσμίας ταύτης ο φορολογούμενος έ-
χει την άδειαν να άλωνίσ η, λυχνίσ η, ή να καρπολογήσ η.

Άρθρ. 28.

Περί των εις είδος φορολογουμένων επί καταμετρήσει ή ζυγίσει.
Το ποσόν του αποδοθησομένου δεκάτου και της επικαρπίας
εις τον ένοικιαστήν εξακριβούται ως ακολούθως.

α. Τα μὲν άσταχυόφρα γεννήματα φορολογούνται διά του
κοιλου επί των άλωνίων· ή ρόδη, λαθούρια και όσα άλλα οί χωρι-
κοί συνειθίζουσιν να άφίνουν εις δεμάτια, φορολογ ύνται κατά θημιω-
νίαν, ή εις δεμάτια.

β. Το δε καλαμβόκιον επίσης μετράται διά κοιλου άφ' ου
άλωνισθ ή.

γ. Ο πρώιμος άραβόσιτος μετράται εις κώνους (λουμπούκια)
διά κορινίων και δεκατίζεται. Ο ύψιμος άραβόσιτος δεκατίζεται
κατά τον ακόλουθον τρόπον. Πρώτον, βάλλεται εις κοφίνα διά
να μετρηθ ή, έπειτα σφραγίζεται το ποσόν ενός κοφίνου με τας
σφραγίδας του δημάρχου, του ιερέως του χωρίου και του ένοικια-
στου, και ούτω λαμβάνεται παρά του φορολογουμένου εις την
οίκίαν του το κοφίνον παρακατατίθεται όπου προσδιορίσ η ή δη-
μοτική Αρχή, συγκαταθέσει του ένοικιαστου. Αμα δε ο άραβό-
σιτος καταξηρανθ ή, άνοίγεται ο σφραγισμένος παρόντων των τριών
ρήθέντων ατόμων, και άμέσως κοπανίζεται, καθαρίζεται, ζυγι-
ζεται και αναλόγως αποδεκατίζεται.

Τους εκ των άνωτέρω προϊόντων φόρους οφείλει ο φορολογού-
μενος να άλωνίσ η, λυχνίσ η ή κοπανίσ η δι' ιδίων του έξόδων.

δ. Τα όσπρια, καθώς όρύζιον, κίμων, σήσαμον κτλ. δεκατί-
ζονται ξηρά μετρούμενα ή ζυγίζόμενα εις το άλώνιον.

ε. Ο φόρος των έλαιοδένδρων αποδίδεται εις έλαιον, εις τα έ-
λαιοτριβεύα, ή εις έλαίας, άφ' ου άλατισθώσιν, όταν χρησιμεύουν
διά φαγι.

ς. Τα σύκα της Μεσσηνίας αποδεκατίζονται εις είδη, και
παραδίδονται εις το παράλιον.

ζ. Τα κουκούλια ζυγίζονται εις τους κοινούς μαγκάνους, ή
εις τας οίκιας, όπου υπάρχουν ιδιαίτεροι μάγκανοι, ή αποδεκα-
τίζονται εις είδος, επί εκτιμήσει, κατ' άρέσκειαν του ένοικιαστου.

η. Η ρητίνη και το κατράμι επίσης ζυγίζονται και αποδίδον-
ται εις είδος.

Άρθρ. 29.

Ο φόρος και ή επικαρπία των υπό τα στοιχ. α. β. γ. και δ.
του άρθρου 26 προϊόντων, όταν λαμβάνωνται εις είδη, παραδί-
δονται εις την αποθήκην, την όποιαν, εντός του χωρίου, οφείλει
να προμηθεύ η ή κοινότης εις τον ένοικιαστήν. Ο φορολογούμε-
νος είναι υπόχρεως ν' αποθέσ η τον άραβόσιτον εις κώνους μόνον
εις την εντός του χωρίου αποθήκην, περαιτέρω όμως θέλει τον
μεταφέρει όχι πλέον εις κώνους, άλλ' εις κοπανισμένον καρπόν.
Από την αποθήκην οφείλει ο φορολογούμενος να τους μετακο-
μίσ η εντός ή εκτός της έπαρχίας, πέντε ώρας μακράν, διά δέ
το περαιτέρω διάστημα, το όποιον δέν πρέπει να υπερβαίν η άλ-
λας πέντε ώρας οφείλει μὲν ο φορολογούμενος να τους μετακο-

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Περὶ εἰσπραξέως διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 41.

Ὅταν τ' ἀποτελέσματα τῶν κατὰ χωρία ἢ τῶν ἐνωτικῶν δημοπρασιῶν δὲν φθάσωσιν ἢ δὲν ὑπερβῶσιν τὸν ἐλάχιστον ὅρον, ἢ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία διατάττει τὴν εἰσπραξὶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ὅταν τοῦτο κρίνῃ συμφερότερον, διορίζουσα τοὺς ἀναγκαίους ὑπαλλήλους.

Ἄρθρ. 42.

Οἱ φορολογούμενοι ὑπόκεινται ὡς πρὸς τὸ δημόσιον εἰς τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις εἰς ἃς ὑπόκεινται καὶ ὡς πρὸς τοὺς ἐνοικιαστάς, καὶ προσέτι εἰς δέκα ὥρων μετακρίσιν τῶν φόρων τῶν ἄρθρ. 26 καὶ 27.

Ἄρθρ. 43.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει δώσει τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας, τύπους καὶ πίνακας εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐπίτροπον καὶ τοὺς Ἐπιστάτας, ὅσον διὰ τὴν ἐξακριβώσιν τῶν φόρων, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἀπόδοσιν καὶ τὴν εἰς χρήματα πληρωμὴν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 44.

Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρ. 32. παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ διοριζόμενος ἐκτιμητὴς θέλει διορίζεσθαι παρὰ τοῦ Οἴκου. Ἐπιτρόπου καὶ ἡρχίζεσθαι ἐνώπιον αὐτοῦ ὁ δὲ τρίτος, ἐν περιπτώσει διαφωνίας, διορίζεται πάντοτε διὰ τοῦ διοικητοῦ ἢ ὑποδιοικητοῦ, καὶ πληρώνεται, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 32 καὶ 33 ὡρισμένα. Τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐκτιμήσεως, πρὶν ὑποβληθῇ εἰς τὸν τρίτον ὀριστικὸν ἐκτιμητὴν, θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὸν Οἶκον. Ἐπίτροπον, ὅστις θέλει κάμει ἐπ' αὐτοῦ τὰς ἀναγκαίας παρατηρήσεις.

Ἄρθρ. 45.

Οἱ φορολογούμενοι δύνανται νὰ κρατήσωσι τοὺς εἰς εἶδη φόρους τῶν ἐκφράζοντες τὴν περὶ τούτου θέλησιν τῶν δι' ἐπιστήμου ἀναφορᾶς πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας καὶ προτείνοντες τὴν τιμὴν εἰς ἣν τοῖς συμφέρει νὰ τοὺς κρατήσωσι. Καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὰ εἰς ἐκτίμησιν ὑποκείμενα εἶδη (ἄρθρ. 32.) ὁ φόρος θέλει προσδιορισθῇ κατὰ τὴν ἐν τῷ εἰρημένῳ ἄρθρῳ καὶ τοῖς ἐπομένοις διαγεγραμμένον τρόπον.

Ἄρθρ. 46.

Ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν λαμβάνουσα ὑπ' ὅψιν τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου ταμείου καὶ τὰς ἀνάγκας τῶν φορολογουμένων, θέλει ἀποδεχθῇ τὴν παρ' αὐτῶν προτεινομένην τιμὴν, ἢ προτείνει εἰς αὐτοὺς ἀνωτέραν, ἥτις δὲν θέλει εἰσθῆαι εἰς κάμειαν περίπτωσιν κατωτέρα τῆς τρεχούσης τιμῆς.

Ἄρθρ. 47.

Ἐν περιπτώσει μὴ ἀποδοχῆς τῶν φορολογουμένων ἢ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει προτείνει τὴν διὰ δημοπρασίας διάθεσιν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 48.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῇ Ἐπικρατείας νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ἀπριλ. (9 Μαΐου) 1839.

Ο Θ Ω Ν

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΙΚΟΣ, Γ. ΓΛΑΥΚΗΣ,
Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΙΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 9.

ΑΘΗΝΑΙ, 8 Μαΐου.

— 0 —

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ συμπληρώσεως τινῶν διατάξεων ἀφορώσων τὴν διεκδικήσιν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἔχοντες ὑπ' ὅψιν τὰ τῶν 27 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρ.) 1833, 18 (30) Σεπτεμβρίου 1835, καὶ 23 Ὀκτωβρίου (4 Νοεμβρίου) 1836 περὶ ὁργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Διατάγματα παρατηρήσαντες ὅτι τὸ ἄρθρον 22 τοῦ εἰρημένου ἀπὸ 27 Σεπτεμβρ. (9 Ὀκτωβρ.) 1833 Διατάγματος, τὸ ὁποῖον δίδει εἰς τὸν γενικὸν ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ καὶ εἰς τοὺς ὑπολόγους τὸ δικαίωμα νὰ καταφύγωσιν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, διὰ τὰς τυχόν ἐν αὐταῖς παραβιάσεις τῶν τύπων ἢ τοῦ Νόμου, ἢ καὶ τῆς ἐφαρμογῆς του, δὲν ἐρμηνεύθη κατὰ τὴν ἀληθῆ αὐτοῦ ἐννοίαν, ἀποδοθείσης εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας οὐχὶ ἀκυρωτικῆς δυνάμεως, ἀλλ' ἐφετείου ἐξουσίας, τοῦτο δὲ, διότι τὸ καταστατικὸν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Διατάγμα παραπέμπει τὰ πρὸς ἐκδίκασιν τῶν τοιούτων δικῶν εἰς τοὺς παρ' ἐφέταις διαγεγραμμένους δικαστικοὺς τύπους ὅτι ἂν καὶ ἄρθρα τινὰ τῆς διαδικασίας τῶν ἐφετῶν μένουσιν ἀνεφάρμοστα εἰς δικαστήριον ἔχον ἐξουσίαν ἀκυρωτικὴν, μ' ὅλον τούτο ἢ περὶ ἐφαρμογῆς αὐτῆς διάταξις δὲν ἐδύνάτο ν' ἀνατρέψῃ τὴν ῥητὴν περὶ ἀρμοδιότητος ἐννοίαν τοῦ 22 ἄρθρου, τὸ ὁποῖον τὴν ἐξέτασιν μόνον τῶν περὶ τοὺς τύπους καὶ τὸν Νόμον καὶ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ παραβιάσεων ἀνατιθεὶν εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους, τὸ κατέστησεν ἀκυρωτικὴν μόνον ἀρχὴν, δὲν ἐπέτρεψε δὲ καὶ τὴν τοῦ πραγματικοῦ μέρους τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συνεδρίου ἐξέτασιν, τότε μᾶλλον, ὅταν τὸ περὶ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Διατάγμα πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ εἰρημένου ἄρθρου γενόμενον, δὲν ἠδύνάτο κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ἐρμηνευτικῆς (καὶ ἂν ἤθελεν ὑποτεθῇ ὅτι ὑπῆρξε μεταξύ τούτου καὶ ἐκείνου δυσσυμβίβαστος τις ἐναντιότης), νὰ θεωρηθῇ ὡς ἔχον σκοπὸν ν' ἀνατρέψῃ τοῦτο σιωπηλῶς χωρὶς νὰ προσθέσῃ τι περὶ τοῦ πραγματικοῦ μέρους τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συνεδρίου, ἐνῶ ῥητῶς παραπέμπει εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἄρθρον παρατηροῦντες τέλος, ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ συμπληρωθῶσι καὶ ἄλλαι τινὲς διατάξεις, ἀφορῶσαι τὴν περὶ τῶν τοιούτων δικῶν διεκδικήσιν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπερρασίταμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Ἡ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας χορηγούμενη ἐξουσία τοῦ νὰ ἐξετάζῃ καὶ νὰ κρίνῃ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὡς πρὸς τὴν παραβίασιν τῶν τύπων καὶ τοῦ Νόμου ἢ τῆς ἐφαρμογῆς του, δὲν ἐκτείνεται καὶ εἰς τὴν τοῦ πραγματικοῦ μέρους αὐτῶν ἐξέτασιν.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ἐν τῷ Συμβουλίῳ τῆς Ἐπικρατείας διεκδικήσις θέλει εἰσθῆαι ὁμοιόμορφος μετὰ τὴν τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐκτός τῆς δημοσιότητος τῶν συζητήσεων, καὶ τῶν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ῥητῶς διατεταγμένων.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀποπέμψεως τοῦ Θ. Καίρη εἰς τὸ κατὰ τὴν Σκιάθον διατηρούμενον κοινοδικὸν μοναστήριον.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τὴν ὁποίαν διὰ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας ἐξέφρασεν εἰς Ἡμᾶς ὁ Σεβασμιώτατος Πρόεδρος καὶ τὰ Σεβασμιώτατα μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 8,144—8,145 ἀναφορὰν τῶν καὶ κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 29,679 ἐκθεσιν τῆς διακληρωθείσης Ἡμετέρας Γραμματείας, ἐγκρίνομεν ν' ἀναβληθῇ μὲν πρὸς τὸ παρὸν ἡ ἐκτέλεσις τῆς κατὰ τοῦ Θ. Καίρη ἐπενεχθείσης ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, ν' ἀποσταλῇ δὲ οὗτος εἰς τὸ κατὰ τὴν Σκιάθον διατηρούμενον κοινοδικὸν μοναστήριον, ὥστε νὰ τῷ δοθῇ καιρὸς εἰς τὸ νὰ μεταμεληθῇ καὶ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν εὐθεὶαν ὁδὸν ἀφ' ἧς ἀπεπλανήθη.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται τὴν ἀκριβὴ ἐκτέλεσιν καὶ δημοσιεύσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ὀκτωβρίου (9 Νοεμβρ.) 1839.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ.

—ο—

Κατὰ διαταγὴν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Βασ. Γραμματείας ἀπὸ 11 Νοεμβρίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 31654 δημοσιεύεται ἀπόσπασμα τοῦ ἀπὸ 6 (18) Ἰανουαρίου 1836 Βασ. Διατάγματος.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐγκρίσεως τῆς μεταξὺ τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἑσωτερικῶν Γραμματειῶν, καὶ τῶν Κ. Δουρούτη, Τζούχλου καὶ Βάλλου συμφωνίας, ἀφορώσης τὴν εἰσαγωγὴν μεταξουργικῶν μηχανῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δίδομεν τὴν Ἡμετέραν ἐγκρίσιν εἰς τὴν καθυποβληθεῖσαν διὰ κοινῆς ἀναφορᾶς τῶν Ἡμετέρων Ὑπουργείων τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἀπὸ 29 Ὀκτωβρίου (10 Νοεμβρίου) π. ε. συνθήκην μετὰ τῶν Κυρίων Δουρούτη καὶ Τζούχλου, καθὼς καὶ μετὰ τοῦ Κ. Βάλλου περὶ εἰσαγωγῆς βελτιωμένων μεταξουργικῶν μηχανῶν, μετὰ τὰς τροπολογίας ὅμως τῶν ἀρθρῶν 1 καὶ 14 τῆς συνθήκης, ὅτι τὸ ἐνοίκιον διὰ τὸ 1836 νὰ πληρωθῇ ἐξ ὁλοκλήρου τὸ πολὺ μέχρι τέλους τοῦ ἔτους τούτου, καὶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει παρέξει εἰς τοὺς ἐργολάβους κάθε ὑπεράσπισιν, καὶ κάθε δικαίαν καὶ δυνατὴν βοήθειαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 (18) Ἰανουαρίου 1836.

Ο Θ Ω Ν.

—ο—

Ἀντίγραφον ἐπικυρωμένον

Ἀριθ. 590.

Δυνάμει τῶν ὑπὸ τοῦ ἀριθ. 2687, 6111, 6117 Βασ. Ἀποφάσεων, ὁ Ὑπουργικὸς Σύμβουλος Κ. Ν. Λεβίδης ἀπὸ μέρους τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ὁ ὑπουργοπρόεδρος Κ. Σ. Ρωσ- (ΕΤΟΣ 1839.)

σέτος ἀπὸ μέρους τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, καὶ οἱ ἰδιῶται Κ. Κωνσταντ. Γεωργίου Δουρούτης καὶ Ἑμμαν. Χ. Τσοῦχλος ἐσυμφώνησαν τὰ ἐφεξῆς.

Ἄρθρ. Α'.

Ἡ Κυβέρνησις παραχωρεῖ εἰς τοὺς Κ. Κωνστ. Γεωργίου Δουρούτην καὶ Ἑμμ. Χ. Τσοῦχλον τοὺς ἐκ τῶν κουκουλιῶν τῶν Νομῶν Μεσσηνίας, Λακωνίας, Ἀχαΐας καὶ Ἠλείας, ἐκτὸς τῆς Διποταμίας καὶ Κυναΐθης, κατὰ τὴν σημερινὴν των ὁροθεσίαν, ἐγκλητικὸς φόρος δι' ὅκτω χρόνους, λογιζομένου ἀπὸ ἀ. Ἀπριλίου 1836.

Τὸ ποσὸν τοῦ δι' αὐτοὺς πληρωθησομένου εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας ἐνοικίου θέλει προσδιορισθῇ κατόπιν ὡς βάσις θέλει ληρῇ τὸ ἐφεινόν ἐισόδημα τοῦ Κράτους ἀπὸ αὐτοῦς τοὺς φόρους, διὰ δὲ τοὺς τελευταίους τέσσαρας χρόνους θέλει γίνεαι αὐξήσις δέκα τοῖς ἑκατόν. Τὸ συμφωνηθησόμενον ἐνοίκιον θέλει πληρόνεσθαι κατ' ἔτος εἰς δύο δόσεις κατὰ τὸν Αὐγούστην καὶ Δεκέμβριον. Τὸ ἐνοίκιον τοῦ πρώτου ἔτους 1836 θέλει πληρωθῇ τὸ πολὺ εἰς τὸ τέλος τοῦ τρέχοντος ἔτους. Συγχρόνως θέλουν παραχωρηθῇ εἰς τοὺς ΚΚ. Κωνστ. Γ. Δουρούτην καὶ Ἑμ. Χ. Τσοῦχλον αἱ ἐθνικαὶ συκαμινομωρεαὶ τῆς ἐπαρχίας Λακεδαιμόνος διὰ τὸ ἀνωτέρω διάστημα τῶν ὁκτὼ ἐτῶν. Τὸ ἐνοίκιον θέλει προσδιορισθῇ ἐπὶ τῇ δάσει τοῦ μέσου ὅρου τοῦ ἐισοδήματος, τὸ ὁποῖον ἀπῆλause τὸ δημόσιον κατὰ τὰ ἔτη 1833, 1834 1835 καὶ θέλει πληρόνεσθαι κατ' ἔτος τὴν ἀ. Δεκεμβρίου.

Οἱ ἐργολάβοι ὀφείλουν νὰ καλλιεργῶσι τὰ δένδρα ταῦτα, καὶ τοὺς εἶναι αὐστηρῶς ἀπηγορευμένον νὰ κόψωσι δένδρα ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως· καὶ ἂν ᾔθελε γενῇ χρεία νὰ ἐκκοπῇ ξηρόν τι δένδρον, πρέπει νὰ φυτευθῇ εὐθὺς ἄλλο εἰς τὸν τόπον του.

Οἱ ἐργολάβοι ὀφείλουν νὰ φυτεύσων ἐνδιαστήματι τῶν ὁκτὼ ἐτῶν τουλάχιστον πέντε χιλιάδας συκαμινομωρεὰς ἐπὶ ἐθνικῆς ἀκαλλιεργήτου γῆς, καὶ ἐπὶ συμφωνίᾳ μετὰ παρέλευσιν τῆς ἐποχῆς τοῦ προνομίου νὰ παραδώσων εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ τρία πέμπτα ἐξ αὐτῶν ἄνευ τινὸς ἀπαιτήσεως ἀποζημιώσεως, τὰ δὲ λοιπὰ δύο πέμπτα νὰ τὰ κρατήσων ὡς ἰδιοκτησίαν των. Αἱ εἰς τὴν Κυβέρνησιν παραδοθησόμεναι συκαμινομωρεαὶ πρέπει νὰ ᾔναι τουλάχιστον τριῶν ἐτῶν ἡλικίας. Δὲν τοῖς ἐπιτρέπεται δὲ νὰ φυτεύσων εἰς κάθε στρέμμα ὀλιγώτερον τῶν τριάκοντα δένδρων.

Ἄρθρ. Β'.

Οἱ ΚΚ. Δουρούτης καὶ Τσοῦχλος θέλουν ἔχει κατὰ τὰ ἀνω ῥηθέντα μέρη δικαίωμα ἀποκλειστικὸν εἰσαγωγῆς καὶ συστάσεως μαγκάνων διὰ τὸ κατὰ τὸν Γαλλικὸν ἢ Ἰταλικὸν τρόπον κλώσιμον τῶν κουκουλιῶν. Ἐννοεῖται ὅμως, ὅτι διὰ τοῦ προνομίου τούτου δὲν ἐμποδίζεται εἰς τινὰ ἢ χρήσις τῶν ἤδη συνειζηρημένων εἰς τὸν τόπον μαγκάνων ἢ ἄλλων τοιούτων μικρῶν ἐργαλείων, εἰς τὰ ὁποῖα δὲν δουλεύουν πλείοτεροι τῶν τριῶν ἀνθρώπων. Τὰ ὁκτὼ ἔτη τοῦ προνομίου λογιζονται ἀφ' ἧς ἔμβουν εἰς κίνησιν οἱ μάγκανοι τῶν ἐργολάβων. Διὰ τὴν κίνησιν ταύτην τοῖς δίδεται ὅμως ἀνυπερέβλητος προθεσμία μέχρι 1 (13) Ἰανουαρίου 1837, τὸναντίον παύει τὸ προνόμιον.

Ἄρθρ. Γ'.

Εἰς τοὺς Κ. Κ. ἐργολάβους θέλουν χορηγηθῇ διὰ τὰ ἐργοστάσια των καὶ διὰ τὰ ἀνήκοντα εἰς αὐτὰ καταστήματα αἱ ἀναγκαῖαι ἐθνικαὶ γαῖαι, κατὰ τὴν ἐκλογὴν των. Παρελθούσης ὅμως τῆς προθεσμίας τῶν ὁκτὼ ἐτῶν θέλουν πληρώσει εἰς τὸ ταμεῖον, τὴν τιμὴν τῆς γῆς κατὰ τὴν γενησομένην ἀμφοτέροθεν ἐκτίμησιν πρὸ τῆς παραχωρήσεως εἰς αὐτοὺς.

Ἄρθρ. Δ'.

Εἰς τοὺς ἐργολάβους συγχωρεῖται νὰ ἔχουν τὴν ἐπικαρπλίαν τῶν ἐθνικῶν ὑδάτων καθ' ὅσον τοῦτο δύναται νὰ γενῇ χωρὶς

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 6. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 20 Μαρτίου.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξύ των Κυβερνήσεων του Μεγαλειοτάτου Βασιλέως της Ελλάδος και του Μεγαλειοτάτου Βασιλέως της Σαρδηνίας περί αμοιβαίας ακυρώσεως των επί της εξαγωγής των υπάρχοντων και λοιπών δικαιωμάτων, υπογραφείσα εν Αθήναις την 22 Δεκεμβρίου 1838 (3 Ιανουαρίου 1839), και ανταλλαχθείσα επίσης την 7 Φεβρουαρίου 1839.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεί ότι.

Η επομένη διακήρυξις αφορώσα την συνθήκην την περί αμοιβαίας ακυρώσεως των επί της εξαγωγής των υπάρχοντων δικαιωμάτων κτλ. μεταξύ των Επικρατειών της Α. Μ. του Βασιλέως της Ελλάδος και της Α. Μ. του Βασιλέως της Σαρδηνίας αφού ανταλλάχθη με έτεραν όμοιαν της Κυβερνήσεως της Α. Μ. του βασιλέως της Σαρδηνίας μηχανογραφουμένην την 7 Φεβρουαρίου ν. ε. 1839, δημοσιεύεται διά της παρούσης Έλληνιστί και Γαλλιστί.

Εν Αθήναις, την 6 Μαρτίου 1839.

Ο επί του Βασιλικού Οίκου και των Έξωτερικων Γραμματέυς της Επικρατείας.

Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

Αί Κυβερνήσεις της Ελλάδος και της Σαρδηνίας κοινή γνώμη αποφασίσαται να ευκολύνωσι την από της μιας εις την άλλην Επικράτειαν μεταβίβασιν των υπάρχοντων, όσα ήθελον ανήκει εις τους υπηκόους αμφοτέρων των μερών και ν' ακυρώσωσιν επί τούτω μεταξύ των δύο Επικρατειών τας εισπράξεις τας γνωστάς υπό τὸ όνομα «δικαίωμα εις τὸ κληρονομεῖν τοὺς ξένους (droit d'aubaine) δικαίωμα επί της εξαγωγής των υπάρχοντων (droit de détraction) φόρος μεταναστεύσεως (impôt d'émigration) και άλλας τοιαύτας, έσυμψώνησαν εις τὰ έφεξής άρθρα.

Άρθρ. 1.

Άπασαι αἱ εισπράξεις, οἷον δικαίωμα εις τὸ κληρονομεῖν τοὺς ξένους (droit d'aubaine) δικαίωμα επί της εξαγωγής των υπάρχοντων (droit de détraction) και άλλαι τοιαῦται, έμπεριεχομένου εις αὐτάς και τοῦ φόρου της μεταναστεύσεως (impôt d'émigration) τείνουσαι εις φορολογίαν των μεταβιβαζομένων από μιας εις άλλην Επικράτειαν υπάρχοντων, είναι και μένουσιν αμοιβαίως ακυρωμένοι μεταξύ των Επικρατειών της Ελλάδος και της Σαρδηνίας.

Άρθρ. 2.

Κατά συνέπειαν τούτου οἱ υπήκοοι εκάτερας των δύο Κυβερνήσεων δύνανται νὰ εξαγώσωσιν έλευθέρως και χωρὶς νὰ εισπραττήται επί τούτω κανεὶς φόρος, τὰ υπάρχοντα όλα, όσα ήθελον αποκτήσει εντός της Επικρατείας της έτέρας κατά δικαίωμα είτε κληρονομίαις, είτε δωρεάς, είτε ανταλλαγῆς, είτε καθ' όποιονδήποτε άλλο δικαίωμα.

Άρθρ. 3.

Διά των άρθρων τούτων έννοοῦνται οὐχὶ μόνον αἱ εισπράξεις και άλλαι τοιούτου είδους φορολογίαι, όσαι αποτελοῦσι μέρος των δημοσίων προσόδων, αλλά και όσαι άχρι τούδε ήθελον επιβάλλεσθαι από μέρους επαρχιών, πόλεων, δικαιοδοσιών των, συντεχνιών ή κοινοτήτων.

Άρθρ. 4.

Εξαιρούνται των άρθρων τούτων εισπράξεις όποιαιδήποτε πρὸς όφελος είτε της Κυβερνήσεως, είτε συντεχνιών, είτε ιδιω-

CONVENTION

Conclue entre les Gouvernements de Grèce et de Sardaigne pour l'abolition des droits connus sous le nom de droit d'aubaine, de détraction ect. ect. Signée à Athènes le 22 (3) Decembre 1838 et échangée Janvier 1839.

Les gouvernements de Grèce et de Sardaigne ayant déterminé d'un commun accord de favoriser la translation des biens échus à leurs sujets respectifs dans leur dominations et d'abolir à cet effet entre eux les droits connus sous le nom de droits d'aubaine, droit de détraction, d'impôt, d'émigration et autres semblables sont convenus des articles suivants:

Art. 1.

Tout droit d'Aubaine, de détraction et autres semblables, y compris aussi l'impôt d'émigration, ayant pour objet d'imposer les biens qui d'un Etat seraient transportés dans l'autre, sont et demeurent réciproquement supprimés entre les Etats de Sa Majesté le Roi de Grèce et ceux de S. M. le Roi de Sardaigne.

Art. 2.

En conséquence les sujets de chacune des deux puissances contractantes pourront librement et sans payer aucun droit, exporter tous les biens qu'ils auront acquis dans les possessions de l'autre, soit à titre de succession, de donation, d'échange ou autres quelconques.

Art. 3.

Ces dispositions s'appliquent non seulement aux droits et autres impositions de ce genre qui font partie du revenu public, mais aussi à ceux qui jusqu'à présent pourraient avoir été perçus par quelques provinces, villes, juridictions, corporations ou communes.

Art. 4.

Sont exceptés de ces dispositions tous prélèvements, soit au profit du gouvernement, soit au bénéfice de corporations ou de particuliers, qui sont ou seront par la suite prélevés sur les héritages, à tout autre titre que celui d'exportation, et auxquels sont et seront soumis les indigènes et les étrangers.

Art. 5.

Les stipulations portées par les articles précédents sortiront leur effet, à dater du jour où les ratifications de cette déclaration auront été échangées. Néanmoins dans le but de faire jouir au plus tôt possible les sujets des deux parties contractantes des avantages qu'elle doit leur procurer, il a été arrêté que tous les biens, non encore exportés, qui leur sont échus actuellement dans les états respectifs des deux gouvernements jouiront de l'exemption de droits stipulée pour les acquisitions futures.

En foi de quoi la présente déclaration a été signée par le secrétaire d'Etat de la Maison du Roi et des Affaires étrangères pour être échangée contre un acte conforme expédié de la part du Gouvernement de Sa Majesté le Roi de Sardaigne.

Fait à Athènes le 22 Decembre 1838 (3 Janvier 1839.)

Le Secrétaire d'Etat de la Maison du Roi et des Relations extérieures

C. ZOGRAPHO.

δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων (droit de détraction gabella hæreditaria et census émigratiois), ἐτυμώ-
νισαν εἰς τὰ ἐρεξῆς ἄρθρα.

Ἄρθρ. 1.

Τὸ δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων (droit de détraction) δὲν θέλει παντελῶς τοῦ λοιποῦ εἰσπράττεσθαι ἐν περιπτώσει ἐξαγωγῆς ὑπαρχόντων ὅποιονδήποτε ἐκ τῆς Ἐπι-
κρατείας τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν Ἐπι-
κρατείαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Πρωσίας, καὶ ἐναλλάξ,
ἐκ τῆς Ἐπικρατείας τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Πρωσίας,
εἰς τὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, εἴτε ἡ ἐξαγωγή
αὕτη ἤθελε προέρχεται ἐκ μεταναστεύσεως, κληρονομίας, κλη-
ροδοσίας, πωλήσεως, προικοδοσίας, ἢ δωρεᾶς, εἴτε ἐξ οἰασδήποτε
ἄλλης αἰτίας. Ἡ ἀτέλεια αὕτη συμπεριλαμβάνει οὐχὶ μόνον ἐκ
τῶν εἰρημένων δικαιομάτων ὅσα εἰσέρχονται εἰς τὰ ταμεῖα τῆς
Ἐπικρατείας ἢ τοῦ Βασιλέως, ἀλλὰ καὶ ὅσα εἰσέρχονται εἰς τὰ
ταμεῖα τῶν Ἐπαρχιῶν, πόλεων, κομποπόλεων, χωρίων, εὐλα-
βίων καταστημάτων, προπατορικῶν ἢ πατροπαράδοτων δικαιο-
δοσιῶν (juridictions patrimoniales) σωματείων, κοινοτήτων ἢ
ὅποιονδήποτε ἀτόμων.

Τὸ δικαίωμα τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους (droit d'aubaine)
ἀκυροῦται ἐπὶ τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Πρωσίας.

Ἄρθρ. 2.

Οἱ ὑπῆκοι ἀμφοτέρων τῶν Α. Μ. δὲν ἀπαλλάττονται
διὰ τῆς ἀνωτέρω Συμβάσεως τοῦ νὰ πληρῶσι τυχούσης περι-
στάσεως, τὰς εἰσπραξεῖς ἢ φόρους (ἐτέρους παρὰ τοὺς διαλαμ-
βανόμενους εἰς τὸ δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων)
οἵτινες εἰσπράττονται κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ νόμους εἰς βάρος τῶν
τε ἰθαγενῶν καὶ ξένων δι' ὅποιονδήποτε μεταβολὴν ἰδιοκτη-
σίας, ἀδιαφόρως ἂν τὰ ὑπάρχοντα μένωσιν ἢ οὐ εἰς τὸν τόπον,
ὡς λ. χ. τὸν γενικὸν φόρον ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν, τὸ δικαίωμα
τοῦ χαρτοσήμου καὶ ἄλλα τοιούτου εἴδους δικαιώματα.

Δὲν ἀπαλλάττονται ὡσαύτως κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν ὑπαρ-
χόντων, τῆς πληρωμῆς τῶν τελωνιακῶν δικαιομάτων εἰς ἅτινα
ὑπόκεινται ἐπίσης καὶ οἱ ἰθαγενεῖς.

Εἶναι ἐπίσης ἐννοούμενον, ὅτι τὰ ἄτομα ἐξερχόμενα ἐκ τῆς
μιας τῶν εἰρημένων Ἐπικρατειῶν, καὶ τοῦτο ἤθελε γίνεαι ἐπὶ
σκοπῇ τοῦ ν' ἀποκατασταθῶσιν εἰς τὴν ἄλλην, ὀφείλουσι νὰ ἐκ-
πληρῶσιν ὅλας τὰς προσωπικὰς ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας οἱ ὑπάρ-
χοντες ἢ μέλλοντες νόμοι τῆς πατρίδος τῶν, κυρίως δὲ οἱ ἀφο-
ρῶντες τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν τοῖς ἐπιβάλλουσιν, ὥστε
οὐδεὶς περιορισμὸς πρεσβεύεται διὰ τῆς παρούσης συμβάσεως
εἰς τὰς δύο Κυβερνήσεις ὡς πρὸς τὴν ἐνεστῶσαν ἢ μέλλουσαν νο-
μοθεσίαν τῶν ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων περὶ ὧν πρόκειται ἐν τῷ πα-
ρόντι ἄρθρῳ.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ ἀνωτέρω συμφωνηθεῖσα ἀτέλεια ἐφαρμόζεται εἰς τε τὰς ἤδη
ἐκκρεμαῖς καὶ εἰς τὰς μελλούσας περιπτώσεις, ἐννοοῦνται δὲ διὰ
τῆς λέξεως «ἐκκρεμαῖς περιπτώσεις» αἱ ὑποθέσεις καθ' ἃς τὸ δι-
καίωμα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων (droit de détraction
gabella hæreditaria et census émigratiois) δὲν ἤθελεν εἶσθαι
ὁριστικῶς πληρωμένον τὴν ἡμέραν τῆς ἀμοιβαίας ἀνταλλαγῆς.

Art. 2.

Les sujets respectifs ne seront point dispensés par la sti-
pulation précédente, de payer, le cas échéant, les taxes ou
impôts, (autres que ceux compris dans le droit de détraction)
qui se prélèvent selon les lois, autant sur les nationaux que
sur les étrangers, à raison de mutation quelconque de pro-
priété, sans égard si les biens restent ou non dans le pays, tel
que l'impôt général sur les héritages, le droit de timbre et
autres de ce genre.

Ils ne seront non plus exempts, à l'occasion de l'exporta-
tion, des droits de douane, aux quels sont assujettis aussi les
nationaux.

Il est entendu également que les individus sortant de l'un
des dits Etats, même pour aller se fixer dans d'autre, auront
à s'acquitter de toutes les obligations personnelles que les
lois présentes ou futures de leur patrie, notamment celles
touchant le service militaire, leur imposent, de sorte qu'il
n'est apporté par la présente Convention aucune restriction
aux deux gouvernements dans leur législation présente et fu-
ture sur les objets dont il s'agit dans le présent article.

Art. 3.

L'exemption stipulée ci-dessus est applicable à tous les
cas pendants et à tous les cas avenir. On entend par cas pen-
dants, tous ceux dans les quels le droit de détraction—ga-
bella hæreditaria et census émigratiois—n'aurait pas encore
été payé définitivement le jour de l'échange réciproque des
déclarations faites par les deux gouvernements, relativement à
leur Convention.

Art. 4.

La présente déclaration faite et signée par ordre de Sa
Majesté le Roi de Grèce pour être échangée contre un acte
conforme expédié de la part du gouvernement de Sa Majesté
le Roi de Prusse, entrera en pleine vigueur dans tous le royaume
de la Grèce aussitôt après que le dit échange aura été
effectué.

Fait à Athènes, le 21 Juin (3 Juillet) 1839.

Le Secrétaire d'Etat de la maison royale et des
relations Extérieures
(Signé) C. ZOGRAPHOS.

τῶν περὶ τῆς συμβάσεως τῶν διακηρύξεων ἀμφοτέρων τῶν εἰρη-
μένων Κυβερνήσεων.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ παρούσα διακήρυξις γενομένη καὶ ὑπογραφείσα, κατ' ἀνω-
τέραν διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος,
ὅπως ἀνταλλαχθῇ μ' ἐτέραν ὁμοίαν τῆς Κυβερνήσεως τῆς
Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Πρωσίας, θέλει εἶσθαι ἐν πλήρει
ἰσχύϊ καθ' ὅλον τῆς Ἑλλάδος τὸ Βασίλειον ἀμέσως ἀφ' ἧς ἡμέ-
ρας πραγματοποιηθῇ ἡ ἀνταλλαγή.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἰουνίου (3 Ἰουλίου) 1839.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν
Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 8.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 28 Ἀπριλίου.

—ο—

ΝΟΜΟΣ

Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς τοῦ 1839.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ὑπερέτας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμ-
ματείας.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττοντες.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων ἐν γένει.

Ἄρθρ. 1.

Οἱ διὰ τὸ ἔτος 1839 εἰσπραχθῆσόμενοι ἐγκτητικοὶ φόροι εἴ-
ναι, ὡς καὶ πρότερον, τοῦτέστι

Α'. Ὁ ἔγγειος φόρος.

10 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν εἴτε
ιδιοκτητῶν, εἴτε ἐθνικῶν, εἴτε ἐθνικοῖδιοκτητῶν κτημάτων.

Ἐν λεπτὸν τὴν ὁκάν διὰ τὰ πρὸς βρώσιν πωλούμενα σταφύ-
λια, καὶ

Β'. Ἡ ἐπικαρπία,

15 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ὅλων τῶν
ἐθνικῶν κτημάτων, τῶν ἀμπέλων, τῶν σταφιδαμπέλων, τῶν ἐ-
λαιοδένδρων, μορεῶν καὶ ὀπωροφόρων δένδρων, τὰ ὅποια ἐφυτεύ-
θησαν ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως.

20 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἀμπε-
λώνων, σταφιδαμπέλων, μορεῶν, ἐλαιοδένδρων καὶ ὀπωροφόρων
δένδρων, τὰ ὅποια ἦσαν τὸ πάλαι ἐθνικά καλλιεργημένα, ἀλλ'
ἀφ' οὗ ἐγκατελείφθησαν, ἐκαλλιεργήθησαν ἀπὸ τοῦς σημερινοῦς αὐ-
τῶν διακατόχους χωρὶς τὴν ἐγκρίσιν τῆς Κυβερνήσεως.

10 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἀμπε-
λών, σταφιδαμπέλων, ὀπωροφόρων δένδρων κτλ. ὅσα ἐφυτεύθη-
σαν μετὰ ἀδειαν τῶν ιδιοκτητῶν τῆς γῆς Ὁθωμανῶν, ἢ μετὰ τὴν
ἐναρξιν τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνος ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς μετὰ ἀδειαν τῆς
Κυβερνήσεως.

Δύο λεπτὰ τὴν ὁκάν ἐπὶ τῶν σταφυλίων τῶν ἄνευ ἀδείας τῆς
Κυβερνήσεως φυτευθεισῶν ἀμπέλων, καὶ τῶν, ὅσαι καλλιεργοῦν-
ται ἄνευ ἐγκρίσεως αὐτῆς, ὅταν τὰ σταφύλια χρησιμεύσωσιν εἰς
βρώσιν.

Ἐν λεπτὸν τὴν ὁκάν διὰ τὰ πρὸς βρώσιν πωλούμενα σταφύλια
τῶν ἐθνικοῖδιοκτητῶν ἀμπέλων.

Ἄρθρ. 2.

Τὰ εἰς τοὺς Κρῆτας, ἀποίκους, ἢ ἄλλους πολίτας παραχωρη-
μένα κτήματα δι' ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως, δὲν ὑπόκεινται,
ἐκτὸς τοῦ δεκάτου, εἰς ἀπόδοσιν κἀνενὸς δικαιώματος λόγῳ ἐπι-
καρπίας ἢ ἐμφυτεύσεως, ὅταν τοῦτο ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐγγράφου.

Ἄρθρ. 3.

Ὁ φόρος εἰς χρήματα τῶν 30]0 τῶν διὰ προικοδοτήσεως ἀ-
ποκτηθέντων κτημάτων πληρόνεται ἀμέσως εἰς τοὺς ταμίαις, κατὰ
τοὺς περὶ τούτου ὅρους τοῦ ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 Νόμου, καὶ εἰς
τὰς ὁρισμένας προθεσμίας μόνον οἱ προτιμήσαντες τὴν εἰς εἶδη
πληρωμὴν τοῦ φόρου ὑπόκεινται εἰς ἀποδεκάτωσιν εἰς εἶδη, κατὰ
τὸ ἄρθρ. 1, στοιχ. Α.

Ἄρθρ. 4.

Τὸ δέκατον καὶ ἡ ἐπικαρπία τῶν ἐκποιτηθέντων φθαρτῶν κτη-
μάτων, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 13 (25) Νοεμβρίου 1836 Νόμου, ἀλλὰ,
μὴ ἐγκριθέντων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, θέλουν πληρωθῇ κατ' ἐκ-

τίμησιν, ὡς καὶ πέρυσιν, ἀλλὰ θέλουν ἐξαίρεθῇ ῥητῶς τῆς ἐνοικί-
ασις.

Ἄρθρ. 5.

Ὁ φόρος τῶν κτημάτων, ὅσα εἶναι παραχωρημένα διὰ συμβο-
λαίων, ἢ δι' ἐγγράφου ἀδείας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἰδιώτας,
θέλει πληρωθῇ κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους ὅρους εἰς τὰ συμ-
βόλαια ἢ τὰ παραχωρητήρια.

Ἄρθρ. 6.

Ἡ φορολογία τῶν βοσκητῶν γαϊῶν, τῶν λειβαδίων, τῆς
ζυλείας καὶ ὑλοτομίας καὶ τῶν ἰδιαιτέρων προϊόντων τῶν δα-
σῶν οἷον κᾶστανα, κέρινα, κουκουναρία, ποτάσσα, πριονοκόκκι
τραγάκανθα, φλοιὸς (φλουδά), κιτρονοκόκκι (ἀλατσοχέρι) καὶ
τῶν βαλανιδίων κ.λ.π. κανονίζεται δι' ἰδιαιτέρων Νόμων.

Ἄρθρ. 7.

Ἐξαίρουσιν παντὸς φόρου

1. Τὰ ἄχυρα.

2. Ἡμισυ στρέμμα γῆς διὰ λαχανικὰ ἢ ὕπωρικὰ πρὸς χρῆσιν
τοῦ ιδιοκτήτου καὶ ὄχι δι' ἐμπόριον.

3. Τὰ συντετμημένα ἐλαιοκούκουτζα, ἐκ τῶν ὁποίων δὲν
δύναται πλέον νὰ ἐξαχθῇ ἐλαιον.

4. Ἀπὸ τὰ ἀσταχυολόγια ἀνὰ δύο μόνον κοιλὰ δι' ἑκάστην
ἀσταχυολόγον, ἐὰν οὗτος ᾔηται ὁμολογουμένως ἐνδεής.

5. Ὁ λιγνόςπορος καὶ ὁ κανναβόςπορος.

6. Ὁ ῥιζαρόσπορος.

7. Τὰ διὰ βρώσιν τοῦ ιδιοκτήτου ἢ τοῦ καλλιεργητοῦ χρη-
σιμεύοντα σταφύλια, κατ' ὅσον ἀναλίσκονται ἐντὸς τοῦ ἀμπε-
λώνος.

Ἄρθρ. 8.

Ὅταν τὸ κτῆμα εἶναι ἀμφισβητούμενον μεταξὺ Κυβερνή-
σεως καὶ ιδιωτῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐννοοῦνται καὶ οἱ δῆμοι
καὶ τὰ εὐεργετικά καταστήματα, ἢ δὲ ἀμφισβήτησις προῆλθεν
ἐκ μέρους τῶν ιδιωτῶν, πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλ.
(5 Μαΐου) 1838 Νόμου, ὁ διωρισμένος φόρος τῆς ἐπικαρπίας
παρακατατίθεται, ὡς καὶ πρότερον εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον,
ἕως οὗ ἐξακριβωθῇ τῆς ιδιοκτησίας ἢ κατὰστασις. Εἰς τοιαύτην
περίστασιν ὁ ἀμφισβητούμενος οὗτος φόρος τῆς ἐπικαρπίας δὲν
περιλαμβάνεται εἰς τὴν ἐνοικίαν. Ἄν δὲ ἡ ἐκ μέρους τῶν ιδιω-
τῶν αὕτη ἀμφισβήτησις συνέβη μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἀπὸ 23
Ἀπριλίου (5 Μαΐου) 1838 Νόμου, ὁ φόρος τῆς ἐπικαρπίας
ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἐπιρρυαττομένης τῆς ἀποζημιώ-
σεως πρὸς τὸν ἀντιποιοῦμενον τὸ κτῆμα ἰδιώτην παρὰ τοῦ δη-
μοσίου, ὅταν οὗτος ᾔητε τυχὸν ἀναγνωρισθῇ ιδιοκτήτης ὀρι-
στικῶς.

Ὅσῳκις ὅμως ἡ ἀμφισβήτησις προέρχεται ἐκ μέρους τοῦ δη-
μοσίου, ὁ προσδιωρισμένος τῆς ἐπικαρπίας φόρος παρακατατί-
θεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἂν τὸ δημόσιον κατέστησεν
ἀμφισβητούμενον τὸ κτῆμα πρὶν τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ 18
(30) Ἀπριλ. 1836 Νόμου.

Ἄν δὲ ἡ ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου ἀμφισβήτησις συνέβη μετὰ
τὴν ἐκδοσιν τοῦ ῥηθέντος Νόμου, ὁ ἀντιποιοῦμενος τὸ κτῆμα
ιδιώτης δὲν παρακατατίθεται μὲν τὸν φόρον τῆς ἐπικαρπίας, ἀλλ'
ὕποχρεοῦται νὰ δώσῃ εἰς τὸ δημόσιον διὰ τὸν φόρον τοῦτον ἀξιο-
χρεῶν ἐγγυητὴν ἐγγυούμενος περιπλέον πρὸς πλειότεραν ἀσφά-
λειαν τοῦ δημοσίου, καὶ μετὰ τὴν ὑποθήκην τόσου μέρους τῆς πε-
ριουσίας του, ὅσον εἶναι ἀναγκαῖον διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ἐπι-
καρπίας. Εἰς πᾶσαν πρὸ τῆς ἐκδόσεως ἢ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ
ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλίου Νόμου προσελθούσαν ἐκ μέρους τοῦ δη-
μοσίου ἀμφισβήτησιν, ὁ φόρος τῆς ἐπικαρπίας δὲν συμπεριλαμβά-
νεται εἰς τὴν ἐνοικίαν. Ἐννοεῖται ὅτι ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν ἔχει
κἀνὲν δικαίωμα ἀπαιτήσεως πρὸς ἀποζημίωσιν, αἰσδιόποτε ἂν
ᾔηται ἡ ἐκδοσις τῆς ἀμφισβήτησεως.

του Δημοσίου Ταμείου, ἥτις ἤθελεν ἀφεύκτως προκύψει ὡς ἐκ τῆς ἐλαττωμένης τιμῆς, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας θέλει ὑπολογισθῇ ὁ φόρος καὶ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα, καθ' ὅσον ἡ τιμὴ αὕτη ἐπεταὶ νὰ κοπῇ μεταξύ τοῦ πωλητοῦ καὶ τοῦ ἀγοραστοῦ, ἀφ' οὗ ἀφαιρεθῇ προηγουμένως ὁ παρὰ τοῦ τελευταίου πληρω-
θησόμενος φόρος τοῦ δεκάτου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Τὸ δυνάμει τοῦ Ἡμετέρου σημερινοῦ Διατάγματος εἰς τὰ τελωνεῖα εἰσπραχθῆσόμενον δέκατον ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων σταφίδων, καθὼς καὶ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα, θέλουν ὑπολογισθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν ἔθος προσδιορισθῆσομένης τιμῆς τῆς σταφίδος, προστιθεμένων εἰς αὐτὴν ὑποθετικῶς 40 τοῖς 0[0] περιπλέον. Ἡ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὑποθετικῶς αὐξη-
θεῖσα γενικὴ τιμὴ θέλει θεωρεῖσθαι ὡς βάσις τῆς ἐν τῷ τελωνεῖῳ ἀποδεκατώσεως καὶ ἐκείνων τῶν σταφίδων, διὰ τὰς ὁποίας προσδιορίσθη ἴσως ἄλλη τιμὴ δι' ἰδιαιτέρων συμφωνιῶν.

Ἄρθρ. 2.

Ὡς πρὸς τὰς σταφίδας ἐκεῖνας, διὰ τὰς ὁποίας οἱ ἰδιοκτῆται ἐσυμφώνησαν ἤδη μὲ τοὺς ἀγοραστὰς τὴν τιμὴν πρὸ τῆς δημο-
σιεύσεως τοῦ ἄνω μνημονευομένου Διατάγματος, ὀρίζομεν ὡς ἐ-
διὰ νὰ μὴ πέσῃ ἀδίκως ὁ φόρος εἰς βάρος τοῦ ἀγοραστοῦ ἀντὶ τοῦ φορολογουμένου, νὰ ἀποζημιώσῃ αὐτὸς τὸν ἀγοραστὴν δι' ὅσον ἀξίζει τὸ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν πληρωθὲν δέκατον.

Ἄρθρ. 3.

Οὐδεμία τιμὴ δὲν θέλει λαμβάνεσθαι ὡς ὀριστική, πρὶν ὑπο-
βληθῇ προηγουμένως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν, ἥτις διατάττει τὰ δέοντα.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτε-
λέσῃ τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 (17) Αὐγούστου 1839.

Ο Θ Ω Ν

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΙΚΟΣ, Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ,
Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγγείων φόρων τῶν σταφιδοδεκάτων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Οἱ ἐγγεῖοι φόροι τῶν σταφιδαμπέλων διὰ τὸ 1839 ἔτος θέλουν εἰσπραχθῇ εἰς χρήματα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς εἰς τὰ ἀρμόδια τελωνεῖα, συνάμα μὲ τὰ τελωνιακὰ δικαίωμα, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὑπὸ τὴν σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἐκδοθέντος νόμου.

Ἄρθρ. 2.

Ἐπὶ τούτῳ θέλουν διορισθῇ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν ἀνὰ εἰς ἑφορος εἰς τὴν Κορινθίαν καὶ Αἰγιάλειαν, ὅστις περιερχόμενος καὶ ἐφορεύων καθ' ὅλην τὴν ὑποκειμένην εἰς αὐτὸν παρὰ τὴν, θέλει λαμβάνει ἀκριβεῖς σημειώσεις τοῦ ἐπιβι-
βαζομένου εἰς τὰ πλοῖα καρποῦ τῆς σταφίδος, συμπράττων ὡς πρὸς τοῦτο μετὰ τῶν ἀρμοδίων τελωνῶν, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τῆς τιμῆς, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας θέλει ὑπο-
λογισθῇ ὁ ἐγγεῖος φόρος καὶ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα.

Ἄρθρ. 3.

Εἰς τὰς ἐπαρχίας Πατρῶν, Μεσολογγίου, Ἡλείας, Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας, ἡ ὡς ἀνωτέρω ἐπιτήρησις θέλει ἀνατεθῇ εἰς ἄλλους οἰκονομικοὺς ἢ διοικητικοὺς ὑπαλλήλους, ὅσοι εἶναι προσφορώ-
τεροι εἰς τὴν τοιαύτην ἐργασίαν.

Ἄρθρ. 4.

Εἰς τοὺς ἀνωτέρω δύο ἑφόρους θέλει δοθῇ τὸ ἀναγκαῖον προ-
σωπικὸν ἐπιστατῶν καὶ φυλάκων, οἵτινες θέλουν τεθῇ ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῶν. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν θέλει δώσῃ τὰς περὶ τούτου ἀναγκαίας ὁδηγίας εἰς τοὺς ἐφό-
ρους καὶ λοιποὺς ὑπαλλήλους ὡς πρὸς τὸν ἐνεργητέον ἔλεγχον καὶ τὴν τάξιν, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ τηρήσωσι διὰ τὴν ἐξα-
κρίτως τοῦ ποσοῦ τοῦ προϊόντος, τοῦ ὑπολογιστέου φόρου καὶ τοῦ τελωνιακοῦ δικαίωματος.

Ἄρθρ. 5.

Αἱ ἐπικαρπία τῶν ἐθνικῶν ἢ ἐθνικοῦδιοκτῆτων σταφιδαμπέ-
λων, καθὼς καὶ τὰ σταφιδοδέκατα τῶν λοιπῶν ἐπαρχιῶν, θέ-
λουν ἐνοικιασθῇ ἐπὶ δημοπρασίας κατὰ τοὺς τύπους τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νόμου τοῦ τρέχοντος ἔτους. Ἡ ἔγκρισις τῶν πρακτικῶν ἐναπόκειται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκο-
νομικῶν Γραμματειῶν.

Ἄρθρ. 6.

Πρὸς ἀποφυγὴν πάσης συγχύσεως ὀρίζομεν, ὥστε αἱ τῶν σταφίδων ἐπικαρπία, ὅσαι ἐξάγονται ἀπὸ τὰ παράλια τῶν ἄνω ὀνομαστὶ ἀναφερομένων ἐπαρχιῶν, νὰ πληρόνται καὶ αὐταὶ ἀσυγκρίτως δέκατον κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἐν τῷ τελωνεῖῳ. Παρα-
τηρεῖται δὲ ῥητῶς, ὅτι οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν ἐπικαρπιῶν δὲν ἔχουν ὡς πρὸς τοῦτο κἀνὲν δικαίωμα ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρ. 7.

Ἡ τιμὴ, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας ὑπολογίζεται τὸ ἐν τῷ τελωνεῖῳ εἰσπραχθῆσόμενον δέκατον, κανονίζεται δι' ἰδιαιτέρου νόμου.

Ἄρθρ. 8.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 (17) Αὐγούστου 1839.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 17.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 8 Σεπτεμβρίου.

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ τοῦ φόρου τῶν βαλανοκιιδίων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ἐκ τῶν βαλανοκιιδίων ἐγκτητικοῦ φό-
ρου μένει διὰ τὸ τρέχον ἔτος ὁ ἴδιος μὲ τὸν διὰ τοῦ Νόμου τῶν 7 (19) Αὐγούστου 1837 διατεταγμένων, καθὼς καὶ διατηροῦν-
ται οἱ περὶ μετακομίσεως τούτου τοῦ προϊόντος ὁρίσμοι αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ φόρος οὗτος θέλει ἐκτεθῇ εἰς δημοπρασίαν καὶ εἰσπραχθῇ

θός μετά την έγκρισιν τῆς δημοπρασίας, τὸ ἐνοικιασθῆσόμενον ἰχθυοτροφεῖον κ.τ.λ. ὁμοῦ μετὰ ὅλην τὴν ἐνυπάρχουσαν ὕλην, οἰκίσκους, κλισίας, φραγμούς, κτλ. Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς πενταετοῦς ἐνοικιάσεως θέλει ἔχει τὴν ἀποκλειστικὴν χρῆσιν καὶ διάθεσιν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 6.

Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ ἀνευ ἀδείας τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἀλίευσις, ἐντὸς τῶν ἰχθυοτροφείων κτλ. καὶ ἐκτὸς αὐτῶν μέχρι βολῆς τουφεκίου λογιζομένης μέχρι διακοσίων Βασ. πήχεων. Ἐάν τις φωραθῇ ἢ συλληθῇ ἀλιεύων, ἐντὸς τῆς ὥς ἀνωτέρω προσδιορισθείσης ἀποστάσεως, ἡ πράξις του θεωρεῖται ὡς λαθραλιεῖα, καὶ αὐτὸς ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον ἀπὸ πέντε μέχρι πενήκοντα δραχμ., ἐκτὸς τῶν ἀποζημιώσεων, εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκειται ὡς πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν. Ἡ ἐκδίκασις τῆς πράξεως, ἡ ἐπιβολὴ τοῦ προστίμου καὶ αἱ ἀποζημιώσεις ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν πταισματοδικῶν, οἵτινες δικάζουσι τὰς τοιαύτας παραβάσεις ἐκκλητῶς ἢ ἀνεκκλητῶς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποιν. δικονομίας.

Ἄρθρ. 7.

Εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τῶν ἰχθυοτροφείων, θυννίων κτλ. δὲν ἀνήκει ἄλλη πρόσδοδος, παρὰ τὴν πρόσδοδον τῶν ἰχθύων καὶ λοιπῶν θαλασσίων ἢ λιμναίων καρπῶν. Ἡ ἄγρα τῶν βδελλῶν ὑπόκειται εἰς τοὺς ὑπάρχοντας ἢ ἐκδοθησομένους κανονισμούς.

Ἄρθρ. 8.

Τὰ καλάμια, σωμάκια, ἢ φλοῦδα εἴτε ἐπὶ ἐθνικῶν εἴτε ἐπὶ ἰδιοκτητῶν κτημάτων, δὲν ἐννοοῦνται συνενοικιασμένα ὡς πρότερον, μετὰ τὰ ἰχθυοτροφεία. Ἡ ἐξ αὐτῶν πρόσδοδος θέλει διατεθῇ ἀμέσως παρὰ τοῦ δημοσίου, οἱ δὲ ἐνοικιασταὶ τῶν ἰχθυοτροφείων θέλουν φροντίσει νὰ τὰ προμηθεύωνται ἐξ ἰδίων των.

Ἄρθρ. 9.

Τὰ ἐκ τῶν ἐνοικιασμένων ἰχθυοτροφείων, θυννείων, λιμνῶν κτλ. προερχόμενα ὀψάρια, αὐγοτάραχα καὶ ἄλλοι θαλάσσιοι ἢ λιμναῖοι καρποὶ, ἀποτελοῦντες τὴν πρόσδοδον τῶν ἰχθυοτροφείων, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν ἀγορανομικὴν διατίμησιν, ἀλλὰ πωλοῦνται ἐλευθέρως παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Ἄρθρ. 10.

Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς ἡ διὰ φλόμου ἢ δι' ἄλλου δηλητηριώδους βοτάνου ἀλιεῖα. Ὁ φωραθεὶς παραβάτης τῆς τοιαύτης ἀπαγορεύσεως ὑποβάλλεται ἐνώπιον τῶν πταισματοδικῶν εἰς πρόστιμον, τοῦ ὁποίου ὁ ἐλάχιστος ὅρος εἶναι πενήκοντα δραχμαὶ, ὁ δὲ ἀνώτατος πεντακόσιαι, ἐκτὸς τῶν ἀποζημιώσεων, αἵτινες θέλουν ζητηθῇ ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, κατ' ἀναλογίαν τῆς προσγενησομένης φθορᾶς εἰς τὸ δημόσιον κτήμα, ὡς ἐκ τῆς χρήσεως τῶν τοιούτων ἀλιευτικῶν μέσων.

Ἄρθρ. 11.

Εἰς ὁποιαδήποτε ἐποχὴν τῆς ἐνοικιάσεως, ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἐπὶ ποινῇ προστίμου ἀπὸ πενήκοντα μέχρι πεντακοσίων δραχμ., ἐκτὸς τῶν ἀποζημιώσεων, ἡ χρῆσις ἐκτάκτων ἀλιευτικῶν μέσων ἄλλων, παρὰ τὰ συνήθως ἐν χρήσει, καὶ ἐὰν ᾖναι τοιαῦτα, ὥστε νὰ προξενήσῃ τὴν ἐλάττωσιν τῆς εἰς τὸ μέλλον προσόδου τῶν ἰχθυοτροφείων κτλ. εἴτε δι' ὑπερμέτρου καὶ ἐκθεδιασμένης ἀλιεύσεως, εἴτε διὰ τῆς χρήσεως ἀλιευτικῶν ὀργάνων, τὰ ὁποῖα θεωροῦνται ὡς καταστρεπτικὰ τοῦ γόνου τῶν ἰχθύων. Ἡ ἐκδίκασις τῆς πράξεως καὶ ἡ ἐπιμέτρησις τῆς ποινῆς, καθὼς καὶ αἱ ἀποζημιώσεις, ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν πταισματοδικῶν, οἵτινες δικάζουσιν ἐκκλητῶς ἢ ἀνεκκλητῶς, συμφώνως μετὰ τὰς περὶ τούτου γενικὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ἄρθρ. 12.

Αἱ Διοικητικαὶ καὶ αἱ Οἰκονομικαὶ Ἀρχαὶ ὀφείλουν νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ὡς πρὸς τὴν ἀνωτέρω διάταξιν, καὶ χρείας τυχούσης νὰ πύξωσι πρὸς κερὸν τὴν ἀλιευσιν, μεχριστότου ἀναφέρωσι πρὸς

τὴν Γραμματεῖαν τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ζητήσωσι τὰς διατάγας τῆς. Ἀλλὰ προαπαιτεῖται νὰ συντάξωσι πρωτόκολλον, διὰ τοῦ ὁποίου ν' ἀποδεικνύεται ἡ ὑπαρξίς τῶν ἀνωτέρω περιστάσεων, αἵτινες κατέστησαν ἀναγκαίαν τὴν παῦσιν τῆς ἀλιεύσεως. Ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν δικαιούται νὰ ζητήσῃ κανενὸς εἶδους ἀποζημιώσεις, ἐκτὸς μόνον, ἐὰν ἀποδειχθῇ αὐθαίρετος καὶ ἀναιτιολόγητος ἡ διακοπὴ τῆς ἀλιεύσεως.

Ἄρθρ. 13.

Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν νὰ παραδώσωσι περὶ τὸ τέλος τῆς ἐνοικιάσεως, ὅσα ἰχθυοτροφεία εἶναι ἐπιδεκτικὰ φραγμῶν εἰς καλὴν κατάστασιν, μετὰ φράκτας στερεοῦς, τὰς αὐλακὰς καθαρισμένας καὶ τὰς κλισίας καλῶς κατεσκευασμένας. Ἐξ μηνῶν πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἐνοικιάσεως, θέλει γενῇ πρωτόκολλον τακτικὸν παρὰ τῆς διοικητικῆς καὶ τῆς οἰκονομικῆς ἀρχῆς, περὶ τῆς καταστάσεως, εἰς ἣν εὐρίσκεται ἕκαστον ἰχθυοτροφεῖον καὶ ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρ. 14.

Ἐὰν ἐκ τῆς ἐπιθεωρήσεως προκύψῃ, ὅτι ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν ἐξεπλήρωσε τὰς ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ὑποχρεώσεις του, τὸ δημόσιον ἀναλαμβάνει τὴν διαχείρησιν τοῦ ἰχθυοτροφείου, τὸ δὲ μέχρι τῆς λήξεως τῆς τελευταίας ἐξαμηνίας προῖον χρησιμεύει εἰς τὴν ἐπισκευὴν αὐτοῦ, καὶ τὸ μὲν περιπλέον ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν, τὸ δὲ ἐλλείπον ἀναπληροῦται παρ' αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 15.

Ἡ ἐνοικίασις λήγει εἰς τὸ τέλος τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ πέμπτου καὶ τελευταίου ἔτους τῆς ἐνοικιάσεως.

Ἄρθρ. 16.

Τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρωθῇ εἰς δέκα ἴσας δόσεις, πληρωτέας καθ' ἐξαμηνίαν εἰς τὸ τέλος αὐτῆς, λογιζομένης τῆς πρώτης ἐξαμηνίας ἀπὸ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν γενῇ ἡ ἐγκρίσις τῆς ἐνοικιάσεως ἢ δευτέρα δόσις τοῦ τελευταίου ἔτους θέλει πληρωθῇ συνάμα: μετὰ τὴν πρώτην τοῦ αὐτοῦ ἔτους, καὶ ἀνήκει εἰς τὸ δημόσιον ἀποκλειστικῶς, ἂν καὶ ἡ διαχείρισις τοῦ ἰχθυοτροφείου μεταβῇ εἰς αὐτὸ κατὰ τὴν τελευταίαν τεύτην ἐξαμηνίαν.

Ἄρθρ. 17.

Ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ πληρῶνῃ εἰς τὰς προθεσμίας τὸ συμφωνηθῆσόμενον ἐνοίκιον ἐὰν δὲ, μὴ ἐξοφληθείσης τῆς μιᾶς δόσεως, ἐπέλθῃ ἡ δευτέρα, ἡ ἐνοικίασις θέλει λύσθαι αὐτοδικαίως, καὶ τὸ ἰχθυοτροφεῖον, θυννεῖον κτλ. θέλει ἐκτίθεσθαι ἐξ ὑπαρχῆς εἰς δημοπρασίαν, ἐκτὸς ἐὰν δοθῇ προθεσμία. Ἡ ὡς ἐκ τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ προκύψουσα ἐλάττωσις τῆς τιμῆς θέλει θεωρηθῇ εἰς βάρος τοῦ καθυστετήσαντος ἐνοικιαστοῦ, ἡ δὲ αὐξήσις εἰς ὄφελος τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 18.

Ἡ ἀνωτέρω διάταξις δὲν ἀναβάλλει τὴν χρῆσιν ὅλων τῶν μέτρων τῆς καταδιώξεως, ὅσα λαμβάνονται καὶ ἐναντίον τῶν λοιπῶν ἐνοικιαστῶν ἢ ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 19.

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει μόνον ὅσον καὶ ἡ δι' αὐτοῦ ἐνεργηθῇ σομένη πενταετής ἐνοικίασις.

Ἄρθρ. 20.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματεία τῆς Ἐπικρατ. θέλει δημοσιεύσει προσηκόντως καὶ ἐνεργήσῃ τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Μαρτίου (4 Ἀπριλ.) 1839.

Ο Θ Ω Ν

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ,
Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ἐκτὸς τοῦ βασιλείου, ἢ καὶ νὰ καταναλίσκωνται ἐντὸς αὐτοῦ.

3. Αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος πραγματοποιεῖται θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς τὸ νενομισμένον δικαίωμα τῆς διαμετακομίσεως §. 17 τοῦ ἀπὸ 25 Μαρτίου 1830 ὑπ' ἀρ. 1018 ἰδ'. ψήφισματος, τὸ ὁποῖον καὶ θέλει πληρῶνεσθαι εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης τετραμηνίας κατὰ συνέπειαν τῶν ἀπὸ 15 (27) Ἰανουαρίου 1836 ὑπ' ἀριθ. 5756 καὶ ἀπὸ 14 (26) Ὀκτωβρίου 1838 ὑπ' ἀρ. 1914 ἡμετέρων ἀποφάσεων.

4. Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία, εἰς τὴν ὁποῖαν ἀνατιθέμεθα τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος ἐπιφορτίζεται νὰ δημοσιεύσῃ αὐτὸ ὁμοῦ μὲ τὰς παρ' ἡμῶν ἐγκριθείσας διατάξεις, ἀφορώσας τὴν ἀποφυγὴν τῶν ἐνδεχομένων ὡς πρὸς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν καταχρήσεων.

Ἐν Ὁχαλῖα, τὴν 8 (20) Μαΐου 1839

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 13.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 9 Ἰουνίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ αἰτήσεων ἀδείας ἀπουσίας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Παρακινούμεθα νὰ διατάξωμεν, ὥστε εἰς ὅλας τὰς περὶ ἀδείας ἀπουσίας αἰτήσεις, ἕνεκα ἀσθενείας, νὰ ἐπισυνάπτεται τοῦ λοιποῦ ἐνδείξεις ὑπογεγραμμένη ἀπὸ δύο ἀναγνωρισμένους παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἰατροὺς, ἧτις πρέπει νὰ φανερώνη, ἂν ὁ ζητῶν ἀδειαν ἀπουσίας ὑπάλληλος ἔχῃ τῷ ἑαυτοῦ ἀνάγκην ταύτης, πρὸς ἀνάρρωσιν τῆς υγείας του.

Αἱ ἡμέτεραι Γραμματεῖαι τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Καρδαρά, τὴν 15 (27) Μαΐου 1839.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΙΚΟΣ, Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ,
Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 14.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 7 Ἰουλίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ χρεῶν τῶν κοινοτήτων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῶς τῆς Ἐπικρατείας, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν σημερινὴν κατάστασιν

τῶν χρηματικῶν πόρων τῶν δήμων τοῦ Κράτους, καὶ θέλοντες νὰ συμβιδάσωμεν, ὡς πρὸς τὰ χρέη τῶν κοινοτήτων, τὰ γενόμενα ἐπὶ τῆς Βασιλικῆς Ἡμῶν Κυβερνήσεως, καὶ μέχρι τῆς εἰς δήμους μετασχηματίσεως αὐτῶν, τὰς ἀπαιτήσεις τῶν δανειστῶν μὲ τὴν σημερινὴν τῶν δήμων ἔνδειαν.

Λαβόντες τὴν γνώμην τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῶς, καὶ τὴν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

1. Τὰ χρήματα τῶν ἐτησίων ὑπολογισμῶν τῶν δήμων δὲν ὑπόκεινται εἰς δικαστικὰς κατασχέσεις διὰ χρέη αὐτῶν, προγενέστερα τῆς συστάσεώς των, ἐξαιρουμένων τῶν ἐν τοῖς κατωτέρω ἄρθροις τροπολογιῶν.

2. Ὅταν τὰ χρέη τῶν κοινοτήτων τὰ ἐπὶ τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως, καὶ μέχρι τῆς εἰς δήμους μετασχηματίσεώς των γενόμενα, εἶναι ἀνυποβλήτητα, ἢ ἀφοῦ δικαστικῶς διακριθῶσιν αἱ κοινότητες ὑποχρεοῦνται νὰ πληρῶνωσι καθ' ἑκάστον ἔτος τὸ πεμπτημόριον τοῦ ὅλου χρέους των εἰς ὅλους τοὺς πιστωτὰς ἀνεξαίρετως, ἀναλόγως τοῦ χρέους των.

3. Ἄν ἡ κοινότης ἔχουσα τοιαῦτα χρέη δὲν ἐκπληρώσῃ παντελῶς, ἢ ἐκπληρώσῃ μόνον ἐν μέρει τὰ ἐν τῷ ἀνωτέρω ἄρθρῳ διαλαμβανόμενα, οἱ δανεισταὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κάμωσιν ἐπὶ τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἀμέσως ἐπομένου ἔτους κατάσχουν τὸσαύτης ποσότητος χρημάτων ὅση ἐξισοῦται μὲ τὸ πεμπτημόριον τοῦ ὅλου χρέους των, διὰ νὰ ἐκβιάσωσιν οὕτω τὴν ἐν μέρει ἀπόληψιν τῶν εἰς αὐτοὺς ὀφειλομένων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) 1837.

Ο Θ Ω Ν.

ΡΟΥΤΧΑΡΔ, ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ν. Γ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ,
Α. ΠΟΛΥΖΩΙΔΗΣ, Α. ΠΑΙΚΟΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ περιστολῆς τοῦ ἀριθ. τῶν συνέδρων ἀπὸ 5 εἰς 3.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῶς τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Τὸ δικαστήριον τῶν Συνέδρων, τὸ ὁποῖον συνέκειτο μέχρι τοῦδε κατὰ τὸ ἄρθρον 34 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων κ.λ. Νόμου, ἐξ ἑνὸς προέδρου, τεσσάρων δικαστῶν, ἐνὸς εἰσαγγελέως, καὶ ἐνὸς γραμματεῶς θέλει σύγκεισθαι τοῦ λοιποῦ ἐξ ἑνὸς προέδρου, δύο δικαστῶν, ἐνὸς εἰσαγγελέως, καὶ ἐνὸς γραμματεῶς λαμβανομένων ὡς καὶ μέχρι τοῦδε καθὰ ὥρισται ἐν τοῖς ἄρθροις, 37, 38, 43 καὶ 44 τοῦ εἰρημένου Νόμου.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ἀνωτέρω διάταξις δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τοὺς τυχόν ἤδη συγκροτηθέντας κατὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ παρόντος Νόμου συνέδρους.

Ἄρθρ. 3.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῶς τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἰουνίου (12 Ἰουλίου) 1839.

Ο Θ Ω Ν

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΙΚΟΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ,
Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ, Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν διαβαινόντων πλησίον Ἑλληνικοῦ λιμένος πλοίων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας, καὶ πρὸς χάριν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας, εἰς τὴν ὑποίαν προσθέμεθα πάντοτε νὰ παρέχωμεν τὰς δυνατὰς εὐκολίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Α'. Ὅσα πλοῖα, προσερχόμενα ἀπὸ ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ Κράτους, εἴτε μὲ φορτίον εἴτε κενὰ καὶ ὠρισμένα ὄντα δι' ἄλλου λιμένος, ἤθελον ζητήσει, διαβαίνοντα πλησίον Ἑλληνικοῦ λιμένος, νὰ προμηθευθῶσι, μένοντα εἰς τὰ πανία καὶ χωρὶς ν' ἀγκυροβολήσωσι, τροφίμων, ὕδατος καὶ πρὸ πάντων ἀναγκαιῶν εἰδῶν διὰ μικρὰν ἐπιδιόρθωσίν των, ἥτις δὲν κατασταίνει ἀναγκαίαν τὴν εἰς τὸν λιμένα προσόρμισίν των, τὰ τοιαῦτα πλοῖα, καθόσον δὲν ἐκφορτώσωσι μήτε φορτώσωσι πραγματείας, εἶναι ἐλεύθερα παντὸς λιμενικοῦ δικαιώματος.

Β'. Ἐξ ὥρας μόνον ἐπιτρέπεται εἰς τὰ ἀνωτέρω πλοῖα νὰ μένωσιν εἰς τὰ πανία πλησίον τοῦ λιμένος, καὶ εἰς τὸ διάστημα τοῦτο ὀφείλουσι οἱ πλοίαρχοι νὰ προμηθεύωνται τῶν ἀναγκαιῶν καὶ νὰ ἀναχωρῶσι παρελθούσης δὲ τῆς διορίσεως ταύτης, ὑποβάλλονται καὶ ταῦτα, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ προσοριζόμενα πλοῖα, εἰς τὰ ἴδια λιμενικὰ δικαιώματα, τὰ ἀπὸ τὴν διατίμησιν κανονισμένα.

Γ'. Αἱ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαι τῆς Ἐπικρατείας, ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Διατάγματος καὶ τὴν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσιν του.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Ἰουνίου 1939.

Ο Θ Ω Ν

Οἱ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ καταργήσεως τῆς τρίτης προπαιδευτικῆς κλάσεως τοῦ Στρατιωτικοῦ Σχολείου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 31 Μαΐου (12 Ἰουνίου) π. ε. ὑπ' ἀριθ. 8185 ἀναφορᾷ τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας, διατάττομεν νὰ καταργηθῇ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ περὶ σχηματισμοῦ ἀπὸ 10 Φεβρουαρίου (3 Μαρτίου) 1834 ὑπ' ἀριθ. 45 Διατάγματος, διὰ τὸ σχολαστικὸν ἔτος 1839—1840 ἡ τρίτη εἰς τὸ Στρατιωτικὸν σχολεῖον εἰς Πειραιᾶ προπαιδευτικὴ κλάσις, τὸ ὅποιον θέλει γνωστοποιηθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 (17) Ἰουνίου 1839.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
ΣΧΜΑΛΤΣ.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Περὶ τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῆς Πρωσίας συμβάσεως πραγματευομένης τὴν ἀκύρωσιν τῶν ἐπὶ τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους καὶ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων εἰσπραξέων γνωστῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα «droit d'aubaine (δικαίωμα εἰς τὸ κληρονομεῖν τοὺς ξένους) droit de détraction (δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων).»

Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Ἀηλοποιεῖ ὅτι·

Ἡ ἐπομένη Ὑπουργικὴ Διακήρυξις διαλαμβάνουσα τὴν Σύμφασιν τὴν περὶ τῆς ἀμοιβαίας ἀκυρώσεως τῶν ἐπὶ τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους καὶ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων δικαιωμάτων μεταξὺ τῶν Ἐπικρατειῶν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Πρωσίας ἀφοῦ ἀντ' ἀλλάχθη μ' ἐτέραν ὁμοίαν τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Πρωσίας μεθυλογομένην τῆς 29 ν. ε. Μαρτίου 1839 δημοσιεύεται διὰ τῆς παρούσης Ἑλληνιστὶ καὶ Γαλλιστί.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουνίου 1839.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν

Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Πρωσίας κοινῇ γνώμῃ ἀποφασίσασαι ν' ἀκυρώσωσιν ἐν γένει εἰς τὰς Ἐπικρατείας των, πρὸς ὄφελος τῶν ὑπάρχοντων ἀμφοτέρων τῶν Ἐπικρατειῶν, τὰ δικαιώματα τὰ γνωστὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα «δικαίωμα εἰς τὸ κληρονομεῖν τοὺς ξένους» (droit d'aubaine)

DECLARATION

Pour l'exemption générale du droit d'Aubaine et du droit de détachement entre les Etats de S. M. le Roi de la Grèce et ceux de S. M. le Roi de Prusse

Sa Majesté le Roi de la Grèce et S. M. le Roi de Prusse étant convenus d'accorder dans Leurs Etats au profit de Leurs sujets respectifs une exemption générale du droit d'aubaine et du droit de détraction (gabella hæreditaria, Abschoss) et census émigrationis (Abfahrtsgeid), les articles suivans ont été arrêtés d'un commun accord au nom de Leurs Majestés.

Art. 1.

Le droit de détraction (gabella hæreditaria, Abschoss), et census émigrationis (Abfahrtsgeid), ne sera point perçu dans l'avenir en cas d'exportation de biens quelconques des Etats de Sa Majesté le Roi de Grèce pour les Etats de Sa Majesté le Roi de Prusse et vice versa des Etats de Sa Majesté le Roi de Prusse pour les Etats de Sa Majesté le Roi de Grèce, soit que l'exportation provienne des cas d'émigration, succession, legs, vente, dot ou donation, soit qu'elle provienne de toute autre cause. Cette franchise comprend non seulement ceux des droits susmentionnés qui sont versés dans les caisses de l'Etat ou du Souverain, mais encore ceux qui sont versés dans les caisses des provinces, villes, bourgs, villages, fondations pieuses, juridictions patrimoniales, corporations, communes, ou individus quelconques.

Le droit d'aubaine n'aura pas lieu entre la Grèce et la Prusse.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 2.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 18 Ιανουαρίου.

ΝΟΜΟΣ

Περί εξαιρέσεως τῶν μελῶν τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ τὸ ἄρθρον 24 τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουνίου 1836 Νόμου παρεξηγούμενον ἐνδέχεται νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς αἰτήσεις ἐξαιρέσεων κατὰ τῶν Ὀθωμανικῶν μελῶν τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς. Θέλοντες νὰ θέσωμεν ἐκποδὸν τὰ ἐκ τῆς ἀσφαλείας τοῦ Νόμου εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐνδεγόμενα προσκόμματα δι' ἀκαίρων ἐξαιρέσεων, καὶ νὰ καταστήσωμεν σαφεῖς τὴν ἐννοίαν τοῦ Νόμου δι' ἐρμηνείας εὐκρινούς.

Θεωροῦντες πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐπ' ἀνάγκης νὰ προλάβωμεν καὶ τὰ ὡς ἐκ τῆς ἀπεριορίστου χρήσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ἐξαιρέσεως κατὰ τῶν Ἑλληνικῶν μελῶν ἀτοπήματα.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἐπὶ τοῦ Ἡμετέρου Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, καὶ τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεϊῶν τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίσσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Τὰ Ὀθωμανικὰ μέλη τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουνίου 1836 Νόμου, καὶ ἐνεκὰ τούτου δὲν ὑπόκεινται ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ εἰς ἐξαιρέσιν. Πᾶσα περὶ ἐξαιρέσεως πρότασις κατ' αὐτῶν εἶναι ἀπαράδεκτος καὶ αὐτοδικαίως ἄκυρος.

Ἄρθρ. 2.

Οἱ ἀναπληρωταὶ τῶν Ἑλληνικῶν τῆς Ἐπιτροπῆς μελῶν, ὁσάκις ἀμφότερα ταῦτα δι' ἐξαιρέσιν μὴ εἰσέτι δικασθεῖσαν, ἢ ἐγκριθεῖσαν, ἢ διὰ κώλυμα νόμιμον, δὲν δύνανται νὰ συνεδριάσωσι, δὲν ὑπόκεινται εἰς ἐξαιρέσιν, οὐδὲ δύνανται νὰ ἐξαίρεθῶσιν, ἀφ' ἐαυτοῦ ὁσάκις ἐν μόνον τῶν τακτικῶν μελῶν ἐξαίρεται ἢ κωλύεται, ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ δύνανται νὰ ἐξαίρεθῇ καὶ νὰ γενῇ ἢ συμπληρωσὶς τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τοῦ ἐτέρου ἀναπληρωτικοῦ, ὅστις κατὰ ταύτην τὴν περίπτωσιν δὲν εἶναι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐξαίρετός.

Ἄρθρ. 3.

Ὅσάκις ἀμφότεροι οἱ διάδικοι θέλουσι νὰ ἐξαίρεσωσι τακτικὰ ἢ ἀναπληρωτικὰ Ἑλληνικὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, ἕκαστος αὐτῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξαίρεσῃ μόνον ἓν ἐξ αὐτῶν. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν πᾶσα περὶ ἐξαιρέσεως πρότασις τοῦ αὐτοῦ διαδίκου περὶ ἐξαιρέσεως δύο μελῶν εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος.

Ὁ αὐτὸς διάδικος τότε μόνον δύνανται νὰ προτείνῃ καὶ τοῦ ἐτέρου τακτικοῦ ἢ ἀναπληρωτικοῦ μέλους τὴν ἐξαίρεσιν, ὅταν ἢ παρὰ τοῦ ἐτέρου διαδίκου προταθεῖσα ἐξαίρεσις ἀπορρίφθῃ, ἢ ἂν οὗτος δὲν θέλῃ νὰ κάμῃ πλέον χρῆσιν τοῦ εἰς αὐτὸν ἀνήκοντος δικαιώματος.

Ἄρθρ. 4.

Εἰς τὰς Ἡμετέρας ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτε-

ρικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 (16) Ἰανουαρίου 1839.

Ο Θ Ω Ν

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 3 καὶ 4.

(Παρελείφθησαν)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 5.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 2 Μαρτίου.

ΝΟΜΟΣ

Περί ἐξαγωγῆς σίτου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀπαλλάξωμεν τοὺς πιστοὺς Ἡμῶν ὑπκόους ἀπὸ τὸ βάρος καὶ τὰς δυσκολίας, εἰς τὰς ὁποίας ὑπέπεσαν ὡς πρὸς τὴν προμήθειαν σίτου καὶ τῶν λοιπῶν δημητριακῶν καρπῶν, ἐξ αἰτίας τῆς ἐνεστώσης ὑπερβαλλούσης τιμῆς Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίσσαμεν καὶ διατάττομεν.

Α'. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγή τοῦ σίτου καὶ τῶν λοιπῶν δημητριακῶν καρπῶν μέχρι τῆς ἀ. τοῦ ἐγγίζοντος Ἰουνίου, ἢ καὶ πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης, ἐὰν ὁ μέσος ὅρος τῆς τιμῆς τοῦ τῆς ἀ. ποιότητος σίτου, κατὰ τοὺς λιμένας Πειραιῶς, Σύρου, Ναυπλίας καὶ Πατρῶν, ἤθελε καταβῇ εἰς 2 ὀ λεπτὰ ἢ ὀκτά· ὁ δὲ μέσος οὗτος ὅρος θέλει προσδιορίζεσθαι καὶ δημοσιεύεσθαι κατὰ τὸν δι' ἰδιαιτέρου Βασιλικοῦ Διατάγματος προσδωρισμένον τρόπον. Πᾶς παραβάτης τῆς παρούσης διατάξεως τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον λεπτῶν 10 (δέκα) ἐπὶ ἐκάστης ὀκάδος· ὁ δὲ πλοίαρχος ἰδίως ὑποβάλλεται εἰς τὰς παρὰ τῶν Νόμων εἰς παρομοίας περιστάσεις ἐπιβαλλομένας ποινάς.

Β'. Τὸ ἐπιβαλλόμενον διὰ τοῦ ἄρθ. 1 τοῦ ἀπὸ 18 30) Μαρτίου 1836 Ἡμετέρου Διατάγματος τέλος ἐπὶ τῶν εἰσπαγόμενων δημητριακῶν καρπῶν παύει, ἢ δὲ παύσις αὕτη διατηρεῖται ἑωστούτου καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθ. 1 τοῦ παρόντος Νόμου διαταττομένη ἀπχγόρευσις τῆς ἐξαγωγῆς διακαεῖ.

Αἱ Ἡμέτεραι ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεϊῶν ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τὴν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Φεβρουαρίου (10 Μαρτίου) 1839.

Ο Θ Ω Ν

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 12.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 24 Μαΐου

— 0 —

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί διαμετακομίσεως πραγματειών από Π. Πάτρης, διὰ Λαμίας, εἰς τὰ κατὰ τὴν Θεσσαλίαν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν περὶ ἐμπορίου διαμετακομίσεως ἀπὸ Π. Πάτρης διὰ Λαμίας εἰς Θεσσαλίαν Ἡμετέρου Διατάγματος ἐγκρίνομεν τὰ διὰ τῆς ἀπὸ 18 (30) Ἰανουαρίου ἀναφορᾶς καθυποβληθέντα εἰς Ἡμᾶς μέτρα πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένων καταχρήσεων μὲ τινὰς τροποποιήσεις, ὡς ἀκολουθῶς.

1. Ὁ ἐμπορος, ὅστις εἰσάγει εἰς Π. Πάτρης πραγματείας τῆς διαμετακομίσεως καὶ θέλει νὰ μεταφέρῃ αὐτὰς ὡς τοιαύτας διὰ τῆς Λαμίας εἰς τὰ μέρη τῆς Τουρκίας, νὰ ἦναι εἰς χρέος νὰ αἰτῇ τοῦτο δι' ἀναφορᾶς τοῦ πρὸς τὸν ἐπιστάτην τοῦ καταστήματος τῆς διαμετακομίσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ν' ἀναφέρῃ λεπτομερῶς τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν πραγματειῶν του, καὶ συγχρόνως νὰ δίδῃ ἐγγύησιν, ὅτι θέλει φέρει ἀπόδειξιν τοῦ τελωνείου Λαμίας τὸ πολὺ ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ὅτι αἱ πραγματεῖαι τοῦ ἐξήχθησαν ἐκτὸς τῶν ὁρίων τοῦ Βασιλείου.

2. Ὁ ἐπιστάτης τοῦ ἐν Πάτραις καταστήματος τῆς διαμετακομίσεως καὶ ὁ ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου νὰ ἐξετάζωσι καὶ καταμετρώσιν ἢ ζυγίζωσι τὰς πραγματείας· νὰ φροντίζωσιν, ἐπὶ παρουσίᾳ των, νὰ τίθενται παρὰ τοῦ ἐμπορίου εἰς δοχεῖα ἢ δεμάτια, ἅτινα νὰ δένωνται καὶ σφραγίζονται μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ τελωνείου, καὶ νὰ ἐκδίδωσιν ἐπίσημον ἐγγράφον πρὸς τὸν τελώνην Λαμίας, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ καταγράφονται ἀκριβῶς καὶ λεπτομερῶς τὰ δοχεῖα ἢ δεμάτια, τὰ σημεῖα αὐτῶν, τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν εἰς ἕκαστον ἐμπεριεχομένων πραγματειῶν, ἢ ἐκτίμησις αὐτῶν, καὶ τὸ πληρωθὲν δικαίωμα διαμετακομίσεως. Τὸ δὲ ἐγγράφον, μὲ τὸ ὁποῖον θέλουσι συνοδεύεσθαι αἱ πραγματεῖαι, νὰ παραδίδεται εἰς τὸν ἐμπορον.

3. Ὁ ἐμπορος νὰ μὴν ἔχῃ τὴν ἄδειαν νὰ μετακομίζῃ τὰς πραγματείας του εἰς Λαμίαν δι' ἄλλου μέρους, εἰμὴ μόνον διὰ τῆς Ἀμφίσσης, ὅπου νὰ ἦναι εἰς χρέος νὰ τὰς παρουσιάσῃ εἰς τὸ Τελωνεῖον μετὰ τοῦ συνοδεύοντος αὐτὰς ἐγγράφου. Ὁ δὲ τελώνης τῆς Ἀμφίσσης, ἀφοῦ παρατηρήσῃ ὅτι τὰ δεμάτια καὶ τὰ δοχεῖα εἶναι σύμφωνα κατὰ τὸν ἀριθμὸν, μὲ τὸ εἰρημένον ἐγγράφον, ὅτι εἶναι σῶα καὶ αἱ σφραγίδες ἀνέπαφοι, νὰ προσθέτῃ εἰς τὸ ἐγγράφον τὸ ἐθεωρήθη, μὲ τὴν παρατήρησιν, ὅτι τὰ δεμάτια ἢ δοχεῖα εὐρέθησαν σῶα, καὶ σύμφωνα ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν μὲ τὸ συνοδεῦον ἐγγράφον, καὶ αἱ σφραγίδες ἀνέπαφοι, καὶ νὰ δίδῃ τὴν ἄδειαν εἰς τὸν ἐμπορον νὰ μεταφέρῃ τὰς πραγματείας του εἰς Λαμίαν.

4. Ὁ ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου τῆς Λαμίας καὶ ὁ ἐλεγκτὴς αὐτοῦ νὰ ἦναι ὑπόχρεοι νὰ παρατηρῶσιν ἂν αἱ σφραγίδες ἦναι ἀνέπαφοι καὶ τὰ δέματα καὶ δοχεῖα ἐν γένει σῶα, νὰ λύωσι καὶ ἀνοίγωσιν αὐτὰ καὶ νὰ ἐξετάζωσιν ἂν αἱ ἐμπεριεχόμεναι πραγματεῖαι ἦναι σῶαι καὶ ἀνελλειπείς κατὰ τὸ ἐγγράφον τοῦ τελωνίου καὶ τοῦ ἐπιστάτου τῆς διαμετακομίσεως Πατρῶν· ἐπειτα νὰ δένωσι πάλιν τὰ δέματα καὶ τὰ δοχεῖα, νὰ τὰ σφραγίσωσι, καὶ νὰ δίδωσι τὴν ἄδειαν εἰς τὸν ἐμπορον νὰ τὰ ἐξαγάγῃ ἐκτὸς τῶν ὁρίων, συνοδεύοντες αὐτὰ μ' ἓνα τῶν ὑπαλλήλων τοῦ τελωνείου μέχρι τοῦ σταθμοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου θέλουν ἐξαχθῇ ἐκ-

τὸς τῶν ὁρίων. Ὁ ἀρχιφύλαξ τοῦ ἀρμοδίου σταθμοῦ ἐξετάζει ἂν τὰ δέματα καὶ δοχεῖα εἶναι σῶα καὶ αἱ σφραγίδες ἀνέπαφοι, καὶ πληροφορεῖ τὸν τελώνην Λαμίας δι' ἐγγράφου, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ προσυπογράφεται πρὸς ἐπιβεβαίωσιν καὶ ὁ συνοδεύων τὰς πραγματείας ὑπάλληλος, ὅτι αὐταὶ ἐξήχθησαν ἐκτὸς τῶν ὁρίων. Ἀκολουθῶς δὲ ἐκδίδει ὁ τελώνης οὗτος ἐγγράφον ἐπίσημον πρὸς τὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου Πατρῶν, δι' οὗ νὰ βεβαιωθῇ τὴν ἐκτὸς τῶν ὁρίων ἐξαγωγὴν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος πραγματειῶν, καὶ τὸ ἐγγράφον τοῦτο ἐγχειρίζεται εἰς τὸν ἐμπορον, δυνάμει τοῦ ὁποίου νὰ δύναται οὗτος νὰ λύσῃ τὴν δοθείσαν εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ ἐν Πάτραις καταστήματος τῆς διαμετακομίσεως ἐγγύησιν.

Τὰ αὐτὰ νὰ γίνωνται κατ' ἀνάπαλιν, ὅταν ἐμπορὸς τις ἔχῃ νὰ μεταφέρῃ πραγματείας ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Τουρκίας διὰ τῆς Λαμίας εἰς Πάτρης χάριν διαμετακομίσεως, μὲ τὴν διαφορὰν μόνον, ὅτι ὁ ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου Πατρῶν, ἅμα φθάσας εἰς τὸ κατάστημα τῆς διαμετακομίσεως, αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος πραγματεῖται, νὰ ἦναι εἰς χρέος νὰ ἐκδίδῃ τὸ πρὸς τὸν τελώνην τῆς Λαμίας ἐγγράφον, χωρὶς νὰ περιμείνῃ νὰ ἐξαχθῶσιν αὐταὶ ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

6. Ὅταν τυχόν ὁ ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου Ἀμφίσσης παρατηρήσῃ ὅτι τὰ δέματα ἢ δοχεῖα δὲν εἶναι σῶα, καὶ αἱ σφραγίδες αὐτῶν δὲν εἶναι ἀνέπαφοι, νὰ ἦναι εἰς χρέος ν' ἀνοίγῃ αὐτὰ καὶ νὰ τὰ ἐξετάσῃ καὶ ἐὰν εὐρεθῶσι σύμφωνα μὲ τὸ συνοδεῦον ἐγγράφον, τὰ σφραγίζει καὶ δίδει τὴν ἄδειαν νὰ μετακομίζωνται εἰς Λαμίαν, κἀμὼν εἰς τὸ συνοδεῦον ἐγγράφον τὴν ἀνήκουσαν παρατήρησιν, εἰδὲ καὶ εὐρεῖ εἰς αὐτὰ περισσοτέρας ἢ ὀλιγωτέρας ἢ ἄλλου εἶδους πραγματείας, καθὼς ἂν εὐρῇ περισσότερα ἢ ὀλιγώτερα δέματα ἢ δοχεῖα παρὰ τὰ εἰς τὸ εἰρημένον ἐγγράφον σημειούμενα, ὁρεῖται νὰ θεωρῇ τὴν ἐκ τούτου προκύψασαν διαφορὰν ὡς λαθρεμπορίον, καὶ νὰ ὑποχρεοῖ τὸν ἐμπορον εἰς τὴν νόμιμον ποινὴν.

7. Ὅταν ὁ ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου Λαμίας, ἢ ὁ ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου Πατρῶν παρατηρήσῃ, ὅτι ἐκ τῶν μετακομιζομένων ἀπὸ Πάτρης ἢ Λαμίας πραγματειῶν ὑπάρχουν περιπλέον ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ συνοδεύοντα αὐτὰ, ἐγγράφα, ἢ ἐλλείπουν ἐξ αὐτῶν, ὁρεῖται νὰ ὑποχρεοῖ τοὺς ἐμπόρους εἰς τὴν νόμιμον ποινὴν τοῦ λαθρεμπορίου.

Ἐν Ὁχάλῃ, τὴν 8 (20) Μαΐου 1839.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΣΙΑΜΟΛΛΗΣ.

Ν Ο Μ Ο Σ

Περί διαμετακομίσεως ἐμπορίου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπιθυμῶντες χάριν τῶν Ἡμετέρων ὑπηκόων νὰ ἐμφυχώσωμεν τὸ εἰς τὸ Ἡμέτερον βασιλεῖον ἐμπόριον τῆς διαμετακομίσεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς.

1. Ἐπιτρέπομεν, ὥστε αἱ πρὸς διαμετακόμισιν διωρισμέναι πραγματεῖαι αἱ εἰσερχόμεναι εἰς τὸ ἐν Π. Πάτραις ἐπὶ τούτῳ κατὰστημα, νὰ μετακομίζωνται ὡς τοιαῦται διὰ τῆς Ἀμφίσσης εἰς Λαμίαν, καὶ ἐκείθεν ἐκτὸς τῶν ὁρίων τοῦ Βασιλείου Μας.

2. Ἐπιτρέπομεν ὡσαύτως νὰ εἰσέρχωνται ἀπὸ τὰ Τουρκικὰ μέρη διὰ τῆς Λαμίας πραγματεῖαι χάριν διαμετακομίσεως, καὶ νὰ μεταφέρονται αὐταὶ διὰ τῆς Ἀμφίσσης εἰς τὸ ἐν Π. Πάτραις κατάστημα τῆς διαμετακομίσεως, ὅθεν ἀκολουθῶς νὰ ἐξαγῶνται

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 15.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 29 Ιουλίου.

ΝΟΜΟΣ

Περί συστάσεως Καταθετικού Ταμείου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωρούντες, ότι η σύστασις ενός καταστήματος, ωρισμένου εις την αποταμίευσιν και διατήρησιν παρακαταθηκών, είτε δικαστικών είτε εξωδίκων, και εις την κατάθεσιν άλλων κεφαλαίων, ή αξιών προσδιορισμένων αμεταθέτως εις χρήσιν ωρισμένων, δύναται να συντελέσῃ εις την ανάπτυξιν της δημοσίου πίστεως, το μὲν διὰ της εξασφαλίσεως των ιδιωτικών συμφερόντων το δὲ διὰ των εύκολιών, τὰς οποίας ἡμπορεῖ να παρέχῃ εις την δημοσίον υπηρεσίαν καθ' ὁρισμένας περιπτώσεις. Πεισμένοι, ότι τὸ τοιούτον κατάστημα διὰ να ἐπιτύχῃ τὸν σκοπὸν του, πρέπει να ἴηται ανεξάρτητον, να διοικῆται κατ' αὐστηροὺς κανόνας, και να ἐπαγρυπνῆται διηγεκῶς.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ των Οἰκονομικῶν Γραμματέως, στηριζομένη εις τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ἡμετέρου Γενικοῦ Ἐπιμελητοῦ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως. Ἀκούσαντες και τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσανμεν και διατάττομεν.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περί συστάσεως Καταθετικοῦ Ταμείου, και περί διοικήσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 1.

Συσταίνεται Καταθετικὸν Ταμεῖον, ὠρισμένον εις παραδοχὴν και διατήρησιν παρακαταθηκῶν, είτε δικαστικῶν είτε εξωδίκων, και εις κατάθεσιν άλλων κεφαλαίων ή αξιών δημοσίων ή ιδιωτικῶν. Ἡ ἐποχὴ τῆς ἐνάρξεως των ἐργασιῶν του θέλει προσδιορισθῇ δι' ἰδιαίτερον διατάγματος.

Ἄρθρ. 2.

Τὸ Ταμεῖον τοῦτο θέλει διοικεῖσθαι και ἐφορεῖσθαι ἀπὸ τριμελῆς ἐπιτροπῆς, ἐιδικῆς και ανεξάρτητης, υποκαυμένης εις τὴν ἐξέλεγχιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κατὰ τὰς γενικὰς διατάξεις, και θέλει διαχειρίζεσθαι ἀπὸ ἑνα ταμίαν υπεύθυνον διατελοῦντα ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ τριμελής ἐπιτροπὴ θέλει σύγκεισθαι.

α. Ἀπὸ ἑνα Συμβουλὸν τῆς Ἐπικρατείας, ἐκλεγόμενον δι' πλειονοψηφίας ἐκ μέρους τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

β. Ἀπὸ ἑνα ἐλεγκτὴν τοῦ Ἐλεγ. Συνεδρίου, ἐκλεγόμενον ὡσαύτως παρὰ τοῦ Συνεδρίου.

γ. Ἀπὸ ἑνα Βασιλ. Ἐπίτροπον, διοριζόμενον παρ' Ἡμῶν.

Ἐκαστον των ἀνω τριῶν μελῶν θέλει ἔχει τὸν τοποτηρητὴν του, διοριζόμενον κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ή κωλύματος· ὁ δὲ Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας θέλει προεδρεύει εις τὴν ἐπιτροπὴν.

Ἄρθρ. 4.

Αἱ ἐργασίαι των μελῶν τῆς ἐπὶ τοῦ Καταθετικοῦ Ταμείου ἐπιτροπῆς εἶναι ἀμισθοι και ἐπίτιμοι· ὁ διορισμὸς των ἰσχύει ἐν ἔτος· εἰμποροῦν ὅμως να ἐκλεγῶσιν ἐκ νέου. Οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι δίδουν τὸν ὄρκον ἐνώπιον Ἡμῶν.

Ἄρθρ. 5.

Ὁ ταμίης, ὅστις θέλει ἐκπληροῖ και χρεὴ γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς λαμβάνει μισθὸν και δίδει ἐγγύησιν. Εἰδικὸν διάταγμα

θέλει κανονίσει τὰ περὶ τοῦ μισθοῦ και τῆς ἐγγυοδοσίας του, και τοὺς λογιστικοὺς τύπους, τοὺς ὁποίους ὀρεῖται ν' ἀκολουθῇ ὡς ὑπόλογος· δίδει δὲ τὸν ὄρκον ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρ. 6.

Τὸ Καταθετικὸν Ταμεῖον ἔχει ἐν κύριον και γενικὸν κιβώτιον, και ἕτερον πρόχειρον και μερικόν. Τὸ κύριον κιβώτιον θέλει κλεισθῇ με τρία διάφορα κλειθρα, ἕκαστον δὲ των μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, θέλει κρατῇ ἀνὰ μίαν των τριῶν κλειδῶν. Τὸ πρόχειρον κιβώτιον, διαχειριζόμενον ἀπὸ τὸν ταμίαν, θέλει χρησιμεύει εις τὴν καθημερινὴν ληψοδοσίαν, κατὰ τὴν ὁδηγίαν και διαταγὴν τῆς ἐπιτροπῆς, ἕως οὗ ἐναποτεθῇ τὰ χρήματα εις τὸ κύριον κιβώτιον. Τοῦτο πρέπει να γίνεται τοῦλάχιστον ἀπὸ τῆς ἐβδομάδος, ή και ὅσκις τὰ ἐν τῷ προχείρῳ κιβώτιῳ χρήματα ὑπερβαίνωσι τὴν ποσότητα των εἰκοσιπέντε χιλιάδων δραχμῶν.

Ἄρθρ. 7.

Διὰ πᾶσαν ἐργασίαν τοῦ Καταθετικοῦ Ταμείου θέλει συντάττεσθαι ἑκθεσις ὑπογραφομένη ἀπὸ τὰ τρία μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, και καταχωρομένη εις ἐπίτηδες βιβλίον.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περί παραδοχῆς και ἀποδόσεως των παρακαταθηκῶν.

Ἄρθρ. 8.

Πᾶσα δικαστικὴ παρακαταθήκη, διατασσομένη κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας νόμους, θέλει παραδίδεσθαι εις τὸ Καταθετικὸν Ταμεῖον, ἐκδιδόμενου γραμματίου παραλαβῆς ἀπὸ τὸν Ταμίαν· τὸ δὲ γραμμάτιον τοῦτο πρέπει να θεωρῆται ἐντὸς 24 ὥρων ἀπὸ δύο τοῦλάχιστον μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος ὡς πρὸς τὸ δημόσιον, ἐκτὸς ἂν δι' άλλων ἀποδεικτικῶν μέσων ἠθελεν ἀποδειχθῇ, ὅτι πραγματικῶς εἰσῆλθεν εις τὸ κύριον και γενικὸν κιβώτιον ή παρακαταθήκη· ἄλλως τὸ μὴ ἐπιβεβαιωμένον γραμμάτιον φέρει πλήρη ἀποδεικτικὴν δύναμιν και ὑπογράφει ὡς πρὸς τὸν παραλαβόντα τὴν παρακαταθήκην, και ἐκδόντα τὸ γραμμάτιον ταμίαν.

Ἄρθρ. 9.

Ὅλοι αἱ παρακαταθήκαι, είτε δικαστικαί είτε εξώδικαι, ὅσαι εὐρίσκονται είτε εις τὸ Γενικὸν Ταμεῖον, είτε εις ἄλλο ταμεῖον τοῦ Κράτους, θέλουν μετακινεσθῇ εις τὸ Καταθετικὸν Ταμεῖον.

Ἄρθρ. 10.

Τὰ δικαστήρια και πᾶσα ἄλλη δημόσιος ἀρχὴ δὲν δύναται να ἐπιτρέπωσιν ή να διατάττωσι κάμην παρακαταθήκην ἀλλαχοῦ, παρὰ εις τὸ δει τοῦ παρόντος νόμου συστατινόμενον πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν Ταμεῖον.

Ἄρθρ. 11.

Αἱ εξώδικοι και ἐκούτιοι παρακαταθήκαι, θέλουν εἶναι δεκταὶ παρὰ τῷ Καταθετικῷ Ταμείῳ κατ' ἀπλὴν αἴτησιν ἐνὸς των ἐνεχομένων μερῶν, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, ἰσχυροῦσιν και ἐνταῦθα των ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 διατάξεων.

Ἄρθρ. 12.

Κάμμία δικαστικὴ ή εξώδικος παρακαταθήκη δὲν εἰμπορεῖ ν' ἀποδοθῇ, παρὰ δύναμει βουλεύματος τῆς ἐπιτροπῆς, αἰτιολογημένου και μνημονεύοντος τὰ δικαιολογούντα τὴν ἀπόδοσιν ἐγγράφα. Δὲν δύναται κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν ν' ἀποδοθῇ ή παρακαταθήκη, ὑπαρχούσης δικαστικῆς ἐστάσεως, νομίμως κοινοποιηθείσης πρὸς τὸ ταμεῖον. Ἡ ἐπιτροπὴ ὀρεῖται να ἐκδώσῃ τὸ περὶ τοῦτου εἴτε καταφατικὸν εἴτε ἀποφατικὸν βούλευμά της, ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῆς αἰτήσεως.

Ἄρθρ. 13.

Αἱ δικαστικαὶ και εξώδικοι παρακαταθήκαι θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς ἱερὰ και ἀπαραβίαστοι· αἱ δὲ παραδόσεις και ἀποδόσεις αὐτῶν δὲν ὑπόκεινται εις ἄλλο ἐξόδον παρὰ εις τὸ χροστύτημον των ἐγγράφων.

των, προσδιορισμένοι ή προσδιορισθόμενοι επομένως επί των κληρονομιών, ανεξαρτήτως από της εξαγωγής την περίστασιν και άφορώσαι τους αυτόχθονας ή τους ξένους.

Άρθρ. 5.

Αί άνωτέρω συμφωνίαί θέλουσιν έχει κύρος άρ' ής ημέρας ανταλλαχθῇ ή επικύρωσις της παρούσης διακηρύξεως· άλλ' έν τούτοις διά ν' απολαύσιν όσόν τάχιον οι ύπήκοοι εκάτερων των συμφωνησάντων μερών τάς ώφελείας, όσαι θέλουσι προκύψει ως πρός αυτούς εκ της παρούσης συμβάσεως, άπεφασίσθη, όπως όλα τά μη εξαχθέντα εισέτι ύπάρχοντα όσα ήδη άνήκουσιν εις τους ρηθέντας έντός των Έπικρατειών εκάτερων των Κυβερνήσεων, χαίρωσι την αύτην από εισπραξείς έλευθερίαν, την συμφωνηθείσαν και διά τάς μελλούσας προσκτήσεις.

Πρός πίστωση τούτων ύπεγράφη ή παρούσα διακηρύξις παρά του επί του Βασιλ. Οίκου και των Έξωτερικών Γραμματέως διά ν' ανταλλαχθῇ με άλλην όμοίαν εκδοθείσαν παρά της Κυβερνήσεως της Α. Μ. του Βασιλέως της Σαρδηνίας.

Έξεδόθη έν Αθήναις, την 22 Δεκεμβρίου 1838 (3 Ιανουαρίου 1839).

Ο επί του Βασιλικού Οίκου και των Έξωτερικών Γραμματέυς της Έπικρατείας
Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

Περί άπαλλαγῆς παντός λιμενικού και θαλασσοπλοϊκού δικαιοώματος, των εις τό Έλληνικόν Κράτος προσορμιζομένων Σαρδινιακών πλοίων, και τ' άνάπλιν Έλληνικών εις τό Σαρδινιακόν Κράτος.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεί, ό τι

Διά Διακηρύξεων ανταλλαχθεισών μεταξύ των Κυβερνήσεων της Α. Μ. του Βασιλέως της Ελλάδος και της Α. Μ. του Βασιλέως της Σαρδηνίας, άπεφασίσθησαν συμρώνως παρ' αύτων τά ακόλουθα.

Του λοιπού από 1 (13) Απριλ. 1839 πών έμπορικόν Σαρδινιακόν πλοϊόν προσορμιζόμενον εξ ανάγκης (en relache forcée) εις ένα των λιμένων της Στερεάς ή των Νήτων της Ελλάδος, θέλει εισθαι άπηλλαγμένον παντός λιμενικού και θαλασσοπλοϊκού δικαιοώματος (droit de port et de navigation) εισπραττομένου ήδη ή προσδιορισθομένου μετά ταύτα πρός όφελος της Έπικρατείας, αν τά αίτια τά καταστήσαντα άναγκάζιν την προσόρμισιν αύτου ήναι πραγματικά και προφανή, και έν περιπτώσει, καθ ήν τό τοιοῦτον πλοϊόν δέν ήθελεν ενεργήσει κάμιν έμπορικήν πράξιν φορτόνον ή εκφορτόνον πραγματείας· έννοείται δε ότι αί φορτώσεις και εκφορτώσεις αί γενόμεναι ύποχρεωτικώς πρός επιδιόρθωσιν του πλοίου δέν θέλουν παντελώς θεωρεΐσθαι ως έμπορικαί πράξεις προκαλοῦσαι άποτίσεις δικαιωμάτων. Τό τοιοῦτον πλοϊόν δέν θέλει επίτης απολαμβάνει εξαίρεσιν πληρωμῆς των τοιούτων δικαιωμάτων εις περίστασιν, καθ ήν ήθελε παρτείνει την εις τόν λιμένα της προσορμίσσεως του διαμονήν αύτου πλέον του άναγκαίου καιρού άναλόγως των αίτιών, άτινα έδωκαν χώραν εις την εκεί προσόρμισιν του.

Τά Έλληνικά έμπορικά πλοία θέλουν απολαμβάνει εξ άμοιβαιότητος εις Σαρδινίαν άπαρλλάκτως τά αύτά ως άνωτέρω δικαιώματα, καθόσον άφορά την πληρωμήν των λιμενικών ή θαλασσοπλοϊκών δικαιωμάτων έν περιστάσει, καθ ήν ήθελον προσορμισθῇ εξ ανάγκης (en relache forcée) εις τινα των λιμένων του Βασιλείου της Σαρδινίας.

Έν Αθήναις, την 6 Μαρτίου 1839.

Ο επί του Βασιλικού Οίκου και των Έξωτερικών Γραμματέυς της Έπικρατείας
Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

Περί εκποιήσεως έθνικών μύλων.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεί ό τι,

Δυνάμει του από 16 (28) Φεβρουαρίου ύπ' αριθ. 554 Υ. Βασ. Διατάγματος, όλοι οι πενταετώ; ένοικιασμένοι έθνικοί μύλοι του Κράτους, θέλουν εκτεθῇ εις δημοπρασίαν εκποιήσεως, κατά τους όρισμούς του από 13 (25) Νοεμβρίου 1836 περί φηκρτών κτημάτων Νόμου.

Έν Αθήναις, την 6 Μαρτίου 1839.

Ο επί των Οικονομικών Γραμματέυς της Έπικρατείας.
Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 7.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 25 Μαρτίου.

ΝΟΜΟΣ

Περί πενταετούς ένοικιάσεως των ίχθυοτροφείων κ. τ. λ. του Κράτους.

Ο Θ Ε Ν

Ε Λ Ε Γ Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Επί τη προτάσει της Ημετέρας επί των Οικονομικών Γραμματείας, ακούσαντες την γνώμην του Συμβουλίου της Έπικρατείας, άπεφασίσαμεν και διατάττομεν.

Άρθρ. 1.

Τά ίχθυοτροφεία, θυννεΐα, οι ίχθυοτρόφοι ποταμοί ή αί λίμναι, τά ίχθυοτρόφα ύδατα, κείμενα εις διάφορα μέρη του Κράτους, όσων ή ένοικίασις έληξεν, ή όσα δύνανται νά διατεθώσι, θέλουν εκτεθῇ εις δημοπρασίαν πενταετούς ένοικιάσεως, και παραχωρηθῇ, κατ' έγκρισιν της επί των Οικονομικών Γραμματείας της Έπικρατείας, εις τόν πλειοδοτήσαντα, αν ή ένοικίασις φθάσῃ τόν ελάχιστον όρον και δώσῃ ό ένοικιαστής αξιόχρεων έγγυητήν και πληρωτήν.

Άρθρ. 2.

Η ένοικίασις θέλει γενῇ χωριστά δι' έν εκαστον, εκτός μόνον, όπου και όταν απαιτήται ή ένωσις δύο ή και πλειοτέρων συνάμα, πρός αποφυγήν επιζημιών διενέξεων.

Άρθρ. 3.

Οί όροι καθ' ους εκαστον εκ των ίχθυοτροφείων, θυννεΐων κ.τ.λ. θέλει ένοικιασθῇ, πρέπει νά σκηνησθώσιν εις ιδιαιτέραν διακήρυξιν εκδοθησομένην και δημοσιευθησομένην διά της προς δημοσίευσιν των άγγελιών προσδιορισμένης εφημερίδος, διά τοιχοκολλήσεως και κηρύξεως εις την πρωτεύουσιν της άνοικούσης διοικήσεως, καθώς και εις τόν τόπον, όπου εύρίσκεται τό ίχθυοτροφείον, δεκαπέντε ημέρας πρό της δημοπρασίας. Είς την διακήρυξιν αύτην πρέπει νά ληθῇσι πρό πάντων ύπ' όβιν αί τοπικαί περιστάσεις, όσαι θέλουν απαιτήσῃ διαφόρους εξηγήσεις και διασαφήσεις, τεινούσας εις τό ν' άρθρῳσιν εκ μέσου προηγούμενος όλαι αί ως εκ της άσφαείας άμφιβολίαι, περί δικαιωμάτων, ή ύποχρεώσεων του ένοικιαστοῦ.

Άρθρ. 4.

Αί δημοπρασίαι θέλουν ενεργηθῇ εις την πρωτεύουσιν εκάστης διοικήσεως κατά τους έν ενεργεία τύπους των δημοπρασιών, ή και εις άλλην πόλιν ή χωμόπολιν. Αλλά περί τούτου απαιτείται ρητή άδεια της επί των Οίκων. Γραμματείας.

Άρθρ. 5.

Ο ένοικιαστής θέλει παραλάβει υπό την εξουσίαν του, εύ-

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ τῶν σχέσεων τοῦ Καταθετικοῦ Ταμείου πρὸς τὸ Γενικόν.

Ἄρθρ. 14.

Εἰς τὸ Καταθετικὸν Ταμεῖον θέλει τεθῆ ἓν κεφάλαιον ἀποθεματικὸν προσδιορισμένον εἰς τὸ νὰ διευκολύνῃ τὰς ἐργασίας τοῦ Γενικοῦ Ταμείου, θεραπεύον τὰς ὀρισμένας μακρὰς προθεσμίας, καὶ τὰς ἐνδεχομένας βραδύτητας τῆς πληρωμῆς διαφόρων εἰσοδημάτων τοῦ Κράτους· ἡ δὲ χρῆσις αὐτοῦ αὐτοῦ κανονίζεται κατὰ τοὺς ἐφεξῆς ὅρους.

α'. Ὅσακις τὸ Γενικὸν Ταμεῖον λάβῃ χρεῖαν νὰ διαθέσῃ μέρος ἢ τὸ ὅλον τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου τούτου, ἀπαιτεῖται ἀπαραιτήτως νὰ λάβῃ ἐπὶ τούτῳ ἄδειαν διὰ Βασιλικῆς Διατάγματος, προσδιορίζοντος τὸ εἶδος καὶ τὴν ἀξίαν τῶν εἰς ἀνταλλαγὴν παραχωρηθησομένων εἰσοδημάτων, τῶν ὁποίων ἡ εἰσπραξὶς θέλει ἐπιτραπῇ εἰς τὸ Καταθετικὸν ταμεῖον δι' ἐιδικῆς ἐπιτροπικῆς.

β'. Ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιτροπικὴ δὲν εἴμπορεῖ νὰ γίνεται, εἰμὴ εἰς ὀρισμένα εἰσοδήματα μὴπω λήξαντα τῆς τρεχούσης χρήσεως, ἢ εἰς ἐκκαθαρισμένα καθυστεροῦντα ἀξιογράφων ὀφειλετῶν.

Ἄρθρ. 15.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἤθελεν ὑπάρχει εἰς τὸ Καταθετικὸν Ταμεῖον κεφάλαιον ἀποθεματικόν, τὸ δὲ Γενικὸν περιστοιχίζεται ἀπὸ ἀνάγκης χρηματικῆς, δύναται λαμβάνον τὴν Βασιλ. ἄδειαν νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὸ Καταθετικὸν Ταμεῖον ὀρισμένα καθυστεροῦντα ἢ μὴπω λήξαντα εἰσοδήματα, καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν εἰσπραξὶν τῶν εἰς αὐτὸ δι' ἐπιτροπικῆς ἐγγράφου. Τὰ εἰσοδήματα ταῦτα θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς ὑποθήκη πρὸς ἐκαστάσιν τῶν γραμματίων, μὴ ἐλαττωμένης παντάπασιν ἄλλως τῆς εὐθύνης τοῦ δημοῦ ὡς πρὸς τὴν ἐμπρόθεσμον ἐξόφλησιν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 16.

Γενομένης τῆς παραχωρήσεως ταύτης καὶ ἐπιτραπείσης τῆς εἰσπραξέως εἰς τὸ Καταθετικὸν Ταμεῖον, ἀνοίγεται διὰ Γα.πλ. Διατάγματος πίστωση ὀρισμένου εἰς τὸ Γενικὸν Ταμεῖον ποσού, τὴν ὁποίαν πραγματοποιεῖ τούτο δι' ἐκδόσεως γραμματίων εἰς βῆρος τοῦ Καταθετικοῦ Ταμείου. Ταῦτα τὰ γραμμάτια, ὀνομαζόμενα γραμμάτια τοῦ Γεν. Ταμείου, θέλουν ἀναγνωρίζεσθαι διὰ τοῦ «ἐθεωρήθη» τοῦλάχιστον παρὰ δύο μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ θέλουν δηλώσει πάντοτε τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ ἐπιτρέποντος διατάγματος.

Ἄρθρ. 17.

Τὰ γραμμάτια ταῦτα δὲν δύνανται νὰ ἐκδίδωνται παρὰ τοῦ Γεν. Ταμείου εἰμὴ εἰς τὴν ὀνομαστικὴν ἀξίαν των, καὶ θέλει συμφωνηθῇ δι' αὐτὰ τὸ πολὺ 8 0/0 τόκος.

Ἄρθρ. 18.

Εἰς τὴν ἐκδοσιν τῶν γραμματίων θέλουν τηρεῖσθαι οἱ ἐξῆς ὅροι:

α'. Τα γραμμάτια δὲν ἔχουν κατενάρκαστικὴν κυκλοφορίαν.

β'. Δὲν θέλουν ἐκδίδεσθαι γραμμάτια διὰ ποσότητα μικροτέραν τῶν 500 δραχμῶν.

γ'. Τα παραχωρηθέντα εἰς τὸ Καταθετικὸν Ταμεῖον δι' ἐπιτροπικῆς εἰσοδήματα, θέλουν ἔχει ἀξίαν ἀνωτέραν κατὰ ἓν τρίτον, ἀπὸ τὰ ἐκδοθησόμενα παρὰ τοῦ Γεν. Ταμείου γραμμάτια, καὶ ἡ προθεσμία τῆς εἰσπραξέως αὐτῶν θέλει προηγέσθαι πάντοτε τῆς λήξεως τῶν γραμματίων· ἐξ ἐναντίας ὅσον δὲ περὶσεύσει μετὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν γραμματίων, ἀνήκει εἰς τὸ Γεν. Ταμεῖον, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ τὸ διαθέσῃ ἄλλως πως.

Ἄρθρ. 19.

Τὰ Βασιλικά Διατάγματα, ἐφ' ὧν θέλει στηρίζεσθαι ἡ εἰς τὸ ἄρθρον 14 §. α. καὶ 15 ἐπιτροπικὴ, θέλουν διαλαμβάνει λεπτο-

(ΕΤΟΣ 1839.)

μερῶς τὰς παραδοθησομένας ὁμολογίας ἢ ἄλλα ἐγγράφα, δι' ὧν βεβαιοῦται τὸ πρὸς τὸ δημοσίον χρέος, τοῦ ὁποῖου ἐπιτρέπεται ἡ εἰσπραξὶς, καὶ θέλουν προσδιορίζει τὸν χρόνον τῆς λήξεως τῶν γραμματίων. Τὸ δὲ ἐγγράφον τῆς ἐπιτροπικῆς θέλει υπογράφεσθαι παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀφ' ἐνὸς καὶ παρὰ τῆς τοιμελοῦς ἐπιτροπῆς ἀφ' ἑτέρου.

Ἄρθρ. 20.

Τὸ Καταθετικὸν Ταμεῖον θέλει συνεννοεῖσθαι ἀπ' εὐθείας μετὰ τὰ διάφορα Ταμεῖα τοῦ Κράτους, διὰ νὰ γίνωνται διὰ λογαριασμῶν τοῦ ἐπὶ τῇ βᾶσει τούτων τῶν ὁμολογιῶν ἢ ἄλλων ἐγγράφων αἱ εἰσπραξίς, καὶ νὰ λαμβάνῃ ἀπ' εὐθείας πάλιν τὰ εἰσπραττόμενα χρήματα. Ὅλα δὲ τὰ ταμεῖα τοῦ Κράτους ἔχουν τὴν ἄδειαν καὶ τὴν ὑποχρέωσιν δυνάμει τοῦ παρόντος νὰ ἐνεργῶσι τὰς ἐπὶ τούτῳ προσκλήσεις τοῦ Καταθετικοῦ Ταμείου, ἀλλὰ χωρὶς νὰ συγγέωσι τὰ διὰ λ. λογαριασμῶν αὐτοῦ εἰσπραττόμενα μετὰ τὰ δημοσία εἰσοδήματα.

Ἄρθρ. 21.

Τὰ χρήματα, τὰ προερχόμενα ἀπὸ τὴν ἐξαργύρωσιν τῶν παραχωρηθεισῶν εἰς τὸ Ταμεῖον τούτο ὁμολογιῶν ἢ ἄλλων ἐγγράφων θέλουν ἐγγράφεσθαι, κατὰ μὲν τὴν περίπτωσιν τοῦ ἁρθροῦ 14, εἰς πίστωση τῆς μερίδος τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου, τὸ ὁποῖον ἀνανεοῦμενον τοιοῦτοτρόπως καὶ κατασταίνόμενον πάλιν διαθέσιμον κατὰ τοὺς αὐτοὺς ὅρους, θέλει παρέχει εἰς τὸ Γενικὸν Ταμεῖον σταθερὸν βοήθημα εἰς τὰς χρηματικὰς του ἀπορίας· κατὰ δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἁρθροῦ 15 εἰς πίστωση τοῦ Γενικοῦ Ταμείου.

Ἄρθρ. 22.

Ὅλα τὰ Βασιλικά Διατάγματα, ὅσα ἀποβλέπουσιν ὁποιαδήποτε ληψοδοσίαν τοῦ Καταθετικοῦ Ταμείου μετὰ τὸ Γενικόν, θέλουν δημοσιεύεσθαι ἀνυπερθέτως διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἡ τοῦ Καταθετικοῦ Ταμείου ἐπιτροπὴ θέλει ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διατάξεως ταύτης.

Ἄρθρ. 23.

Εἰδικὰ Διατάγματα θέλουν κανονίσει τὰ περαιτέρω πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρ. 24.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουλίου (6 Αὐγούστου) 1839.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ,
Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 16.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 8 Αὐγούστου.

—ο—

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ φορολογίας τῆς σταφίδος.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀποφασίσαντες νὰ εἰσπράξωμεν τὸν διὰ τὸ 1839 φόρον τῶν σταφιδοδοδεκάτων εἰς τὰ ἀρμόδια τελωνεῖα, συνάμα μετὰ τῶν τελωνιακῶν δικαίωμα, ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς προσδιοριζομένης κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν ἔθος τιμῆς, κατὰ τὸ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἐκδοθὲν Διάταγμα· διὰ νὰ προλάβωμεν ἀφ' ἑτέρου τὴν ζημίαν

μέρος, δύναται να συμμετέχη εις την ψήφοτάαν της νέας απο-
φάσεως. Είς το διωρισθέν περί τούτου τμήμα πρέπει να προσ-
δρεύη ο Πρόεδρος του εν Αθήναις Εφετείου, προσηγορευμένων και
ετέρων δύο μελών, εξών το μὲν θέλει εἶναι ἐκ τῶν δικαστῶν
τοῦ Εφετείου τῶν Ἀθηνῶν, τὸ δὲ ἐκ τῶν τῆς α. τάξεως λογι-
στῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον
θέλουν διορίζεσθαι παρ' Ἡμῶν, τῶν ἐκ τούτων ὅσον καὶ ἐξ
ἐκείνων, ἀνὰ τρία μέλη ἀναπληρωτικά. Ἄν εἰς τὸ δεύτερον τμή-
μα δὲν ὑπάρχῃ ἀριθμὸς ἱκανὸς μὴ ἐξαιρουμένων Ἐλεγκτῶν, διὰ
να κατασταθῇ νόμιμος ἡ τοῦ τμήματος σύνθεσις, προκληθέντων
ταί, πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ δευτέρου τμήματος, Ἐλεγκταὶ ἢ
Πρόεδροι ἐκ τοῦ πρώτου μὴ λαβόντες μέρος εἰς τὴν πρώτην ἀπο-
φασιν· ἐν ἐλλείψει δὲ τούτων, ἡ ἀναπλήρωσις γίνεται ἐκ τῶν
παρέδρων Εφετῶν, καὶ ἐκ τῶν λογιστῶν α. τάξεως τῶν κατὰ
τὴν ἐν τῷ παρόντι ἀρθρῷ δικάζον διωρισμένων ὡς ἀνα-
πληρωτικῶν μελῶν.

Ἐναντίον τῆς ἐκ νέου ἐκδιδομένης λογιστικῆς ἀποράτῃς
δὲν χωρεῖ πλέον ἄλλη αἰτήσις ἀναίρεσεως· πλὴν πρέπει νὰ γί-
νεται ἡ ἀναθεώρησις παρὰ τῷ ἰδίῳ τμήματι, καθ' ἃ ὥριστα ἐν
τῷ §. 21 τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου
(9 Ὀκτωβρ.) 1833.

Ἄρθρ. 12.

Τὰ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τοῦ Ἐλεγ-
κτικοῦ Συνεδρίου πεμπόμενα ἔγγραφα, δὲν ὑποβάλλονται εἰς
τὸν πρόσθετον ἐνσημον χάρτην, ἀλλὰ δὲν ἐξαιροῦνται τοῦ τέ-
λους τοῦ χαρτοσήμου ὅσα ὁ ὑπόλογος παρουσιάσῃ ἀπ' εὐθείας
αὐτὸς εἰς τὴν Γεν. Γραμματεῖαν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρα-
τείας.

Ἄρθρ. 13.

Αἱ Ἡμέτεραι ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης
Γραμματεῖαι ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν
τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἀπριλίου (7 Μαΐου) 1839.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΙΚΟΣ, Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ,
Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 10.

(Παρελείφθη)

—ο—

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 11.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 24 Μαΐου.

—ο—

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ χορηγίσεως ἐπιμισθίου εἰς τοὺς εἰρηνοδίκας καὶ
γραμματεῖς αὐτῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ

ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 17 Αὐγούστου 1836 Ἡμέτερον
Διάταγμα δι' οὗ παρεχωρήθησαν εἰς τοὺς εἰρηνοδίκας, εἰρηνοδι-
κακοὺς γραμματεῖς καὶ κλητῆρας, πενήντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν
λόγῳ ἀποδοχῶν ἐπὶ τῶν τελῶν τοῦ παρ' αὐτοῖς δαπανωμένου
σφραγιστοῦ χάρτου.

Παρατηροῦντες ὅτι ἡ ποσότης αὕτη, ὡς ἐκ τῆς πείρας ἀπε-
δείχθη, δὲν εἶναι ἀντιμισθία ἀνάλογος μὲ ὅσα οἱ δικαστικοὶ
οὔτοι ὑπάλληλοι εἶναι ἐπιφορτισμένοι χρέη, οὔτε ἱκανὴ νὰ θε-
ραπεύσῃ τὰς ἀναποφεύκτους ἀνάγκας τοῦ βίου.

Θέλοντες ἐπομένως νὰ παρέξωμεν εἰς τοὺς εἰρηνοδίκας καὶ
γραμματεῖς τῶν εἰρηνοδικείων ἐπαρκεστέρην τινὰ ἀντιμισθίαν
μεχριτοῦ δυνηθῶμεν νὰ κανονίσωμεν ὀριστικώτερον τὰ περὶ τῆς
μισθοδοσίας αὐτῶν, ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Ἐκ τοῦ καταβαλλομένου εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἡμίσεως
τῶν ἀπὸ τοῦ χαρτοσήμου εἰσπραττομένων ἐν τοῖς εἰρηνοδικεί-
οις τελῶν θέλει διδεδῶσθαι ἀπὸ 1 τοῦ προσεχοῦς Μαΐου τ. ε.
εἰς τε τοὺς εἰρηνοδίκας καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν, διακρι-
θέντας ἑκατέρους εἰς τρεῖς τάξεις διὰ τοῦ εἰς τὸ παρὸν Διά-
ταγμα παρρητημένου καὶ ἐγκριθέντος παρ' Ἡμῶν πίνακος μη-
νιαῖον ἐπιμισθίων·

Εἰς μὲν τοὺς εἰρηνοδίκας τῆς 1 τάξεως	δραχ. 40
τῆς 2 »	» 30
τῆς 3 »	» 20
Εἰς δὲ τοὺς γραμματεῖς τῆς 1 τάξεως	δραχ. 30
τῆς 2 »	» 20
τῆς 3 »	» 15

Ἄρθρ. 2.

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Δι-
καιουσύνῃς Γραμματεῖς, ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλε-
σις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Ἀπριλίου (2 Μαΐου) 1839.

Ο Θ Ω Ν.

Οἱ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας

Α. ΠΑΙΚΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

Ἄρθρ. 1.

Ἐπὶ κεφαλῇ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας διορίζεται ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς διευθυντῆς, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνατίθενται ὅλα τὰ καθήκοντα Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἐξαιρουμένων τῶν διὰ ἰδιαίτερου Ἡμῶν Διατάγματος ῥητῶς ὁρισθησμένων περιπτώσεων, καθ' ἃς δὲν δύναται νὰ ἐνεργῇ, εἰμὴ διὰ συμπράξεως ἐνὸς ἰδιαίτερου Συμβουλίου, συγκαταμένου ἐκ δύο τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Γραμματείας, τοῦτέστιν Ὑπουργικῶν Συμβούλων ἢ Παρέδρων, ἐκλεγμένων παρ' Ἡμῶν. Ὁ Διευθυντὴς ἔχει τὸν βαθμὸν καὶ μισθὸν τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, θέλει δὲ προηγεῖσθαι αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 2.

Καθ' ὅλα τὰ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ ἰδιαίτερου Συμβουλίου ἀπαραιτήτως ὑποβληθῆσόμενα ἀντικείμενα, ἢ συγκατάθεσις ἐνὸς τῶν μελῶν αὐτοῦ εἰς τὴν γνώμην τοῦ Διευθυντοῦ ἀρκεῖ, διὰ νὰ καταστήσῃ ταύτην ἰσχύουσαν. Ἐν δὲ τῇ ἐναντίᾳ περιπτώσει, καὶ καθόσον αὐτὰ τὰ ἀντικείμενα εἶναι ἐξ ἐκείνων, περὶ τῶν ὁποίων, κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας Νόμους ἢ Διατάγματα, ἡ Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας δύναται ν' ἀπορρίψῃ οἰκοθεν, ἐκτελεῖται ἀμέσως ἡ γνώμη τοῦ Διευθυντοῦ κατὰ παραγγελίαν αὐτοῦ καὶ ὑπὸ ἰδίαν αὐτοῦ εὐθύνην, ὅσας ἐπίκειται κίνδυνος ἐκ τῆς ἀναβολῆς.

Πρέπει δὲ πάντοτε νὰ μᾶς ὑποβάλλεται ἀνεὺ ἀναβολῆς ἀπὸ κοινοῦ ἀναφορὰ, διὰ νὰ ἀπορρίψωμεν τὰ περαιτέρω. Παρομοίως καθόσον τὰ ἀντικείμενα εἶναι ἐξ ἐκείνων, περὶ τῶν ὁποίων ἡ Γραμματεία δὲν ἔχει τὴν ἀρμοδιότητα νὰ διατάξῃ ποτὲ ἀνεὺ τῆς ἐγκρίσεώς μας. Ἡ πρὸς Ἡμᾶς ἀναφορὰ θέλει περιέχει, πρὸς τὴν γνώμην τοῦ Διευθυντοῦ, τότε μόνον ἰδίως καὶ τὴν γνώμην ἐνὸς ἐκαστοῦ τῶν μελῶν, ὅσας αἱ γνώμαι αὐτῶν εἶναι ἀντίθετοι εἰς τὴν τοῦ διευθυντοῦ.

Ὁ Διευθυντὴς εἶναι ὑπεύθυνος δι' ὅλας τὰς πράξεις, εἰς ὅσας θέτει τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὀργανικοῦ Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1839.

Ο Θ Ω Ν

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ,
Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ἀρμοδιότητος καὶ τοῦ τρόπου τῆς ὑπηρεσίας
τοῦ ἰδιαίτερου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀναφερόμενοι εἰς τὸ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἐκδοθέν ὀργανικὸν Διάταγμα Μας περὶ συστάσεως ἰδιαίτερου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσταμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν προσέτι τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρ. 1.

Τὰ ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ, δυνάμει τοῦ ἀνωτέρω μνησθέντος ὀργανικοῦ Διατάγματος Μας, συστηθέντος ἰδιαίτερου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, καθόσον αὐτὰ, κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας Νόμους καὶ Διατάγματα, ὑπάρχοντες εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, εἰσὶ τὰ ἀκόλουθα:

α.) Πᾶσα περὶ εἰσαγωγῆς, καταργήσεως ἢ τροποποιήσεως Οἰκονομικῶν Νόμων καὶ ὀργανικῶν Διαταγμάτων πρότασις,

ἰδίως δὲ περὶ βελτιώσεως τῆς Οἰκονομικῆς διαχειρίσεως, καθὼς καὶ περὶ διαθέσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων.

β.) Πᾶσα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν εἰρημένων Νόμων καὶ Διαταγμάτων ἐκδοθησομένη ὁδηγία καὶ ἐξήγησις.

γ.) Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ἐλαχίστου ὅρου εἰς τὰς δημοπρασίας τῶν δημοσίων προσόδων καὶ τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, καὶ εἰς τὰς μειοδοσίας τῶν διὰ τὸ δημόσιον προμηθειῶν.

δ.) Ἡ ἐγκρισις ἢ ἀπόρριψις τοῦ ἀποτελέσματος παντὸς εἰδους δημοπρασίας μετὰ προηγουμένην ἐξελέγχσιν τῶν πρακτικῶν αὐτῆς. Τὰ πρακτικὰ αὐτὰ θέλουν ἐξελέγχεσθαι πρῶτον μὲν δι' ἐνὸς ὑπαλλήλου τῆς Γραμματείας, διορισθησομένου ἐκαστοτε παρὰ τοῦ Συμβουλίου, μετὰ ταῦτα δὲ διὰ τοῦ ἀρμοδίου εἰσηγητοῦ, ὅστις ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ τὴν διπλὴν ταύτην ἐργασίαν εἰς τὸ Συμβούλιον. Ἐξαιροῦνται δὲ τῆς διατάξεως ταύτης αἱ περὶ ἐκποιήσεως ἐθνικῶν κτημάτων δημοπρασίαι, τῶν ὁποίων τὰ ἀποτελέσματα καθυποβάλλονται πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐγγράφου τῆς ἰδιοκτησίας εἰς τὴν ἄμεσον ἐξελέγχσιν τοῦ Ἡμετέρου Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, κατὰ τὸ ἀπὸ 29 Σεπτεμβρίου (7 Ὀκτωβρίου) 1833 ὀργανικὸν αὐτοῦ Διάταγμα.

ε.) Ὅλαι αἱ περὶ παρατάσεων πληρωμῆς αἰτήσεις τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου.

ζ.) Ὅλαι αἱ περὶ ἀποζημιώσεων καὶ δικαιωμάτων αἰτήσεις.

η.) Ὅλαι αἱ περὶ ὁποιοῦδήποτε εἶδους παραχωρήσεως προτάσεις ἢ διαταγαί.

θ.) Ὅλαι αἱ συζητήσεις περὶ ἐπιχειρήσεως, ἐξακολουθήσεως ἢ παύσεως δικῆς, ἀφορώσης διένεξιν μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτῶν.

ι.) Ὁ διορισμὸς τῶν πραγματογνωμόνων, ἐκτιμητῶν καὶ τῶν φυλάκων, τῶν ὑπαγομένων εἰς τοὺς διαφοροὺς κλάδους τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας.

κ.) Ὁ διορισμὸς τῶν ἐπιστατῶν καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς εἰσπράξεως τῶν δημοσίων φόρων, ὅσας προέκειται περὶ ἀμέσου εἰσπράξεως αὐτῶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

λ.) Ὅλαι αἱ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν οἰκονομικῶν Νόμων, Διαταγμάτων καὶ ὁδηγίων ἀνακλυφθεῖσαι ἐλλείψεις ἢ δυσκολίαι.

μ.) Ἡ ἐξέτασις ὅλων τῶν παραπόνων καὶ καταμηνύσεων κατ' οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων, καὶ αἱ κατὰ συνέπειαν τούτων καθυποβληθῆσόμεναι εἰς Ἡμᾶς προτάσεις, καὶ τέλος.

ν.) Ἡ ἐξέτασις πάσης προτάσεως, γινομένης παρ' ὑπαλλήλων ἢ ἰδιωτῶν, ἀφορώσης τὴν δημόσιον περιουσίαν.

Ἄρθρ. 2.

Τὸ ἰδιαίτερον Οἰκονομικὸν Συμβούλιον συνεδριάζει συνήθως τρεῖς τῆς ἐβδομάδος, ἐκτάκτως δὲ, ὅσας ἢ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας ἀπαιτήσῃ τὴν συγκάλεσίν του.

Ἄρθρ. 3.

Αἱ ἐν ταῖς κατὰ τὸ ἄρθρον 1. σημειούμεναις περιπτώσεσιν εἰς Ἡμᾶς γινόμεναι ἀναφοραί, καὶ ἐκ τῆς Γραμματείας ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις, καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν Νόμων ἢ Βασιλικῶν Διαταγμάτων διαταγαί καὶ ὁδηγαί ὑπογράφονται παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ προσυπογράφονται παρὰ τῶν δύο μελῶν τοῦ Συμβουλίου. Τὸ εἰς μειωμένην εὐρισκόμενον μέλος δύναται πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ἰδίας του εὐθύνῃς νὰ καταθέσῃ τὴν γνώμην του εἰς ἰδιαίτερον πρωτόκολλον, ὑπογραφόμενον καὶ ἀπὸ τὰ λοιπὰ μέλη.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1839.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ,
Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

Κατάλογος τῶν εἰρηνοδικείων τοῦ Κράτους, διηρημένων κατὰ τάξεις προσαρτώμενος εἰς τὸ περὶ ἀντιμισθίας τῶν εἰρηνοδικῶν σημερινὸν Βασ. Διάταγμα.

Εἰσηγοδικεῖται ἁ. τάξεως.

1. Βορείου πλευρᾶς
2. Νοτίου πλευρᾶς
3. Μεσολογγίου.
4. Λαμίας.
5. Χαλκίδος.
6. Ἑρμουπόλεως.
7. Ναυπλίας.
8. Τριπόλεως.
9. Σπάρτης.
10. Καλαμών.
11. Πατρῶν.

Ειστηγοδικεῖα 6'. τάξεως.

1. Πειραιῶς.
2. Λεβαδίας.
3. Θηβῶν.
4. Μεγάρων.
5. Ἀγρινίου.
6. Εὐρυτανίας.
7. Αἰτωλικοῦ.
8. Βονιτζίης.
9. Βάλτου.
10. Ναυπακτίας.
11. Ὑπάτης.
12. Ἀμφίσσης.
13. Δωριδος.
14. Ἀταλάντης.

15. Κύμης.
16. Εχροχωρίου.
17. Σκοπέλου.
18. Ζκιάθου.
19. Ἀνω Σύρου.
20. Τήνου.
21. Μηκώνου.
22. Νάξου.
23. Θήρας.
24. Ἀνδρου.
25. Πάρου.
26. Σίφνου.
27. Μήλου.
28. Ἀργους.
29. Κορίνθου.
30. Σπετζῶν.
31. Μάσσητος.
32. Ὑδρας.
33. Καλαυρίας.
34. Ὑψούντος.
35. Νυμφασίας.
36. Ψωφίδος.
37. Ἀστρους.
38. Γυθείου.
39. Παμίσου.
40. Κυπαρισσίας.
41. Πύλου.
42. Ἀνδριτζαίνης.

43. Κορώνης.
44. Αιγιαλείας.
45. Ἀροανείας.
46. Νονάκριδος.
47. Φαρών.
48. Πύργου.
49. Κυναίθης.
50. Μυρτουπτιίου.
51. Ἡλιδος.

Εἰρηνοδικεῖα γ'. τάξεως.

1. Αἰγίνης.
2. Σχλαμῖνος.
3. Εἰδυλλίας.
4. Δαυλίδος.
5. Πυρρασσίων.
6. Γαλαξειδίου.
7. Κραβδάρων.
8. Κουρήτιδος.
9. Ξηρομέρου.
10. Καρυστίας.
11. Διμνῶν.
12. Σκύρου.
13. Κέας.
14. Σερίφου.
15. Σικύνου.
16. Ἀνάφης.
17. Κιμῶλου.
18. Φολεγάνδρου.

19. Ἀμοργοῦ.
20. Καλλίστης.
21. Τραγέας.
22. Ἰου.
23. Γαυρίου.
24. Κύθνου.
25. Πανόρμου.
26. Τρικάλλων.
27. Φενεοῦ.
28. Νεμέας.
29. Ἐπιδάφρου.
30. Μεγαλοπόλεως.
31. Πάρωνος.
32. Ἐλευσίνος.
33. Καλτεζούντος.
34. Ὀρχομενοῦ.
35. Χρυσάφης.
36. Οἰτύλου.
37. Κάμπου.
38. Ἐπιδάφρου Αἰμητρᾶς.
39. Πρασιῶν.
40. Θουρίας.
41. Δεφρῶν.
42. Ἐράνης.
43. Λαμπίας.
44. Βώλακος.

Ἐγκρίνεται

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἀπριλίου (2 Μαΐου) 1839.

0 Θ Ω N

Οἱ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας
Α. ΠΑΙΚΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ Βασι. Ἐκκλησιαστικοῦ δεκάτου τῶν διατηρουμένων
καὶ τῆς ἐπικαρπίας τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων.

ΕΛΕΩΤΗΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διὰ τὴν εὐκολύνωμεν εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ Β. ἐκκλησιαστικῆς δεκάτου τοὺς εἰς τὰ κατὰ τὸ Ἡμέτερον Βασίλειον διατηρούμενα Μοναστήρια ἐνδiciaτωμένους μοναχοὺς, καὶ διὰ τὴν ἐμψυχώσωμεν αὐτοὺς εἰς τὴν ὅσον ἔνεστι καλλιέργειαν καὶ βελτίωσιν τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων, ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 25383 προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ.τ.λ. Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν·

A'.

Τὸ Β. Ἐκκλησιαστικὸν δέκατον τὸ λαμβανόμενον ἐπὶ τοῦ καθαροῦ εισοδήματος τῶν κατὰ τὸ Ἡμέτερον Βασιλείον διατηρουμένων μοναστηρίων, δὲν θέλει ἐκτεθῇ εἰς δημοκρασίαν ἐνοικιάσεως χωριστὰ ὡς ἐγένετο πρότερον, ἀλλὰ τὸ συμβούλιον ἐνὸς ἐκάστου τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων, θέλει ἀποδίδει εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον ἐπὶ διετίαν λογιζομένην ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, τὴν εἴσφοράν τοῦ Β. ἐκκλησιαστικοῦ δεκάτου εἰς χρήματα, κατὰ τὸν μέσον ὅρον τὸν προσδιορισθέν-

τα ὑπὸ τῆς εἰρημένης Γραμματείας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐνοικιάσεων τῶν προλαβόντων τριῶν ἐτῶν 1836, 1837 καὶ 1838.

B.

Ἡ ἐπιμελεία τῶν κτημάτων τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων θέλει ἐκτεθῇ εἰς τακτικὴν δημοπρασίαν μοναστοῦς ἐνοικιάσεως κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε ὑπαρχούσας διατάξεις εἰς λογαριασμὸν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταυείου.

 Γ'

Ἡ πληρωμὴ τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα Α' καὶ Β' εἰσπρακτέων χρημάτων τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου, θέλει γίνε-
ναι εἰς τρεῖς δόσεις·

Τὴν 1. Σεπτεμβρίου,

Τὴν 4. Νοεμβρίου καὶ

Τὴν 31. Δεκεμβρίου.

Δ.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐνεργήσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ὑπάτῃ, τὴν 2 (14) Μαΐου 1839.

O Θ Ω N

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημ. Ἐκπαίδευσως
Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ.

Γ. ΓΑΛΡΑΚΗΣ.

Β'. Οί πῶλοι τῶν ὄνων καὶ ἵππων καὶ οἱ μόσχοι τῶν βοῶν, καὶ ἀφ' οὗ ἔπαυσαν νὰ θηλάζωσι, μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν τριῶν ἔτων συμπληρωμένων.

Γ'. Οἱ ἀροτῆρες βόες, ἂν καὶ σφάζονται διὰ γῆρας.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος, ὡς κανονίζεται ἀνωτέρω, θέλει ἐνοικισθῇ κατ' ἐπαρχίας ὡς καὶ πέρυσιν ἐπὶ δημοπρασίας, καὶ παρχωρηθῇ εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα. Ὅπου δὲν φθάσῃ τὸν ἐλάχιστον ὅρον, θέλει διατάξῃ ἡ Γραμματεία τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπραξίαν. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν γίνεται ἡ ἀπαρίθμηση καὶ εἰσπράττεται ὁ φόρος εἰς τὰς ἐποχὰς καὶ κατὰ τὸν τρόπον τὸν παρὰ τοῦ Νόμου ὀρισμένον.

Ἄρθρ. 3.

Αἱ δημοπρασίαι θέλουν ἐνεργηθῇ συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δημοπρασίας τῶν ἐγκτητικῶν φόρων Νόμου τοῦ 1839 ἔτους.

Ἄρθρ. 4.

Τὰ ὅρια τῶν ἐπαρχιῶν θέλουν διαγραφῇ ῥητῶς εἰς τὰς προκηρύξεις, τὰ πρακτικὰ καὶ τὰ ἐνοικιαστήρια. Οἱ ἐνοικιασταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ζητήσωσι, πρὶν τελειώσωσιν αἱ δημοπρασίαι, διασαφῆσεις περὶ ὁποιασδήποτε θέσεως ἢ ἐν γένει περὶ ὁρίων, ἂν ἔχωσιν ἀμφιβολίας, ἐπὶ ποινῇ ἀποπομπῆς πάσης εἰς τὸ μέλλον ἐνδεχομένης κατὰ τοῦ δημοσίου ἀπαιτήσεως.

Οἱ Διοικηταὶ καὶ οἱ οικονομικοὶ Ἐπιτρόποι ἀποκαθίστανται ὑπεύθυνοι πρὸς τοὺς ἐνοικιαστὰς διὰ τὴν σύγχυσιν τῶν ὁρίων καὶ διὰ πᾶσαν σφαλερὰν σημείωσιν.

Ἄρθρ. 5.

Οἱ ἐνοικιασταὶ, εἴτε τὸν δημοσίον θέλουν ἐνεργῆσαι τὴν ἀπαρίθμηση τῶν μὲν χοίρων καὶ μεγάλων ζώων, εὐθὺς μετὰ τὴν ἐγκρίσιν τῆς δημοπρασίας, τῶν δὲ ποιμνίων ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου 1840.

Ἄρθρ. 6.

Τὸν φόρον θέλουν εἰσπράξῃ, τῶν μὲν χοίρων καὶ μεγάλων καὶ ἀγωγιατικῶν ζώων, εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπαρίθμηση, τῶν δὲ ποιμνίων ἐντὸς τοῦ Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου 1840.

Ἄρθρ. 7.

Τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρωθῇ εἰς δύο δόσεις τὴν α'. Μαΐου καὶ α'. Ἰουνίου 1840.

Ἄρθρ. 8.

Ὁ φόρος ἐκάστου ποιμνίου καὶ τῶν μεγάλων ζώων θέλει πληρωθῇ εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὴν ὁποίαν παρεχέμασαν καὶ ἐγέννησαν τὰ ποίμνια, τῶν δὲ ἀγωγιατικῶν ζώων ὁ φόρος θέλει πληρωθῇ εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τῆς ἐπαρχίας, ὅπου οἱ κύριοι αὐτῶν ἔχουν τὸ κέντρον τῆς βιομηχανίας τῶν. Ἀλλ' ὀφείλουν οὗτοι νὰ ἐροδισθῶσι μὲ ἀποδεικτικὸν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ὅτι ἐπλήρωσαν εἰς αὐτὸν τὸν φόρον διὰ νὰ μὲνῶσιν ἀκαταζήτητοι τοῦ λοιποῦ ὅπου ἄλλοῦ μεταβῶσιν.

Ἄρθρ. 9.

Δι' ὅσα ζῶα ἐφόφησαν ἢ ἐσφάγησαν πρὸ τῆς ἀπαρίθμησης ὁ ἐνοικιαστὴς τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἤθελον ἀνήκει, δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ φόρον, εἰμὴ ἐπὶ τῶν σφαγέντων χοίρων.

Οἱ παρὰ τῶν οικονομικῶν Ἐπιτρόπων ἤδη συνταχθέντες καὶ ἐπὶ τῆς δημοπρασίας ἐκτεθησόμενοι κατάλογοι θέλουν χρησιμεύει ὡς βάσις τῆς εἰσπράξεως ταύτης καὶ τῆς ἐν περιπτώσει δυστροπίας καταδιώξεως τῶν φορολογουμένων.

Ἄρθρ. 10.

Εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς θέλουν δοθῇ διπλότυπα βιβλία πρὸς ἀποφυγὴν τῶν διενέξεων μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν φορολογουμένων, περὶ ἀπαρίθμησης τῶν ζώων καὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου. Τὴν χρῆσιν τῶν βιβλίων θέλει κανονίσῃ δι' ὁδηγίων τῆς ἢ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Ἄρθρ. 11.

Ὅλαι αἱ μεταξὺ φορολογουμένων καὶ ἐνοικιαστῶν, ἢ ὑπενοικιαστῶν μεταξὺ ἐνοικιαστῶν καὶ ὑπενοικιαστῶν, συννοικιαστῶν καὶ ἐγγυητῶν πρὸς ἀλλήλους, ὡς καὶ πᾶσαι περὶ ὁρίων μεταξὺ διαφόρων ἐνοικιαστῶν ἢ ὑπενοικιαστῶν διαφοραὶ θέλουν δικάζεσθαι κατὰ τὸν ἀπὸ 9 (21) Ἰουλίου 1838 περὶ συστάσεως διοικητικῶν δικαστηρίων Νόμον, ἀπὸ τοῦ διοικητικὸν δικαστήριον τῆς διοικήσεως ἢ ὑποδιοικήσεως εἰς τὴν ὑπάγεται ἡ ἐπαρχία.

Ἄρθρ. 12.

Ὅσῳ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 θέλει λάβει χώραν ἡ διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπραξίς, ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν θέλει διορίσῃ τοὺς ἀναγκάσιους ἐφόρους, ἐπιστάτας καὶ φύλακας, καὶ ἐκδώσῃ πρὸς αὐτοὺς τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας.

Ἄρθρ. 13.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Δεκεμβρ. 1839 (4 Ἰανουαρ. 1840).

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ,
Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀπουσίας τῶν μελῶν τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες νὰ προλάβωμεν πᾶσαν ἐνδεχομένην βραδύτητα ὡς πρὸς τὴν ἐνέργειαν τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ὅσῳ ἐν τῶν μελῶν τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου κωλύεται ἢ ἀποδῆμι μὲ ἀδειαν ἀπουσίας, τὰ ἑτέρα δύο θέλουν τὸ ἀναπληροῦ, μέχρις ὅτου τὸ κωλυόμενον ἢ ἀπὸν μέλος ἐπανέλθῃ εἰς τὰ χρέη του.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας θέλει ἐνεργῆσαι καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Δεκεμβρίου 1839.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Διευθυντὴς
Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐλαττώσεως τῶν οἰκονομικῶν Ἐπιτρόπων τοῦ Κράτους.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Σκοπὸν ἔχοντες νὰ περιορίσωμεν τὸ προσωπικὸν τῆς κατὰ τὰς ἐπαρχίας οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας ἐφ' ὅσον συγχωροῦσιν αἱ ἀνάγκαι τῆς, καὶ νὰ συμβιβάζωμεν αὐτὴν ὅσον ἐνεστὶ μετὰ τὴν διοικητικὴν διαίρεσιν τοῦ Κράτους· ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ χορηγήσωμεν εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς Ἐπιτρόπους παρὸν ἀφθονώτερον καὶ πλειότερας εὐκολίας εἰς τὴν ἀκριβῆ τῶν χρεῶν τῶν εκπληρώσιν· Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

κατ' ἐπαρχίας ἢ κατὰ τμήματα συμφώνως ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 27 Ἀπριλ. (9 Μαΐου) 1839 περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου.

Ἄρθρ. 3.

Ἐξαιρεῖται ὁ ἔγγειος φόρος (τὸ δέκατον) τῶν βαλανοκικιδίων τῆς Ἀκκωνίας καὶ Λακεδαιμόνος, ὅστις θέλει εἰσπραχθῇ συνάμα μὲ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα εἰς τὰ ἀρμόδια τελωνεῖα συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου (7 Ὀκτωβρίου) Νόμου καὶ τοῦ ἀπὸ 26 Σεπτεμβρίου (8 Ὀκτωβρίου) 1838 Ἡμετέρου Διατάγματος. Ὡς πρὸς ἐκεῖνα τὰ βαλανοκικίδια τῆς Λακεδαιμόνος, διὰ τὰ ὁποῖα οἱ ιδιοκτῆται ἐσυμφώνησαν ἤδη μὲ τοὺς ἀγοραστὰς τὴν τιμὴν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, ὀρίζομεν ὥστε, διὰ νὰ μὴ πέσῃ ἀδίκως ὁ φόρος εἰς βάρος τοῦ ἀγοραστοῦ, ἀντὶ τοῦ φορολογουμένου, ν' ἀποζημιώσῃ οὗτος τὸν ἀγοραστὴν, δι' ὅσον ἀξίζει τὸ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν πληρωθὲν δέκατον.

Ἄρθρ. 4.

Ὁ καρπὸς τῶν ἐθνικῶν βαλανοκικιδίων τῆς Λακεδαιμόνος θέλει διατεθῇ διὰ δημοπρασίας κατὰ τὸ ἄνω ἄρθρ. 2. Ὀρίζομεν δὲ, πρὸς ἀποφυγὴν πάσης συγχύσεως, ὥστε καὶ αὐτὸς ὁ καρπὸς νὰ πληρώσῃ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τὸ ὡς ἄνω κανονισμένον δέκατον.

Ἄρθρ. 5.

Ἡ πρώτη δημοπρασία τῶν βαλανοκικιδίων Ἀκαρνανίας, Αἰτωλίας καὶ Τριχωνίας θέλει ἐνεργηθῇ εἰς Μεσολόγγιον ἢ δευτέρα καὶ τελειωτικὴ εἰς Π. Πάτρας, ὡσαύτως καὶ ἡ πρώτη δημοπρασία τῶν βαλανοκικιδίων τῆς Κέας, εἰς Κέα· ἢ δευτέρα εἰς Ἐρμούπολιν τῆς Σύρου. Ὅλοι αἱ λοιπαὶ θέλουν ἐνεργηθῇ εἰς τὴν πρωτεύουσιν τῆς διοικήσεως εἴτε τῆς ἐπαρχίας, ὅπου δὲν ὑπάρχει ἔδρα διοικήσεως.

Ἄρθρ. 6.

Τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρωθῇ εἰς τρεῖς δόσεις, τὴν α'. Δεκεμβρίου 1839, τὴν β'. Ἰανουαρίου καὶ τὴν γ'. Φεβρουαρίου 1840.

Ἄρθρ. 7.

Ὅταν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν κατ' ἐπαρχίας ἢ τμήματα δημοπρασιῶν δὲν φθάσῃ ἢ δὲν ὑπερβαίῃ τὸν ἐλάχιστον ὅρον, ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν διατάττει τὴν εἰσπραξὶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ἂν τοῦτο κρίνεται συμφερότερον, διορίζουσα τοὺς ἀναγκάσιους ὑπαλλήλους. Εἰς τυχὴν δὲ τὴν περίπτωσιν οἱ τῆς Ἀκαρνανίας, Αἰτωλίας καὶ Τριχωνίας φόροι τῶν βαλανοκικιδίων θέλουν εἰσπραχθῇ εἰς τὰ τελωνεῖα Ἀνατολικοῦ, Ἀστακοῦ καὶ Καρδασαρά, κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν, καὶ θέλουν ἀποδίδεσθαι εἰς χρήματα, ἀνὰ 30 Δρ. ἐπὶ χιλίων λιτρῶν τῶν ψιλῶν, καὶ Δρ. 18 τῶν χονδρῶν βαλανιδίων καὶ ἀνὰ 30 λεπ. δι' ἐκάστην ὀκτὼν κικιδίων συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ τελωνιακοῦ δικαίωματος. Ἡ δὲ δι' ἄλλων λιμένων ἐξαγωγὴ ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινὴν λαθρεμπορίου κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρ. 8.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13 Σεπτεμβρίου) 1839.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ φορολογίας τῶν βαλανοκικιδόδενδρων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

Ἄρθρ. 1.

Οἱ ἀπὸ ιδιόκτητα βαλανοκικιδόδενδρα συλλεγόμενοι καρποὶ ὑπόκεινται εἰς δέκατον.

Ἄρθρ. 2.

Οἱ ἀπὸ τὰ ἐθνικὰ βαλανοκικιδόδενδρα, ἐκτὸς τῶν ἄλλων πῶς διατεθειμένων, καρποὶ ἀνήκουν ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ δημόσιον, καὶ ὁ ἐνοικιαστὴς συνάξει ὅλον τὸν καρπὸν, φροντίζων περὶ τῆς συλλογῆς του, καθ' ἃ ὑπαγορεύουσι τὰ συμφέροντά του.

Ἄρθρ. 3.

Ἀπὸ τὰ βαλανοκικιδόδενδρα τῆς Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, τῶν ὁποίων οἱ καρποὶ ἐσυνάζοντο ἀνέκαθεν ἀπὸ τοὺς περιοικοὺς κοινῶς, χωρὶς ἐπ' αὐτῶν νὰ ἔχῃ οὐδεὶς τῶν κατοίκων ἰδίως δικαίωμα ιδιοκτησίας, θέλουν συλλέγει τὸν καρπὸν ἐπίσης οἱ αὐτοὶ περιοικοὶ ἀνευ διακρίσεως καὶ ἀποδίδει φόρον 25 0/0.

Ἄρθρ. 4.

Οἱ ἐκ τῶν βαλανοκικιδίων φόροι θέλουν ἐνοικιασθῇ ἐπὶ δημοπρασίας κατὰ τμήματα ἢ κατ' ἐπαρχίας, συμφώνως μὲ τοὺς τύπους τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου τῆς 18 (30) Ἀπριλίου 1836 καὶ τοῦ ἀπὸ 21 Ἀπριλ. (3 Μαΐου) 1837, ἐφαρμοζομένου τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Νόμου ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλ. 1836 καὶ εἰς τὰ φιλονεικούμενα βαλανοκικιδόδενδρα, μὲ τὴν παρακαταθήκην εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον τοῦ ἀντιτίμου τοῦ μέρους τῶν καρπῶν, κατὰ τὴν τρέχουσιν τιμὴν, τὸ ὅποσον μένει μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ δεκάτου καὶ τῶν ἐξόδων τῆς συλλογῆς καὶ μετακομίσεως, ἢ διδομένης ἐγγυήσεως, ὡσαύτως μέχρι τῆς διαλύσεως τῆς φιλονεικίας.

Ἄρθρ. 5.

Οἱ φορολογούμενοι κατὰ τὰ ἄρθρα 4 καὶ 3 τοῦ παρόντος Νόμου ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν μετακόμισιν τῶν φέρων τῶν, εἰς τοὺς παρὰ τῆς χρήσεως καθιερωθέντας διὰ τὴν ἐξαγωγὴν λιμένας. Ἡ δὲ μετακόμισις τοῦ μὲν λεγομένου λεπτοῦ καρποῦ πρέπει νὰ ᾖ τελειωμένη τὴν 30 Σεπτεμβρίου, τοῦ δὲ χονδροῦ τὴν 30 Νοεμβρίου. Περὶ τῆς μετακομίσεως τοῦ προϊόντος, ὅσον ὁ ἐνοικιαστὴς ἤθελε συνάξει ἀπὸ τὰ εἰς τὸ 2 ἄρθρον ἀναφερόμενα βαλανοκικιδόδενδρα, φροντίζει αὐτὸς ὁ ἴδιος δι' ἐξόδων του.

Ἄρθρ. 6.

Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐνοικίου θέλει γείνῃ εἰς δύο ἴσας δόσεις ἢ μὲν τὴν α'. Ὀκτωβρίου, ἢ δὲ δευτέρα τὴν α'. Νοεμβρίου τ. ἔ.

Ἄρθρ. 7.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας διατάσσεται νὰ δημοσιεύσῃ τὸν παρόντα Νόμον καὶ ἐνεργήσῃ αὐτόν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (19) Αὐγούστου 1837.

Ο Θ Ω Ν.

ΡΟΥΔΑΡΤ, ΣΧΜΑΛΤΣ, Ν. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΟΛΥΖΩΪΔΗΣ.

Ἄρθρ. 3.

Ὁ ὑπόλογος, ὅστις, διὰ τοὺς ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ σημειωθέντας λόγους κάμνει χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἀναιρέσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐπιδίδει, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, τὴν περὶ ἀναιρέσεως αἴτησίν του, ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, εἰς τὸν παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικὸν Ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας, ὅστις ὀφείλει ἀμέσως νὰ κοινοποιήσῃ τὴν τοιαύτην αἴτησιν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν. Διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ Κράτους εὐρισκομένους ὑπόλογους, ἡ προθεσμία πρὸς ἀναιρέσιν εἶναι ἐξ μηνῶν ἀπὸ τὴν εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπίδοσιν. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ ὁ παρὰ τῷ ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας, ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας τῶν 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως. Ἡ περὶ ἀναιρέσεως αἴτησις θέλει διαλαμβάνει τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 849, τῆς πολιτικῆς δικονομίας περιεχόμενα προσόντα, καὶ θέλει ἐπιδίδεσθαι διὰ τινος δικαστικοῦ κλητῆρος, κατὰ τοὺς περὶ ἐπιδόσεως ὁρίσμους τῆς πολιτικῆς Δικονομίας· ἂν δὲ μέλλῃ νὰ ἐπιδόθῃ τὸ παρὰ τοῦ Γενικοῦ ἐπιτρόπου παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ ἔγγραφον ἀναιρέσεως εἰς ὑπόλογον διατρίβοντα ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ, πέμπεται τοῦτο ἀπ' εὐθείας, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἐξωτερικῶν ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας τῶν 30 ἡμερῶν, διὰ νὰ τὸ ἀποστείλῃ περαιτέρω. Ἡ μὴ τήρησις τῶν διαγεγραμμένων προθεσμιῶν θέλει φέρει τὸ ἀπαράδεκτον τῆς ἀναιρέσεως, ὥστε τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ὀφείλει καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος νὰ ἀναγγεῖλῃ τοῦτο.

Ἄρθρ. 4.

Ὁ ὑπόλογος, ἡ καὶ ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας, δύναται, ἂν θέλῃ, νὰ κάμῃ ἀπάντησιν ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τοῦ ἔγγραφου τῆς ἀναιρέσεως. Οἱ ἐκτὸς τοῦ Κράτους εὐρισκόμενοι ὑπόλογοι ἔχουσι τὴν αὐτὴν πρὸς ἀπάντησιν προθεσμίαν ἀπὸ τῆς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεῖαν ἐπιδόσεως τοῦ ἔγγραφου τῆς ἀναιρέσεως, ὅσῃν καὶ πρὸς αἴτησιν ἀναιρέσεως. Παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας, ὁ ἐπιμελέστερος τῶν διαδίκων ἔγγραφει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ πινάκιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, καὶ παραδίδει συγχρόνως εἰς τὴν Γενικὴν Γραμματεῖαν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας τὰ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς αἰτήσεως ἔγγραφα. Περὶ τοῦ πινακίου ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 570—578 τῆς πολιτικῆς Δικονομίας διατεταγμένα.

Ἄρθρ. 5.

Ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γεν. Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας εἶναι συνήθως ὁ πληρεξούσιος τοῦ Δημοσίου εἰς τὰς παρὰ τῷ Συμβουλίῳ τῆς Ἐπικρατείας κατὰ ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου δίκας, ἂν δὲν διορισθῇ ἄλλος διὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, δυνάμει Β. Διατάγματος· τὰ δὲ ἔργα τοῦ Εἰσαγγελέως ἐκπληροῦν, καὶ κατὰ ταύτας ἀκόμη τὰς δίκας, ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ Εἰσαγγελεὺς.

Ἄρθρ. 6.

Γενομένης τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὸ πινάκιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὅτε παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας, καθὼς καὶ ὁ ὑπόλογος, ἔχουν τὸ δικαίωμα ν' ἀπαιτήσωσι τὴν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀποστολὴν τῆς δικογραφίας ἀπὸ τοῦ Ἐλεγκτικῶν Συνεδρίου, ὁ μὲν Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας δι' ἀπ' εὐθείας προσκλήσεως τοῦ πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὁ δὲ ὑπόλογος διὰ μέσου τῆς προεδρίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Τὰ ἔγγραφα ὅλα τῆς δικογραφίας, ὁμοῦ μὲ ἐπίσημον ἀντίγραφον τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, παραδίδονται ἐπίσημως εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ἀφ' οὗ τακτοποιηθῶσι πρότερον παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς καταχωρήσεως τοῦ Ἐλεγ-

κτικοῦ Συνεδρίου, προσηκόντως ἀριθμογραφούμενα καὶ μονογραφούμενα, καὶ ἀντίτυπον τοῦ καταλόγου τῶν ἐγγράφων, ἐπικυρωμένον παρὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, μένει εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἕτερον δὲ εἰς τὰ πρὸς τὸ Συμβούλιον παραδοθέντα ἔγγραφα. Γενομένης δὲ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐπιστρέφονται ταῦτα πάλιν εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἐπὶ ἀποδείξει γενομένη ἐπὶ τοῦ καταλόγου τῶν ἐγγράφων τοῦ εἰς τὴν Γενικὴν Γραμματεῖαν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐναπομένου.

Ἄρθρ. 7.

Ὁ ὑπόλογος ὀφείλει, πρὸ τῆς ἐν τῷ Συμβουλίῳ τῆς Ἐπικρατείας συζήτησεως, νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας κατὰ τὸ ἀπὸ 27 Δεκεμβρ. (9 Ἰανουαρ.) 1836—1837, Ἡμέτερον Διάταγμα, τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦ ταμείου περὶ τῆς καταβολῆς τοῦ ἐπὶ ἀποτυχίᾳ προστίμου, καὶ τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ χρέους ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἢ τὴν τῆς δοθείσης ἐγγυήσεως. Ἄλλως τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας κηρύττει καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος ἀπαράδεκτον τὴν αἴτησιν.

Ἄρθρ. 8.

Ἄν εἰς τῶν διαδίκων δὲν ἐμφανισθῇ ἐγκαίρως, ἀποδειχθῇ δὲ ὅτι προσεκληθῇ προσηκόντως, ἡ ὑπόθεσις δικάζεται καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ. Ἄλλ' οὗτος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ ἀνακοπὴν τῆς ἐκτὸς ἐλδοθείσης ἀποφάσεως ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως αὐτῆς, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐκ νέου συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως.

Ἄρθρ. 9.

Τὸ πάλιν ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν μετὰ τὴν συζήτησιν, ἐκδίδει τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας τὴν ἀπόφασίν τοῦ αἰτιολογημένην, ἥτις κοινὸποιεῖται κατὰ τὰς ἐν γένει περὶ κοινοποιήσεως ἀποφάσεως διατάξεις τῆς πολιτικῆς Δικονομίας. Ἡ ἀπόφασις γίνεται κατὰ πλειψηφίαν, ἐν περιπτώσει δὲ διχοψηφίας ἐφαρμόζονται οἱ τῆς πολ. Δικονομίας ἐν γένει ὁρίσμοι.

Τὸ τμήμα τοῦ ἀμφισβητούμενου διοικητικοῦ, δικάζον τὰς ἀποφάσεις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, θέλει συγκροτῆσαι ἐξ ἐπτά μελῶν, λαμβανομένων κατὰ τὴν τάξιν τοῦ εἰς τὸ τμήμα τοῦτο διορισμῶ των· ἐν περιπτώσει δὲ νομίμου κωλύματος, ἡ ἐξαιρέσεως, θέλουσιν ἀναπληρωθῆαι ἐκ τῶν κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν ἐπομένων.

Ἄρθρ. 10.

Ἀνίσως ἡ λογιστικὴ ἀπόφασις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀναιρεθῇ ἀπὸ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ἡ ὑπόθεσις παραπέμπεται ἐκ νέου εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον· καὶ ἂν μὲν ἡ ἀναιρέσις ἐγένετο διὰ παράβασιν τύπων, τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον διορθῶναι τὰς ἀνακαλυφθείσας παραβάσεις τῶν τύπων, ἐπαναλαμβάνει τὴν ἐπεξεργασίαν τῆς ὑποθέσεως, καθόσον αὕτη ἐγένετο ἀναγκαία ἐκ τῆς συμβάσεως ἀκυρώσεως τῶν τύπων, καὶ ἀπορραϊζει ὁριστικῶς· ἂν δὲ ἡ ἀναιρέσις ἐγένετο διὰ παράβασιν Νόμου, ἡ ναιὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ, τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἄνευ νέας ἐπεξεργασίας δισκάζεται καὶ ἐφαρμόζει τὸ κατάλληλον ἄρθρον τοῦ Νόμου.

Κατ' ἀμφοτέρας δὲ τὰς περιπτώσεις, ὁ ὑπόλογος προσκαλεῖται νὰ δώσῃ ἔγγραφως, ἐντὸς τῆς ὁρισμένης προθεσμίας, ὅσας παρατηρήσεις νομίση ἀναγκαῖον νὰ κάμῃ.

Ἄρθρ. 11.

Ἄν ἡ ὑπόθεσις καταντήσῃ πάλιν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, τότε πρέπει νὰ τὴν ἀναδεχθῇ πάντοτε τὸ ἄλλο τμήμα, τὸ ὁποῖον δὲν ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ἀναιρεθείσαν ἀπόφασιν.

Ὅχι μόνον ὁ εἰσηγητὴς πρέπει νὰ ᾖ ἄλλος, ἀλλὰ μήτε καὶ ἄλλο μέλος, τὸ ὁποῖον εἰς τὴν πρώτην ἀπόφασιν ἔλαβε

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀριθ. 1.

1839

ΑΘΗΝΑΙ, 4 Ἰανουαρίου.

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ παρατάσεως τῆς ἐσχύος τοῦ περὶ εὐθύνης τῶν δήμων
Νόμου ὡς πρὸς τὰς πραττομένας ληστείας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες, ὅτι τὰ αἷτια τὰ ὁποῖα ἐπροκάλεσαν τὸν περὶ εὐ-
θύνης τῶν δήμων Νόμον ὡς πρὸς τὰς πραττομένας ληστείας,
δὲν ἔπαυσαν εἰσέτι ἐντελῶς, καὶ προνοοῦντες περὶ τῆς τελείας
ἐποκαταστάσεως καὶ στερεώσεως τῆς ἡσυχίας καὶ ἀσφαλείας
τῶν ἡμετέρων ὑπηκόων

Ἐπὶ τῇ ἐκ συμφώνου προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Δικαιο-
σύνης καὶ τῶν ἑσωτερικῶν Γραμματειῶν ἀκούσαντες τὴν γνώ-
μην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ δια-
τάττομεν.

Ἡ ἐσχὺς τοῦ ἀπὸ 10 (22) Νοεμβρίου 1836 περὶ εὐθύνης τῶν
δήμων Νόμου ὡς πρὸς τὰς πραττομένας ληστείας παρατείνεται
ἐπὶ ἓν ἀκόμη ἔτος, ἥτοι μέχρι τέλους τοῦ 1839.

Αἱ ἡμέτεραι ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν ἑσωτερικῶν Γραμ-
ματείας ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ πα-
ρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Δεκεμβρίου 1838 (12 Ἰανουαρίου 1839).

Ο Θ Ω Ν

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ,
Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

Δ Η Λ Ο Π Ο Ι Η Σ Ι Σ

Περὶ διαφόρων προσφορῶν εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ
Πανεπιστημίου ὉΘΩΝΟΣ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΚ-
ΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Πανεπιστημίου ὉΘΩΝΟΣ ἐπρόσφερον.

Ὁ ἐν Ἀμβούργῳ καθηγητὴς Κ. Πάτερσεν τὴν ἱστορίαν τῆς
δημοσίου βιβλιοθήκης τοῦ Ἀμβούργου.

Ὁ ἐν Δρέσδῃ καθηγητὴς τῆς ζωγραφικῆς Ἰππότης Δὲλ τὸ
πόνημά του περὶ παλαιῶν ἐκκλησιῶν τῆς Νορβηγίας συνιστά-
μενον εἰς τρεῖς φακέλλους.

Ὁ ἐν Βερολίνῳ καθηγητὴς καὶ ἀρχαιολόγος τοῦ ἐκεί μουσείου
Κ. Ε. Βερνάρδ 1) συλλογὴν παλαιῶν ἀγαλμάτων 2) ἀντίτυπον
τῆς Ἀφροδίτης καὶ τῆς Περσεφόνης. 3) ἀντίτυπον τοῦ Φαύνου.

Ὁ πρόεδρος τῆς φυσιολογικῆς ἐταιρείας τῆς Βορείου Ἀμερι-
κανικῆς Συμπολιτείας,

σώμ. 13 συνιστάμ. εἰς τόμ. 52.

Ὁ Κ. Δομνάνδος τακτ. καθ. » 28 » » » 92

Ὁ Γ. Ῥάλλης ἐπίτιμ. καθ. » 3 » » » 11

Ὁ Π. Ἀργυρόπουλος » 3 » » » 8

Ὁ Δ. Α. Μαυροκορδάτος τα-
κτικὸς καθηγητὴς » 4 » » » 6

Ὁ Κ. Δ. Σχινᾶς ἐπίτ. καθ. » 2 » » » 2

Ὁ Κ. Θ. Κολοκοτρώνης » 2 » » » 6

Ὁ Κ. Λαρρόν μέλος τῆς Βα-
σιλικῆς ἀκαδημίας » 8 » » » 12

Ἡ ἐν Δανίᾳ Βασιλικὴ τῶν Ἀρκτικῶν ἀρχαιολόγων ἐταιρεία
διὰ τοῦ Κ. Ῥάφου γραμματέως αὐτῆς διατριβάς τινας περὶ
διαφόρων ἀνακαλύψεων γενομένων κατὰ τὰ ἀρκτικὰ μέρη.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1838.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύ-
σεως Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ τῆς δι' ἐνοικιάσεως διαθήσεως τῶν φόρων.

Ἄρθρ. 9.

Οἱ ὡς ἀνωτέρω φόροι τοῦ 1839 ἔτους θέλουν ἐνοικιασθῇ διὰ δημοπρασίας, καὶ παραχωρηθῇ εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην. Αἱ δημοπρασίαι θέλουν γενῇ κατὰ χωρία.

Ἄρθρ. 10.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς κατὰ χωρία δημοπρασίας, δύνανται νὰ γενῶσι νέαι προσφοραὶ ὅχι κατώτεραι τῶν 5 τοῖς ἐκατὸν διὰ δύο ἢ καὶ πλείοτερα χωρία συνενωμένα, ἢ καὶ δι' ἓνα ὁλόκληρον δῆμον. Αἱ προσφοραὶ αὗται γίνονται ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν διοικητὴν, ἢ τὸν ὑποδιοικητὴν, καὶ ἐν ἑλλείψει, πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην, οἵτινες ὀφείλουν νὰ δώσωσιν ἀποδείξιν παραλαβῆς, καὶ νὰ παρὰπέμπωσιν ἀμέσως τὰς προσφοράς πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν ἐπιτρόπον, διὰ νὰ διακηρύττῃ δευτέραν δημοπρασίαν.

Ἄν γίνουσι προτάσεις περὶ ἐνώσεως πολλῶν χωρίων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὑπάρχουν τινα, περὶ ὧν δὲν ἐνεφανίσθη πλειοδότης εἰς τὴν κατὰ χωρία δημοπρασίαν, ἡ προσφορὰ τῶν 5 τοῖς 0/0 ὑπολογίζεται ὡς πρὸς τὰ χωρία ταῦτα ἐπὶ τοῦ προσδιορισθέντος ἐλαχίστου ὅρου.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐπὶ τῆς ἐνώσεως τῶν χωρίων δημοπρασίας, ἐπιτρέπεται τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν νὰ γενῇ συναγωνισμὸς μεταξὺ τοῦ εἰς ταύτην τὴν δημοπρασίαν μείναντος πλειοδότου, καὶ ἐκείνων, οἵτινες ἔμειναν πλειοδόται εἰς τὰς πρώτας χωριστὰ γενομένας δημοπρασίας τῶν αὐτῶν χωρίων· δηλ. εἶναι δεκταὶ νέαι προσφοραὶ τούτων τῶν κατὰ χωρία πλειοδοτῶν, καὶ αἱ προσφοραὶ τῶν δι' ὅλα ταῦτα τὰ χωρία· αἱ νέαι, καθὼς ἐκείναι αἱ παλαιαί, αἵτινες τυγχόν ἔμειναν ἀμετάβλητοι συναθροίζονται, καὶ τὸ ἄθροισμα τοῦτο συγκρίνεται μεγαλοφώνως μὲ τὴν τελευταίαν προσφορὰν τοῦ ἐπὶ τῆς ἐνώσεως τῶν χωρίων πλειοδότου.

Ἄν τοῦτο τὸ ἄθροισμα ὑπερβαίῃ τὴν προσφορὰν τοῦ ἐπὶ τῆς ἐνώσεως πλειοδότου, οὗτος ἔμπορεῖ νὰ καμῇ νέαν προσφορὰν, καὶ οὕτως ἐφεξῆς, ἕως οὗ δὲν γίνονται περαιτέρω προσφοραί, κατὰ τοὺς περὶ δημοπρασίας γενικοὺς κανόνας.

Ἄρθρ. 11.

Τὰ ὅσα τῶν εἰς δημοπρασίαν ἐπιθεμένων χωρίων ἢ δῆμων, θέλουν διαγραφῇ ἀκριβῶς εἰς τὰς διακηρύξεις, τὰ πρακτικὰ καὶ τὰ ἐνοικιαστήρια. Ὑποχρεοῦνται οἱ ἐνοικιασταί, ἐπὶ ποινῇ ἀποπομπῆς πάσης εἰς τὸ μέλλον ἐνδεχομένης πρὸς τὸ δημόσιον ἀπαιτήσεως, νὰ ζητήσωσι πρὸ τῆς κατακυρώσεως, ὅσας διασαφῆσεις κρίνωσιν ἀναγκαίαις περὶ ὁρίων ἢ θέσεων ὑπαγομένων εἰς τὸ δεῖνα ἢ δεῖνα χωρίον. Οἱ Διοικηταὶ καὶ οἱ Οἰκονομικοὶ ἐπιτροποὶ ἀποκαθίστανται ὑπεύθυνοι διὰ τὴν σύγχυσιν τῶν ὁρίων καὶ διὰ πᾶσαν σφαλερὰν σημείωσιν. Ἄν κάτοικος ἐνὸς χωρίου καλλιεργῇ κτήματα καίμενα ἐντὸς τῶν ὁρίων ἄλλου χωρίου, ὁ φόρος ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν αὐτοῦ τοῦ δευτέρου χωρίου ἢ εἰς τὴν κοινότητα αὐτοῦ τοῦ χωρίου, ἂν ἐκράτησε τοὺς φόρους τῆς.

Ἄρθρ. 12.

Ἐκαστον χωρίον στέλλει εἰς τὴν δημοπρασίαν ἓνα ἢ πλείονες ἀντιπροσώπους τοῦ φέροντος πληρεξουσίου ἑγγράφον συντεταγμένον κατὰ τοὺς νομίμους τύπους ἐνώπιον τοῦ δημάρχου τοῦ δήμου, εἰς τὸν ὁποῖον ὑπάγεται τὸ χωρίον, ἢ τινὸς τῶν συμβολαιογράφων. Τα πρωτόκολλα τῶν δημοπρασιῶν μὴ ὑπογεγραμμένα παρὰ τῶν ἀρμοδίων ἀντιπροσώπων τῶν χωρίων λογίζονται ἄκυρα, ἐκτὸς μόνον ἂν συμβῇ ἢ διὰ τοῦ ἐπομένου ἄρθρου προβλεπομένη περίπτωσις.

Ἄρθρ. 13.

Διὰ τοῦτο αἱ Διοικητικαὶ Ἀρχαὶ κατὰ πρόσκλησιν τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτρόπων, καὶ ὑπ' εὐθύνην τῶν ἰδίων, θέλουν εἰσποιεῖ ὁκτὼ ἡμέρας πρὶν τῆς δημοπρασίας τοὺς δημάρχους διὰ

νὰ ἐνεργήσωσιν τὴν ἀποστολὴν τῶν ἀντιπροσώπων ἀπὸ τὰ διάφορα χωρία. Ἡ πρόσκλησις αὕτη γίνεται ἐγγράφως, καὶ ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς. Τὸ ἴδιον ἀπαιτεῖται ὡς πρὸς τὴν πρόσκλησιν τοῦ Δημάρχου πρὸς τοὺς παρέδρους τῶν διαφόρων χωρίων, οἵτινες ὀφείλουν νὰ τὴν κοινοποιῶν κατὰ χωρία διὰ δημοσίας διακηρύξεως. Ἄν εἰς τὴν προσδιορισμένην ἡμέραν τῆς δημοπρασίας δὲν παρευρεθοῦν οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ χωρίου, τοῦ ὁποίου πωλοῦνται αἱ πρόσοδοι, ἡ διοικητικὴ Ἀρχὴ, ἢ ὁ εἰρηνοδίκης σημειοῖ τοῦτο εἰς τὰ πρακτικὰ, καὶ οὕτως ἀκολουθεῖ ἡ δημοπρασία.

Ἄρθρ. 14.

Αἱ δημοπρασίαι γίνονται εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἐκάστης Διοικήσεως ἢ Ὑποδιοικήσεως, ἢ εἰς ἄλλην πόλιν ἢ κωμόπολιν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας, ὅπου κριθῇ συμφωρότερον διὰ τὸ δημόσιον παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας καὶ ἐνεργοῦνται παρὰ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων ἢ τῶν διὰ τῆς διαληφθείσης Γραμματείας ἐγκριθέντων ἀντιπροσώπων τῶν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς διοικητικῆς Ἀρχῆς, ἢ εἰς ἑλλείψει ταύτης τοῦ εἰρηνοδίκου.

Ἄρθρ. 15.

Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 δημοπρασίαι κατὰ χωρία κηρύττονται τελειωτικαὶ καὶ ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὸ δημόσιον τότε μόνον, ὅταν φθάσωσιν ἢ ὑπερβῶσι τὸν παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν τεθέντα ἐλάχιστον ὅρον, καὶ ὅταν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀφ' ἧς ἀποπερατωθῇ ἡ κατὰ χωρίων δημοπρασία, δὲν ἐγγειρίζονται ἀνώτεραι προσφοραὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 εἰς τὰς πρὸς τὴν παραλαβὴν ἐκεῖ προϋπολογισμένας ἀρχάς. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν αἱ ἐνωτικαὶ δημοπρασίαι κηρύττονται πάλιν τελειωτικαὶ καὶ ὑποχρεωτικαί, ἐν φθάσωσιν ἢ ὑπερβῶσι τὸν κατὰ χωρία τεθέντα, ἐλάχιστον ὅρον, καὶ ἂν δὲν ἐγγεινεν ἀνώτερα προσφορὰ ἐκ μέρους τῶν κατὰ χωρία πλειοδοτῶν.

Ἄρθρ. 16.

Ἐὰν ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν δὲν γενῇ ἀνώτερα προσφορὰ καὶ ἐν τὰ ἀποτελέσματα εἴτε τῆς κατὰ χωρία δημοπρασίας κατὰ τὸ ἄρθρ. 9 εἴτε τῆς ἐνωτικῆς δημοπρασίας κατὰ τὸ ἄρθρ. 10 δὲν φθάσωσιν ἢ δὲν ὑπερβῶσι τοὺς ἐλαχίστους ὅρους, ὑποβάλλονται τὰ πρακτικὰ μὲ τὰς ἀπαιτούμενας παρατηρήσεις εἰς τὴν ἐγκρίσιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἥτις διατάττει τὰ δέοντα ἐντὸς πέντε ἡμερῶν μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν πρακτικῶν.

Ἄρθρ. 17.

Ἐκαστος πλειστηριασμὸς ἢ τελευταῖος πλειοδότης θεωρεῖται ὑπόχρεως μέχρις εἴκοσιν ἡμερῶν διὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας, ἥτις ἔμεινεν ἐπ' ὀνόματί του.

Ἐπίσης ὑποχρεωτικὴ θεωρεῖται πᾶσα ἑγγράφος ἢ προφορικὴ προσφορὰ, ἐπὶ τῆς ὑποίας ἐνεργεῖται δημοπρασία.

Ἄρθρ. 18.

Ἡ πρώτη καθὼς καὶ ἡ δευτέρα δημοπρασία διαρκεῖ τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ τὰς 9 μέχρι 11 ὥρας π. μ. καὶ ἀπὸ τὰς 4 μέχρι τῶν 6 μετὰ μεσημβρίαν.

Ὁ δὲ συναγωνισμὸς μεταξὺ τῶν κατὰ χωρία πλειοδοτῶν καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς ἐνώσεως τῶν χωρίων πλειοδότου δὲν παρατείνεται πλέον τῆς μιᾶς ἡμέρας καὶ γίνεται κατὰ τὰς εἰρημένās ὥρας.

Αἱ δημοπρασίαι διακηρύττονται διὰ κήρυκος καὶ δημοσίας τοιχοκολλήσεως εἰς τὸν προσδιορισμένον διὰ τὰς δημοπρασίας τόπον, ἢ μὲν πρώτη ὁκτὼ ἡμέρας, ἢ δὲ δευτέρα τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως.

Ἄρθρ. 19.

Ἐκαστος πλειστηριαστής, ἐκτὸς τῶν ἀντιπροσώπων τῶν χωρίων, ἢ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν δύο τρίτων τοῦλάχιστον τῶν φορολογουμένων ἐνὸς χωρίου, ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἀξιοχρεῶν ἐγγυητὴν καὶ πληρωτὴν, ἐπὶ ποινῇ καθαιρέσεως τῶν διενεργούντων τὴν δημοπρασίαν ὑπαλλήλων, ἐκτὸς τῆς ὑποχρεώσεως εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν, ὅσαι ἤθελόν προκύβει ἐκ τῆς μὴ ἀξι-